Zsoltárok

1. FEJEZET

1 Boldog ember, aki nem jár az istentelenek tanácsa szerint, nem áll a bűnösök útjába, és nem ül a csúfolódók székébe.
2 De az ÚR törvényében gyönyörködik; és az ő törvényében elmélkedik éjjel-nappal.
3 És olyan lesz, mint a folyóvizek mellé ültetett fa, amely a maga idejében megtermi gyümölcsét; az ő levele sem hervad el; és bármit tesz, boldogulni fog.
4 Az istentelenek nem ilyenek, hanem olyanok, mint a pelyva, amelyet a szél elűz.
5 Ezért nem állhatnak meg az istentelenek az ítéletben, sem a bûnösök az igazak gyülekezetében.
6 Mert ismeri az Úr az igazak útját, de az istentelenek útja elvész.

2. FEJEZET

1 Miért dühöngnek a pogányok, és miért képzelnek hiábavalóságot a népek?
2 Felállnak a föld királyai, és tanácskoznak a fejedelmek az Úr ellen és az ő felkentje ellen, mondván:
3 Szakítsuk szét köteleiket, és vessük el tőlünk köteleiket.
4 A ki a mennyekben ül, nevetni fog, az Úr megcsúfolja őket.
5 Akkor szól hozzájuk haragjában, és bosszantja őket nagy haragjában.
6 De királyomat Sion szent dombjára helyeztem.
7 Kihirdetem a rendeletet: ezt mondta nekem az Úr: Fiam vagy; ezen a napon szültelek téged.
8 Kérj tőlem, és néked adom a pogányokat örökségül, és a föld széleit birtokodul.
9 Törd össze őket vasvesszővel; darabokra töröd őket, mint a fazekas edényét.
10 Most azért legyetek bölcsek, ti királyok, tanuljatok, ti föld bírái.
11 Szolgáljátok az Urat félelemmel, és ujjongjatok remegve.
12 Csókoljátok meg a Fiút, nehogy megharagudjék, és el ne vesszetek az útról, ha csak egy kicsit fellángol az ő haragja. Boldogok mindazok, akik benne bíznak.

3. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára, amikor fia, Absolon elől menekült.) Uram, mennyire megszaporodtak, akik megzavarnak engem! sokan felkelnek ellenem.
2 Sokan azt mondják lelkemről: Nincs segítsége az Istenben. Selah.
3 De te, Uram, pajzs vagy nekem; dicsőségem, és fejem emelője.
4 Hangommal az ÚRhoz kiáltottam, és meghallotta engem az ő szent dombjáról. Selah.
5 Lefektettem és elaludtam; felébredtem; mert az ÚR támogatott engem.
6 Nem félek tízezer embertől, akik körös-körül ellenem támadtak.
7 Kelj fel, Uram! ments meg, Istenem, mert minden ellenségemet arccsontjára verted; kitörted az istentelenek fogait.
8 Az üdvösség az Úré, a te áldásod a te népeden. Selah.

4. FEJEZET

1 (Neginothi főzenészhez, Dávid zsoltárja.) Hallgass meg, amikor kiáltok, ó, igazságom Istene! könyörülj rajtam, és hallgasd meg imámat.
2 Emberek fiai, meddig változtatjátok dicsőségemet szégyenné? meddig szeretitek a hiúságot, és meddig keresitek a bérbeadást? Selah.
3 Hanem tudd meg, hogy az Úr az istenfélőt különválasztotta magának: meghallgatja az Úr, ha hozzá kiáltok.
4 Állj rettegésben, és ne vétkezz: beszélj a szíveddel az ágyadban, és nyugodj meg. Selah.
5 Mutasd be az igazság áldozatait, és bízzál az Úrban.
6 Sokan azt mondják: Ki mutatna nekünk valami jót? URam, emeld ránk orcád fényét.
7 Örömet adtál szívembe, jobban, mint abban az időben, amíg megszaporodott a gabonájuk és a boruk.
8 Békességben fekszem le és alszom el, mert te, Uram, csak biztonságban élek.

5. FEJEZET

1 (Nehilót főzenészéhez, Dávid zsoltára.) Figyelj szavaimra, Uram, gondold meg elmélkedésemet!
2 Hallgass kiáltásom szavára, királyom és Istenem, mert hozzád fogok könyörögni.
3 Az én hangomat hallod reggel, Uram; reggel hozzád irányítom imádságomat, és felnézek.
4 Mert nem vagy te az az Isten, aki a gonoszságban gyönyörködik, és a gonoszság nem lakik veled.
5 A balgatag nem áll meg a te szemeid elõtt, gyûlölsz minden gonosztevőt.
6 Pusztítsd el azokat, akik engedelmeskednek, az Úr megutálja a véres és álnok embert.
7 Én pedig a te házadba megyek a te irgalmasságod sokaságában, és a te félelmedben hódolok a te szent templomod előtt.
8 Vezess engem, Uram, a te igazságodban ellenségeim miatt; tedd egyenesen az utad az arcom előtt.
9 Mert nincs hűség az ő szájukban; belső részük nagyon gonosz; torkuk nyitott sír; nyelvükkel hízelegnek.
10 Pusztítsd el őket, Istenem! hadd essenek el saját tanácsaik szerint; űzd ki őket vétkeik sokaságában; mert fellázadtak ellened.
11 De örvendezzenek mindazok, akik benned bíznak, ujjongjanak mindig, mert te védelmezed őket; örvendezzenek benned azok is, akik a te nevedet szeretik.
12 Mert te, Uram, megáldod az igazat; kegyelettel fogod körül, mint egy pajzsot.

6. FEJEZET

1 (A Seminithi Neginoth főzenészéhez, Dávid zsoltárja.) Uram, ne fedj meg haragodban, és ne fenyíts meg heves haragodban.
2 Könyörülj rajtam, Uram; mert erőtlen vagyok: Uram, gyógyíts meg engem; mert idegesek a csontjaim.

3 Az én lelkem is nagyon szorongat; de te, Uram, meddig?
4 Térj vissza, Uram, mentsd meg lelkemet, ments meg irgalmadért!
5 Mert a halálban nem emlékeznek meg rólad; a sírban ki hálál meg téged?
6 Elfáradtam nyögésemben; egész éjjel megveszem az ágyam, hogy úszhassak; Könnyeimmel meglocsolom a kanapémat.
7 Szemem megsemmisült a gyásztól; elöregszik minden ellenségem miatt.
8 Távozz tőlem mindnyájan, ti gonosztevők; mert az Úr meghallotta sírásom szavát.
9 Az Úr meghallgatta könyörgésemet; az ÚR befogadja imámat.
10 Minden ellenségem szégyellje magát és dühös legyen, térjen vissza, és szégyenkezzen hirtelen.

7. FEJEZET

1 (Dávid siggája, amelyet énekelt az ÚRnak, a benjámini Kús szavairól.) Uram, Istenem, tebenned bízom: ments meg mindazoktól, akik üldöznek, és szabadíts meg!
2 Ne tépje szét lelkemet, mint az oroszlánt, és darabokra tépje, miközben nincs, aki megszabadítson.
3 Uram, én Istenem, ha ezt tettem; ha gonoszság van a kezeimben;
4 Ha gonoszsággal jutalmaztam azt, aki békében volt velem; (igen, megmentettem, hogy ok nélkül ellenségem:)
5 Az ellenség üldözze lelkemet, és ragadja meg; igen, tapossák le életemet a földön, és vessék porba az én tiszteletemet. Selah.
6 Kelj fel, Uram, haragodban, emeld fel magad ellenségeim haragja miatt, és ébredj fel számomra az ítéletre, amelyet parancsoltál.
7 Így fog körbevenni téged a nép gyülekezete; érettük térj vissza a magasságba.
8 Az Úr ítéli meg a népet: ítélj meg engem, Uram, igazságom és feddhetetlenségem szerint, amely bennem van.
9 Ó, legyen vége a gonoszok gonoszságának; hanem az igazat erősítsd meg: mert az igaz Isten megvizsgálja a szíveket és a veséket.
10 Védelmem Istentől van, aki megmenti az igaz szívűeket.
11 Isten ítéli az igazakat, és Isten minden nap haragszik a gonoszokra.
12 Ha meg nem fordul, kardját megfeszíti; meghajlította az íját, és elkészítette.
13 A halál eszközeit is elkészítette néki; nyilait az üldözők ellen rendeli.
14 Íme, hamissággal vajúdik, gonoszságot fogant, és hazugságot szül.
15 Gödröt csinált, kiásta, és beleesett az árokba, amelyet csinált.
16 Az ő huncutsága visszatér a fejére, és erőszakos cselekedete a saját pástétomára száll.
17 Dicsérem az Urat az ő igazsága szerint, és énekelek a magasságos ÚR nevének.

8. FEJEZET

1 (A Gittith-i főzenészhez, Dávid zsoltára.) Ó, Urunk, Urunk, milyen kiváló a te neved az egész földön! aki a te dicsőségedet az egek fölé helyezted.
2 A csecsemők és a csecsemők szájából erőt adtál ellenségeidnek, hogy megállítsd az ellenséget és a bosszúállót.
3 Ha végiggondolom egeidet, ujjaid munkáját, a holdat és a csillagokat, amelyeket elrendeltél;
4 Micsoda az ember, hogy emlékezel rá? és az ember fia, hogy meglátogatod őt?
5 Mert kicsit alacsonyabbra tetted őt az angyaloknál, és dicsőséggel és tisztességgel koronáztad meg.
6 Uralmat adtál neki kezed alkotásain; mindent a lába alá tettél:
7 Minden juh és ökr, igen, és a mezei vad;
8 Az ég madarai és a tenger halai, és mindaz, ami a tengerek ösvényein megy.
9 Ó, Urunk, mi Urunk, mily fenséges a te neved az egész földön!

9. FEJEZET

1 (A Muthlabben főzenészéhez, Dávid zsoltárja.) Teljes szívemből dicsérlek téged, URam; Megmutatom minden csodálatos alkotásodat.
2 Örvendek és örvendek tebenned, énekelek a te nevednek, te Felséges.
3 Ha ellenségeim visszafordulnak, elesnek és elpusztulnak színed előtt.
4 Mert megőrizted jogomat és ügyemet; te ülsz a trónon, igazat ítélve.
5 Megdorgáltad a pogányokat, elpusztítottad a gonoszokat, eloltottad nevüket örökkön-örökké.
6 Ó te ellenség, a pusztulásnak vége szakad, és városokat pusztítottál el; az emlékművük velük együtt elpusztult.
7 De az ÚR örökké tart, előkészítette trónját az ítéletre.
8 És igazságosan ítéli meg a világot, igazságosan ítéli meg a népet.
9 Az ÚR oltalma lesz az elnyomottaknak, menedék a nyomorúság idején.
10 És akik ismerik a te nevedet, benned bíznak, mert te, Uram, nem hagytad el azokat, akik téged keresnek.
11 Énekeljetek az ÚRnak, a ki Sionban lakik, hirdessétek a nép között az ő cselekedeteit.
12 Amikor vér után kutat, megemlékezik róluk, nem feledkezik meg az alázatosok kiáltásáról.
13 Könyörülj rajtam, Uram; gondold meg az én nyomorúságomat, amelyet azoktól szenvedek, akik gyűlölnek engem, te, aki felemelsz a halál kapujából!
14 Hogy kihirdessem minden dicséretedet Sion leányának kapuiban, örülni fogok szabadításodnak.
15 A pogányok elsüllyednek a gödörben, amelyet csináltak, a hálóba, amelyet elrejtek, a lábukat veszik.
16 Az URat az ítéletről ismeri meg, a melyet cselekszik, a gonoszt tőrbe ejti az ő keze munkája. Higgaion. Selah.
17 A gonoszok pokollá lesznek, és minden nemzet, amely megfeledkezik Istenről.
18 Mert a szűkölködő nem feledkezik el mindenkor, a szegények várakozása nem vész el örökké.

19 Kelj fel, Uram! ember ne győzzön: ítéltessenek a pogányok előtted.
20 Féltsd meg őket, Uram, hogy a nemzetek csak embereknek lássák magukat. Selah.

10. FEJEZET

1 Miért állsz távol, Uram? miért rejtegeted magad a nyomorúság idején?
2 A gonosz az õ kevélységében üldözi a szegényt; ragadjanak meg az õ képzeletükben.
3 Mert a gonosz dicsekszik szíve kívánságával, és áldja a kapzsiságot, akit az Úr utál.
4 A gonosz az ő arcának kevélysége miatt nem keresi az Istent: nincs Isten minden gondolatában.
5 Útjai mindig súlyosak; A te ítéleteid messze vannak az ő szemei elől; mint minden ellenségét, felfuvalkodik ellenük.
6 Azt mondta szívében: Nem tántorítok el, mert soha nem leszek nyomorúságban.
7 Tele van szája káromkodással, álnoksággal és csalással, nyelve alatt huncutság és hiúság.
8 A falvak búvóhelyein ül, a rejtekhelyeken öli meg az ártatlant, szemeit a szegényekre veti.
9 Lesben áll titkon, mint az oroszlán az ő barlangjában, lesben áll, hogy elkapja a szegényt, elkapja a szegényt, ha hálójába vonja.
10 Leguggol, és megalázza magát, hogy a szegény elessen az ő erőseitől.
11 Azt mondja szívében: Elfelejtette az Isten, elrejti orcáját; soha nem fogja látni.
12 Kelj fel, Uram! Ó, Istenem, emeld fel kezed: ne feledkezz meg az alázatosokról.
13 Miért gyalázza a gonosz Istent? ezt mondta szívében: Nem kívánod.
14 Láttad; mert gonoszságot és rosszindulatot látsz, hogy ezt a te kezeddel viszonozd: a szegény rád bízza magát; te vagy az árvák segítője.
15 Törd le a gonosznak és a gonosznak karját, keresd az ő gonoszságát, míg nem találsz.
16 Az ÚR a király örökkön-örökké: a pogányok elvesztek az ő földjéről.
17 Uram, meghallgattad az alázatosok kívánságát, felkészíted szívüket, meghallgatod füledet.
18 Hogy ítéljem az árvákat és az elnyomottakat, hogy a föld embere többé ne nyomorgassa.

11. FEJEZET

1 (A főzenészhez, Dávid zsoltár.) Az ÚRba bízom: hogyan mondjátok lelkemnek: Fussatok hegyedre, mint a madár?
2 Mert íme, a gonoszok meghajlítják az íjukat, és a húrra készítik nyilaikat, hogy titokban lőhessenek az igazlelkűekre.
3 Ha az alapok lerombolnak, mit tehet az igaz?
4 Az Úr az ő szent templomában van, az ÚR trónja a mennyben, szemei íme, szemhéjai próbára tesznek, emberek fiai.
5 Megpróbálja az Úr az igazat, de a gonoszt és az erőszakot szerető lelket gyűlöli.
6 A gonoszokra csapdát, tüzet és kénkövet és rettenetes vihart hull: ez lesz az ő poharuk része.
7 Mert az igaz Úr szereti az igazságot; az ő arca látja az igazakat.

12. FEJEZET

1 (A Seminith főzenészéhez, Dávid zsoltárja.) Segíts, URam! mert az istenfélő ember megszűnik; mert a hívek kimaradnak az emberek fiai közül.
2 Hiúságot beszélnek kiki a felebarátjával: hízelgő ajkakkal és kettős szívvel beszélnek.
3 Kivág az Úr minden hízelgő ajkat, és a nyelvet, amely kevélyeket beszél.
4 Kik azt mondták: Nyelvünkkel győzünk; ajkunk a miénk: ki az úr rajtunk?
5 A szegények szorongatására, a szegények sóhajtására most kelek fel, azt mondja az Úr; Megvédem őt attól, aki püföli őt.
6 Tiszta beszéd az ÚR beszéde: mint az ezüst, amelyet földi kemencében próbálnak ki, hétszer megtisztítva.
7 Uram, őrizd meg őket, őrizd meg őket ettől a nemzedéktől örökké.
8 A gonoszok mindenütt járnak, amikor a legaljasabb emberek felmagasztaltatnak.

13. FEJEZET

1 (A főzenésznek Dávid zsoltárja.) Meddig felejtesz el engem, Uram? örökké? meddig rejted el előlem az arcodat?
2 Meddig tartsam még a tanácsot lelkemben, és bánat legyen szívemben naponta? meddig emelik fölém ellenségem?
3 Tekints meg és hallgass meg engem, Uram, én Istenem!
4 Nehogy azt mondja ellenségem: Gyõztem õt; és akik zavarnak, örülnek, ha megmozdulok.
5 De én a te irgalmadban bíztam; örülni fog a szívem a te üdvösségednek.
6 Énekelek az Úrnak, mert jót tett velem.

14. FEJEZET

1 (A főzenésznek Dávid zsoltárja.) Azt mondja a bolond a szívében: Nincs Isten. Megromlottak, utálatos cselekedeteket tettek, nincs, aki jót tenne.
2 Az Úr letekintett az égből az emberek fiaira, hogy lássa, van-e valaki, aki érti és keresi az Istent.
3 Valamennyien eltávoztak, együtt megszenvedtek: nincs, aki jót tenne, nincs, egy sem.
4 Vajon nincs-e tudatlan minden gonosztevő? akik úgy eszik népemet, mint kenyeret, és nem hívják segítségül az Urat.
5 Nagy félelemben voltak, mert Isten az igazak nemzetségében van.
6 Megszégyenítettétek a szegények tanácsát, mert az Úr az ő menedéke.
7 Ó, bárcsak kijött volna Izráel üdvössége Sionból! Amikor az Úr visszahozza népének fogságát, örvend Jákób, és örül Izráel.

15. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Uram, ki lakhat a te hajlékodban? ki lakik a te szent hegyeden?

2 Aki egyenesen jár, igazságot cselekszik, és igazat szól szívében.
3 Aki nem hátrál meg a nyelvével, és nem tesz rosszat felebarátjával, és nem gyaláz felebarátja ellen.
4 Kinek szemében az aljas ember megvetik; de tiszteli azokat, akik félik az Urat. Aki a saját bántására esküszik, és nem változik meg.
5 Aki pénzét uzsorára nem adja, és az ártatlanok jutalmát nem veszi fel. Aki ezeket cselekszi, soha nem tántorodik el.

16. FEJEZET

1 (Dávid Miktam.) Őrizj meg engem, Istenem, mert tebenned bízom.
2 Ó, lelkem, ezt mondtad az Úrnak: Te vagy az én Uram;
3 Hanem a szenteknek, a kik a földön vannak, és a kiválóaknak, akikben minden gyönyörködöm.
4 Megsokasodnak fájdalmaik, akik más isten után sietnek, nem ajánlom fel italáldozataikat vérből, és nem veszem fel nevüket ajkamra.
5 Az Úr az én örökségem és az én poharam része, te megtartod az én sorsomat.
6 Kellemes helyeken hullottak rám a sorok; igen, jó örökségem van.
7 Áldom az Urat, a ki tanácsot adott nekem, és az én veséim oktatnak engem az éjszakai órákban.
8 Az Urat mindenkor magam elé állítottam, mert jobb kezem felől van, nem tántorítok el.
9 Azért örül az én szívem, és örvendez az én dicsõségem, testem is megnyugszik a reménységben.
10 Mert nem hagyod lelkemet a pokolban; sem engeded, hogy a te Szented romlást lásson.
11 Megmutatod nékem az élet útját; jobb kezed felől örökkévaló gyönyörök vannak.

17. FEJEZET

1 (Dávid imája.) Hallgasd meg, Uram, az én kiáltásomat, hallgasd meg imádságomat, amely nem színlelt ajkakról szól.
2 Jöjjön ki ítéletem a te színedből; a te szemeid lássák az egyenlő dolgokat.
3 Megpróbáltad szívemet; meglátogattál engem éjjel; megpróbáltál engem, és nem találsz semmit; Elhatároztam, hogy a szám ne vétkezzen.
4 Ami az emberek cselekedeteit illeti, ajkad szavával óvtam meg engem a pusztító ösvényétől.
5 Tartsd meg ösvényeiden járásomat, hogy lépteim el ne csússzanak.
6 Segítségül hívlak, mert meghallgatsz engem, ó, Isten; hajtsd felém füledet, és halld beszédemet.
7 Mutasd meg csodálatos irgalmasságodat, aki megmented jobboddal azokat, akik benned bíznak az ellenük támadóktól.
8 Őrizj meg, mint a szem fényét, rejts el szárnyaid árnyéka alá,
9 A gonoszoktól, akik elnyomnak engem, az én halálos ellenségeimtől, akik körülvesznek engem.
10 Saját kövérükben vannak, szájukkal kevélyen beszélnek.
11 Körülvesznek minket lépteinkben, szemeiket a földre hajtják;
12 Mint az oroszlán, amely zsákmányul kapzsi, és mintha egy fiatal oroszlán rejtőzködne a titkos helyeken.
13 Kelj fel, Uram, csalódj benne, vesd le; szabadítsd meg lelkemet a gonoszoktól, ami a te kardod!
14 Azoktól az emberektől, akik a te kezed, Uram, a világ embereitől, akiknek megvan a részük ebben az életben, és akiknek a hasát megtöltöd rejtett kincseddel: tele vannak gyermekekkel, és a többi vagyonukat hagyd rájuk. csajok.
15 Ami engem illet, meglátom a te orcádat igazságban: ha felébredek, megelégszem hasonlatosságoddal.

18. FEJEZET

1 (A főzenészhez: Dávidnak, az ÚR szolgájának zsoltára, aki az ének szavait mondta az ÚRnak azon a napon, amikor az ÚR kimentette őt minden ellenségének kezéből és Saul kezéből : És azt mondta:) Szeretni foglak, Uram, erőm.
2 Az Úr az én kősziklám, váram és szabadítóm; Istenem, erősségem, akiben bízni fogok; az én csatosom, és üdvösségem szarva, és az én magas tornyom.
3 Segítségül kiáltom az Urat, aki méltó a dicséretre, így megszabadulok ellenségeimtől.
4 A halál fájdalmai vettek körül, és az istentelen emberek özöne megrémített.
5 A pokol szomorúsága vett körül, a halál csapdái megakadályoztak.
6 Nyomorúságomban segítségül hívtam az Urat, és az én Istenemhez kiáltottam; meghallotta hangomat az ő templomából, és kiáltásom elébe jutott, méghozzá az ő fülébe.
7 Ekkor megrendült és remegett a föld; a dombok alapjai is megmozdultak és megrendültek, mert megharagudott.
8 Orrlyukaiból füst szállt fel, szájából tűz emésztette meg, parazsat gyúlt tőle.
9 Meghajtá az eget is, és leszállt, és sötétség volt lábai alatt.
10 És kerubon ült, és repült: igen, a szél szárnyain repült.
11 Sötétséget tette titkos helyévé; pavilonja körülötte sötét vizek és az égbolt sűrű felhői voltak.
12 Az előtte lévő fényességben sűrű felhői vonultak el, jégeső kövek és tüzes szenet.
13 Mennydörgött az ÚR is az egekben, és a Magasságos hangot adott; jégeső kövek és parazsatok.
14 Igen, kiküldte nyilait, és szétszórta azokat; és villámokat lőtt ki, és megzavarta őket.
15 Ekkor meglátták a vizek csatornáit, és felfedezték a világ alapjait a te feddésre, ó, Uram, orrlyukaid leheletére.
16 Felülről küldött, elvitt engem, kivont a sok vizekből.
17 Megszabadított engem erős ellenségemtől és azoktól, akik gyűlöltek engem, mert túl erősek voltak hozzám.
18 Megvédtek engem az én nyomorúságom napján, de az Úr volt az én lakhelyem.
19 Engem is nagy helyre vitt; megszabadított, mert gyönyörködött bennem.
20 Megfizetett engem az Úr az én igazságom szerint; kezeim tisztasága szerint fizetett meg nekem.
21 Mert megtartottam az ÚR útjait, és nem távoztam el gonoszul az én Istenemtől.
22 Mert minden ítélete előttem volt, és rendelkezéseit nem vetettem el magamtól.
23 Én is igaz voltam előtte, és megóvtam magam bűneimtől.

24 Ezért megfizet nékem az Úr az én igazságom szerint, kezeim tisztasága szerint az ő szeme előtt.
25 Az irgalmasokkal irgalmas leszel; igaz emberrel igaznak mutatod magad;
26 A tisztákkal tisztának mutatod magad; és hamisnak mutatod magad.
27 Mert te megmented a nyomorult népet; de lerontja a magas kinézetet.
28 Mert te gyújtod meg gyertyámat, az Úr, az én Istenem megvilágosítja sötétségemet.
29 Mert általad átfutottam egy csapaton; és az én Istenem által átugrottam egy falon.
30 Isten útja tökéletes, az ÚR igéje kipróbált, védõje mindazoknak, akik benne bíznak.
31 Mert ki más az Isten, ha nem az Úr? vagy ki más a szikla, ha nem a mi Istenünk?
32 Isten az, aki felövez engem erővel, és tökéletessé teszi utamat.
33 Olyanná teszi lábaimat, mint a szarvasok lábait, és magaslatomra állít.
34 Megtanítja kezeimet hadakozásra, úgyhogy egy acél íjat törnek el a karjaim.
35 Te adtad nékem üdvösséged pajzsát, és a te jobbod tartott engem, és a te szelídséged naggyá tett engem.
36 Kiszélesítetted a lépteimet alattam, hogy meg ne csússzon a lábam.
37 Üldöztem ellenségeimet, és utolértem őket, és nem térek vissza, míg meg nem emésztettek.
38 Megsebesítettem őket, hogy nem tudtak felkelni: lábaim alá estek.
39 Mert erővel öveztél fel a harcra, alám vetetted az ellenem felkelőket.
40 Az én ellenségeim nyakát is nékem adtad; hogy elpusztítsam azokat, akik gyűlölnek engem.
41 Kiáltottak, de nem volt, aki megmentse őket: az Úrhoz, de nem felelt nekik.
42 Akkor szétvertem őket, mint a port a szél elől, és kidobtam őket, mint a szennyet az utcákon.
43 Megszabadítottál engem a nép küzdelmeitől; és a pogányok fejévé tettél engem: olyan nép szolgál majd nekem, amelyet nem ismerek.
44 Amint hallanak rólam, engedelmeskednek nekem: az idegenek engedelmeskednek nekem.
45 Az idegenek elhalványulnak, és félnek közelükből.
46 Él az Úr; és áldott sziklám; és üdvösségem Istene magasztaltasson fel.
47 Isten az, aki megbosszulja értem, és uralma alá hajtja a népet.
48 Megszabadít engem ellenségeimtől, felemelsz engem az ellenem támadók fölé, megszabadítottál az erőszakos embertől.
49 Azért hálát adok néked, Uram, a pogányok között, és énekelek a te nevednek.
50 Nagy szabadítást ad királyának; és irgalmasságot tanúsít felkentjének, Dávidnak és magvának mindörökké.

19. FEJEZET

1 (A főzenésznek, Dávid zsoltárja.) Az egek hirdetik Isten dicsőségét; és az égbolt az ő keze munkáját mutatja.
2 Nappal nappal beszél, és éjszaka tudományt hirdet.
3 Nincs beszéd és nyelv, ahol ne hallatszik hangjuk.
4 Az ő vonaluk az egész földön át, és beszédük a világ végezetéig. Sátort állított bennük a napnak,
5 Aki olyan, mint a vőlegény, aki kijön a szobájából, és úgy örül, mint az erős ember, aki versenyt fut.
6 Az ő kivonulása az ég végétől van, és az ő köre annak végső határáig van, és nincs semmi rejtve annak melege elől.
7 Az ÚR törvénye tökéletes, megtéríti a lelket; az ÚR bizonyságtétele biztos, bölcsessé teszi az együgyűt.
8 Igazak az ÚR rendelései, megörvendeztetik a szívet; az ÚR parancsolata tiszta, megvilágosítja a szemet.
9 Az ÚR félelme tiszta, örökké tart; az ÚR ítéletei mindenben igazak és igazak.
10 Kívánatosabbak az aranynál, igen, a sok szép aranynál, édesebbek a méznél és a méhsejtnél is.
11 Sőt tőlük figyelmeztetik a te szolgádat, és ha megtartja őket, nagy jutalma van.
12 Ki értheti meg hibáit? tisztíts meg a titkos hibáktól.
13 Tartsd vissza a te szolgádat a pimasz bűnöktől; ne uralkodjanak rajtam: akkor igaz leszek, és ártatlan leszek a nagy bûn miatt.
14 Legyen kedves számodra számod beszéde és szívem elmélkedése, Uram, erősségem és megváltóm.

20. FEJEZET

1 (A főzenésznek Dávid zsoltárja.) Hallgasson meg téged az Úr a nyomorúság napján; Jákob Istenének neve oltalmaz téged;
2 Küldj néked segítséget a szentélyből, és erősíts meg téged Sionból;
3 Emlékezz meg minden áldozatodról, és fogadd el égőáldozatodat; Selah.
4 Adj néked szíved szerint, és teljesítsd minden tanácsodat.
5 Örülünk a te szabadításodnak, és Istenünk nevében felállítjuk zászlóinkat: teljesítse az Úr minden kérésed.
6 Most már tudom, hogy az Úr megmenti az ő felkentjét; meghallgatja őt szent mennyéből jobb kezének üdvözítő erejével.
7 Vannak, akik a szekerekben bíznak, mások a lovakban, de megemlékezünk az Úrnak, a mi Istenünknek nevéről.
8 Leborultak és elestek, mi pedig feltámadtunk, és egyenesen állunk.
9 Ments meg, Uram, hallgasson meg minket a király, amikor kiáltunk.

21. FEJEZET

1 (A főzenésznek Dávid zsoltárja.) Örvendezik a király a te erődben, Uram; és üdvösségedben mily nagyon fog örülni!
2 Megadtad neki szíve kívánságát, és nem tagadtad meg ajkának kérését. Selah.
3 Mert a jóság áldásaival akadályozod meg, tiszta arany koronát teszel a fejére.
4 Életet kért tőled, és te adtál neki, méghozzá a napok hosszúságát örökkön-örökké.
5 Nagy az ő dicsősége a te szabadításodban: tisztességet és fenséget adtál reá.
6 Mert boldoggá tetted őt mindörökké, megörvendeztetted őt orcáddal.
7 Mert a király az Úrban bízik, és a Magasságos irgalmassága miatt nem tántorodik el.

8 A te kezed megtalálja minden ellenségedet, jobb kezed megtalálja azokat, akik gyűlölnek téged.
9 Olyanná teszed őket, mint a tüzes kemencét haragod idején: elnyeli őket az Úr haragjában, és a tűz megemészti őket.
10 Gyümölcsüket kiirtod a földről, és magvukat az emberek fiai közül.
11 Mert rosszat szándékoztak ellened, huncutságot képzeltek el, amit nem tudnak végrehajtani.
12 Fordítsd hát meg őket, amikor a te nyilaidat a te húrjaidra helyezed az orcájukba.
13 Magasztosulj fel, Uram, a te erődben, így énekelünk és dicsérjük a te hatalmadat.

22. FEJEZET

1 (Aijeleth Shahar főzenészéhez, Dávid zsoltárja.) Istenem, Istenem, miért hagytál el engem? miért vagy olyan távol attól, hogy segíts nekem, és üvöltésem szavaitól?
2 Istenem, kiáltok nappal, de te nem hallod; és az éjszakai szezonban, és nem hallgatok.
3 De te szent vagy, te, aki Izráel dicséreteiben laksz.
4 Atyáink bíztak benned, bíztak, és te megmentetted őket.
5 Hozzád kiáltottak, és megszabadultak, benned bíztak, és nem szégyenültek meg.
6 De én féreg vagyok, és nem ember; az emberek gyalázata, és a nép megvetette.
7 Mindazok, akik látnak, kinevetnek engem: kilövik az ajkát, megrázzák a fejüket, mondván:
8 Bízott az ÚRban, hogy megszabadítja őt: szabadítsa meg, mert gyönyörködik benne.
9 De te vagy az, aki kihoztál engem az anyaméhből, te adtál reményt, amikor anyám keblén voltam.
10 Anyám méhétől fogva rád vetettem, te vagy az én Istenem anyám hasától fogva.
11 Ne légy távol tőlem; mert közel a baj; mert nincs, aki segítsen.
12 Sok bika vett körül engem, Básán erős bikái vettek körül engem.
13 Úgy tátottak rám szájukkal, mint egy ragadozó és ordító oroszlán.
14 Kiöntöttem, mint a víz, és minden csontom kiszakadt; szívem olyan, mint a viasz; a beleim közepén megolvad.
15 Erőm kiszáradt, mint a cserépfoszlány; és az én nyelvem a pofámhoz tapad; és a halál porába vittél.
16 Mert kutyák vettek körül engem, a gonoszok gyülekezete bezárt, átszúrták kezeimet és lábaimat.
17 Elmondhatom minden csontomat: néznek és rám néznek.
18 Felosztják maguk között ruháimat, és sorsot vetnek ruhámra.
19 De ne légy távol tőlem, Uram! Ó, én erőm, siess, hogy segíts nekem!
20 Mentsd meg lelkemet a kardtól; kedvesem a kutya hatalmától.
21 Ments meg engem az oroszlán szájától, mert az egyszarvúak szarvaitól hallottál engem.
22 Hirdetem a te nevedet testvéreimnek, a gyülekezetben dicsérlek téged.
23 Ti, akik félitek az Urat, dicsérjétek őt; Jákob minden magva dicsőítsétek őt; és féljetek tőle, Izráel minden magva.
24 Mert nem vetette meg és nem irtózott a nyomorult nyomorúságától; és nem rejtette el arcát előle; de amikor kiáltott hozzá, meghallotta.
25 Téged dicséretem a nagy gyülekezetben: megteszem fogadalmamat az őt félők előtt.
26 A szelídek esznek és jóllaknak, dicsérik az Urat, akik őt keresik, szíved örökké él.
27 A világ minden vége megemlékezik, és az Úrhoz fordul, és a nemzetek minden nemzetsége leborul előtted.
28 Mert az Úré a királyság, és ő a helytartó a nemzetek között.
29 Mindnyájan, akik kövérek a földön, egyenek és hódolnak, a kik a porba szállnak, meghajolnak előtte, és senki sem tudja életben tartani a maga lelkét.
30 Egy mag szolgál neki; nemzedékig számon kell tartani az Úrnak.
31 Eljönnek, és hirdetik az ő igazságát a születendő népnek, hogy ezt tette.

23. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Az Úr az én pásztorom; nem akarom.
2 Zöld legelőkre fektet le, csendes vizek mellé vezet.
3 Meggyógyítja lelkemet, az igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért.
4 Igen, ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy; a te vessződ és botod vigasztalnak engem.
5 Asztalt készítesz előttem ellenségeim előtt, megkened fejemet olajjal; kifolyik a poharam.
6 Bizony, jóság és irgalmasság követ engem életem minden idejében, és az Úr házában lakom mindörökké.

24. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Az Úré a föld és annak teljessége; a világot és a benne lakókat.
2 Mert ő alapította azt a tengereken, és megerősítette az özönvízen.
3 Ki megy fel az ÚR hegyére? vagy ki állhat meg az ő szent helyén?
4 Akinek tiszta keze van és tiszta szíve; aki nem emelte fel lelkét a hiábavalóságra, és nem esküdött csalárd módon.
5 Áldást kap az Úrtól, és igazságot szabadító Istenétől.
6 Ez azoknak a nemzedéke, akik őt keresik, a te orcádat keresik, Jákób. Selah.
7 Emeljétek fel fejeteket, ti kapuk! és emeljetek fel, ti örökkévaló ajtók; és bejön a dicsőség királya.
8 Ki ez a dicsőség királya? Az ÚR erős és hatalmas, az ÚR hatalmas a harcban.
9 Emeljétek fel fejeteket, ti kapuk! emeljétek fel őket, ti örökkévaló ajtók; és bejön a dicsőség királya.
10 Ki ez a dicsőség királya? A Seregek Ura, ő a dicsőség királya. Selah.

25. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Hozzád emelem, Uram, lelkemet.
2 Istenem, benned bízom: ne szégyelljem magam, ne győzzenek rajtam ellenségeim.
3 Bizony, senki se szégyellje magát, a ki rád vár, szégyelljék magukat, akik ok nélkül vétkeznek.

4 Uram, mutasd meg nekem útaidat; taníts meg utaidra.
5 Vezess engem a te igazságodban, és taníts engem, mert te vagy az én szabadítóm Istene; rád várok egész nap.
6 Emlékezzél meg, Uram, irgalmasságodról és irgalmasságodról; mert régen voltak.
7 Ne emlékezz meg ifjúságom bûneirõl, sem vétkeimrõl; irgalmasságod szerint emlékezzél meg rólam a te jóságodért, Uram.
8 Jó és igaz az Úr, ezért tanítja a bûnösöket az útra.
9 A szelídeket az ítéletben vezeti, és a szelídeket megtanítja útjára.
10 Az ÚR minden ösvénye irgalmasság és igazság azoknak, akik megtartják szövetségét és bizonyságtételeit.
11 A te nevedért, Uram, bocsásd meg vétkeimet; mert nagyszerű.
12 Micsoda ember az, aki féli az Urat? az általa választott módon tanítsa.
13 Lelke nyugodt lesz; és az ő magva örökli a földet.
14 Az Úr titka az õt félõkkel van; és megmutatja nekik szövetségét.
15 Szemeim mindig az Úrra néznek; mert kiveszi lábaimat a hálóból.
16 Fordulj hozzám, és könyörülj rajtam; mert elhagyatott és nyomorult vagyok.
17 Szívem nyomorúságai megnagyobbodtak: ó, hozz ki engem nyomorúságomból!
18 Tekints az én nyomorúságomra és fájdalmaimra; és bocsásd meg minden bűnömet.
19 Tekints ellenségeimre; mert sokan vannak; és kegyetlen gyűlölettel utálnak.
20 Őrizd meg lelkemet és szabadíts meg engem, ne szégyelljem; mert benned bíztam.
21 A feddhetetlenség és az egyenesség őrizzen meg engem; mert várok rád.
22 Vedd meg, Isten, Izráelt minden nyomorúságából.

26. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Ítélj meg engem, Uram; mert feddhetetlenségemben jártam, az Úrban is bíztam; ezért nem fogok csúszni.
2 Vizsgálj meg engem, Uram, és próbálj meg engem; próbáld meg a gyeplőmet és a szívemet.
3 Mert irgalmasságod szemem előtt van, és a te igazságodban járok.
4 Nem ültem hiábavalókkal, és nem megyek be szégyenlőkkel.
5 Gyűlöltem a gonosztevők gyülekezetét; és nem ül a gonoszokkal.
6 Megmosom kezeimet ártatlanságban, így fogom körül oltárodat, Uram!
7 Hogy a hálaadás hangjával hirdessem, és elmondhassam minden csodálatos cselekedetedet.
8 Uram, szerettem a te házad lakhelyét, és azt a helyet, ahol a te dicsőséged lakik.
9 Ne gyűjtsd össze lelkemet a bűnösökkel, se életemet véresekkel!
10 Kezében gazság van, jobb kezük pedig vesztegetéssel.
11 De én feddhetetlenségemben járok: válts meg engem, és légy irgalmas hozzám.
12 Lábam sík helyen áll, a gyülekezetekben áldom az Urat.

27. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Az Úr az én világosságom és szabadítóm; kitől féljek? az Úr az én életem ereje; kitől féljek?
2 Amikor a gonoszok, ellenségeim és ellenségeim rám törtek, hogy megegyék a húsomat, megbotlottak és elestek.
3 Ha sereg támadna is ellenem, szívem nem fél; ha háború támad is ellenem, ebben bízom.
4 Egy dolgot kértem az Úrtól, azt keresem; hogy az Úr házában lakhassak életem minden idejében, hogy lássam az Úr szépségét, és tudakozódjak az ő templomában.
5 Mert a nyomorúság idején az ő sátorába rejt el engem, sátorának rejtekébe rejt engem; sziklára állít engem.
6 És most felemelkedik fejem körülöttem lévő ellenségeim fölé, azért áldozom az ő hajlékában örömáldozatokat; Énekelek, igen, énekelek dicséretet az ÚRnak.
7 Halld meg, URam, amikor hangommal kiáltok: könyörülj rajtam, és válaszolj nekem!
8 Mikor ezt mondod: Keressétek az én orcámat; a szívem ezt mondta neked: Orcádat keresem, Uram.
9 Ne rejtsd el távol előttem orcádat; ne bocsásd el szolgádat haraggal; segítségem voltál; ne hagyj el, és ne hagyj el, üdvösségem Istene.
10 Ha apám és anyám elhagy engem, akkor az Úr felvesz engem.
11 Taníts meg engem a te utadra, Uram, és vezess egyenes ösvényen ellenségeim miatt.
12 Ne adj át ellenségeim akaratának, mert hamis tanúk támadnak ellenem, és olyanok, akik kegyetlenséget lehelnek.
13 Elájultam, ha nem hittem volna, hogy látom az ÚR jóságát az élők földjén.
14 Várd az Urat, légy bátor, és megerősíti szívedet; várd, mondom, az Urat.

28. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Hozzád kiáltok, Uram, kősziklám; ne hallgass nekem, nehogy ha hallgatsz nekem, olyanná váljak, mint a kik a kútba szállnak.
2 Halld könyörgésem szavát, amikor hozzád kiáltok, amikor felemelem kezeimet szent jóságod felé.
3 Ne vonj el engem a gonoszokkal és a gonosztevőkkel, akik békét mondanak felebarátaiknak, de szívükben gonoszság van.
4 Adjátok meg nekik cselekedeteik szerint és igyekezetük gonoszsága szerint; adjátok nekik kezeik munkája szerint; adja át nekik a sivatagot.
5 Mivel nem figyelnek az ÚR dolgaira, sem kezei munkáira, elpusztítja azokat, és nem építi fel.
6 Áldott legyen az Úr, mert meghallgatta könyörgésem szavát.
7 Az Úr az én erősségem és pajzsom; az én szívem bízott benne, és megsegített; ezért nagyon örvendez szívem; és énekemmel dicsérem őt.
8 Az Úr az ő erejük, és ő az ő felkentjének üdvözítő ereje.
9 Mentsd meg népedet, és áldd meg örökségedet: legeltesd őket is, és emeld fel örökre.

29. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Adjatok az Úrnak, ti hatalmasok, adjatok az Úrnak dicsőséget és erőt!
2 Adjátok meg az Úrnak nevének dicsőségét; imádd az URat a szentség szépségében.
3 Az ÚR szava a vizeken, a dicsőség Istene mennydörög, az Úr sok vizeken van.
4 Az ÚR szava erős; az ÚR szava tele van fenséggel.
5 Az ÚR szava összetöri a cédrusokat; igen, az Úr megtöri Libanon cédrusait.
6 Ugrálóvá teszi őket, mint a borjút; Libanon és Sirion, mint egy fiatal egyszarvú.
7 Az ÚR szava szétválasztja a tűz lángját.
8 Az Úr szava megrendíti a pusztát; az Úr megrendíti Kádes pusztáját.
9 Az Úr szava megborjazza a szarvasokat, és felfedezi az erdőket, és az ő templomában mindenki az ő dicsőségéről beszél.
10 Az ÚR ül az özönvízen; igen, az ÚR ül királyként mindörökké.
11 Az Úr erőt ad népének; az ÚR megáldja népét békességgel.

30. FEJEZET

1 (Zsoltár és ének Dávid házának felszentelésekor.) Magasztallak, Uram; mert felemeltél engem, és ellenségeimet nem örvendeztetted meg rajtam.
2 Uram, én Istenem, hozzád kiáltottam, és te meggyógyítottál engem.
3 Uram, kihoztad lelkemet a sírból, életben tartottál, hogy le ne szálljak a kútba.
4 Énekeljetek az ÚRnak, ó szentei, és adjatok hálát az ő szentségének emlékezetéért.
5 Mert haragja csak egy pillanatig tart; az ő javára az élet: a sírás eltarthat egy éjszakáig, de reggel jön az öröm.
6 Jómódomban pedig azt mondtam: Soha nem fogok meginogni.
7 Uram, a te kegyelmed által megerősítetted hegyemet, elrejtetted orcádat, és megrémültem.
8 Hozzád kiáltok, Uram; és könyörögtem az Úrhoz.
9 Mi haszna van az én véremnek, ha lemegyek a kútba? Dicsérjen téged a por? kijelenti-e a te igazadat?
10 Halld, Uram, és könyörülj rajtam: Uram, légy segítőm!
11 Gyászomat táncra változtattad, zsákruhámat levetetted, és örömmel öveztél fel;
12 Hogy dicsőségem zengjen neked, és ne hallgatj el. Uram, Istenem, örökké hálát adok neked.

31. FEJEZET

1 (A főzenészhez, Dávid zsoltárja.) Tebenned bízom, Uram; soha ne szégyelljem: szabadíts meg a te igazságodban.
2 Hajtsd le füledet előttem; szabadíts meg gyorsan: légy erős kősziklám, mint védőház, amely megment engem.
3 Mert te vagy az én sziklám és az én váram; azért a te nevedért vezess és vezess engem.
4 Vágj ki a hálóból, amelyet rejtettek nekem, mert te vagy az én erősségem.
5 Kezedbe adom lelkemet: te váltottál meg engem, Uram, az igazság Istene.
6 Gyűlölöm azokat, akik hazugságokat tartanak, de az Úrban bízom.
7 Örvendek és örvendek irgalmasságodnak, mert meggondoltad nyomorúságomat; megismerted lelkemet a csapásokban;
8 És nem zártál be engem az ellenség kezébe, nagy helyiségbe tetted lábaimat.
9 Könyörülj rajtam, Uram, mert nyomorúságban vagyok: szememet megemészti a bánat, igen, lelkem és hasam.
10 Mert bánattal telnek el életem, és sóhajtozva telnek el éveim: erőm megfogyatkozott vétkeim miatt, és csontjaim megemésztettek.
11 Minden ellenségemnek gyalázatává váltam, de különösen felebarátaimnak, és félelmemnek ismerőseimnek; akik kívül láttak, elfutottak előlem.
12 Elfeledkeznek rólam, mint a halottról, olyan vagyok, mint az összetört edény.
13 Mert sokak rágalmazását hallottam: félelem volt mindenfelől; miközben tanácskoztak ellenem, el akarták venni az életemet.
14 De én benned bíztam, Uram, és azt mondtam: Te vagy az én Istenem.
15 Az én időm a kezedben van: szabadíts meg engem ellenségeim kezéből és üldözőktől.
16 Ragyogtasd meg orcádat a te szolgádra, ments meg engem a te irgalmadért.
17 Ne szégyelljem, Uram; mert segítségül hívtalak: szégyelljék magukat a gonoszok, és hallgassanak a sírban.
18 Csendesedjenek el a hazug ajkak; amelyek büszkén és megvetően beszélnek súlyos dolgokat az igazak ellen.
19 Ó, milyen nagy a te jóságod, amelyet a téged félőknek adtál; amelyet a benned bízókért tettél az emberek fiai előtt!
20 Jelenléted titkában rejtsd el őket az emberek kevélysége elől, és őrizd meg őket titkon a pavilonban a nyelvek viszályától.
21 Áldott az Úr, mert megmutatta nekem csodálatos irgalmasságát egy erős városban.
22 Mert azt mondtam sietségemben: Kiszakadtam szemeid elől, de te hallottad könyörgésem szavát, amikor hozzád kiáltottam.
23 Szeressétek az Urat, minden ő szentjei, mert az Úr megőrzi a híveket, és bőven megfizet a kevély cselekvőknek.
24 Legyetek bátrak, és megerősíti szíveteket mindnyájan, akik az Úrban reménykedtek.

32. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára, Maschil.) Boldog, akinek vétke megbocsáttatott, bűne el van fedve.
2 Boldog ember, akinek az Úr nem tulajdonít hamisságot, és akinek lelkében nincs álnokság.
3 Amikor elhallgattam, a csontjaim elöregedtek az egész napos üvöltéstől.
4 Mert éjjel-nappal nehezedett rám a kezed, nedvességem a nyár szárazságává változott. Selah.
5 Bevallottam neked vétkemet, és vétkeimet nem rejtettem el. Mondám: Megvallom vétkeimet az Úrnak; és megbocsátottad vétkem gonoszságát. Selah.
6 Mert minden istenfélő könyörög hozzád abban az időben, amikor megtalálnak: nagy vizek áradásaiban bizony nem közelednek hozzá.

7 Te vagy az én búvóhelyem; megóvsz engem a nyomorúságtól; körülveszsz engem a szabadító énekekkel. Selah.
8 Megtanítalak és megtanítalak az útra, amelyen járnod kell, és én vezetlek a szememmel.
9 Ne legyetek olyanok, mint a ló vagy mint az öszvér, a kinek nincs értelme, akinek száját harapással és kantárral kell befogni, hogy ne közeledjenek hozzád.
10 Sok bánat éri a gonoszt, de aki az Úrban bízik, irgalom veszi körül.
11 Örüljetek az Úrban, és ujjongjatok, ti igazak, és ujjongjatok mindnyájan, akik igaz szívűek.

33. FEJEZET

1 Örüljetek, ti igazak, az Úrban, mert az igazaknak illik a dicséret.
2 Dicsérjétek az Urat hárfával, énekeljetek neki zsoltárral és tízhúrú hangszerrel.
3 Énekeljetek néki új éneket; ügyesen játsszon hangos zajjal.
4 Mert igaz az ÚR beszéde; és minden munkája az igazságban történik.
5 Szereti az igazságot és az ítéletet, a föld tele van az Úr jóságával.
6 Az Úr beszéde által lettek az egek; és mindnyájuk seregét szájának lehelete által.
7 Összegyűjti a tenger vizét, mint egy kupacot, a mélységet raktárba rakja.
8 Félje az Urat az egész föld, félje őt a világ minden lakója.
9 Mert szólt, és meglett; – parancsolta, és az erősen állt.
10 Az Úr semmivé teszi a pogányok tanácsát, meghiúsítja a nép szándékait.
11 Örökké áll az Úr tanácsa, szívének gondolatai nemzedékről nemzedékre.
12 Áldott a nemzet, melynek Istene az Úr; és a nép, amelyet örökségül választott.
13 Az Úr az égből néz; látja az emberek minden fiát.
14 Lakóhelyéről tekint a föld minden lakójára.
15 Egyformán formálja szívüket; minden munkájukat figyelembe veszi.
16 Egyetlen király sem üdvözülhetett a sereg sokaságától, a hatalmasat nem sok erő szabadítja meg.
17 Hiábavaló a ló a biztonság kedvéért, és senkit sem szabadít meg nagy erejével.
18 Ímé, az ÚR szeme az őt félőkön, az ő irgalmában reménykedőkön van;
19 Hogy megmentsék lelküket a haláltól, és életben tartsák őket az éhínségben.
20 Lelkünk várja az Urat, ő a mi segítségünk és pajzsunk.
21 Mert örülni fog a mi szívünk őbenne, mert bíztunk az ő szent nevében.
22 Legyen rajtunk a te irgalmasságod, Uram, amint reménykedünk benned.

34. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára, amikor megváltoztatta viselkedését Abimélek előtt, aki elűzte, és eltávozott.) Áldom az Urat mindenkor, dicsérete szüntelen az én számon lesz.
2 Lelkem dicsekedni fog az Úrral, az alázatosok hallják és örvendeznek.
3 Magasztaljátok velem az Urat, és magasztaljuk együtt az ő nevét.
4 Kerestem az Urat, és meghallgatott engem, és megszabadított minden félelmemtől.
5 Ránéztek, és megkönnyebbültek, és nem szégyellték arcukat.
6 Kiáltott ez a szegény ember, és az Úr meghallgatta őt, és kimentette minden nyomorúságából.
7 Az ÚR angyala tábort üt az őt félők körül, és megmenti őket.
8 Ízleljétek és lássátok, hogy jó az Úr: áldott az ember, aki őbenne bízik.
9 Féljétek az Urat, ti az õ szentei, mert nincs hiány az õt félõknek.
10 A fiatal oroszlánok hiányt szenvednek, és éheznek, de akik az Urat keresik, semmi jót nem szenvednek.
11 Jöjjetek, fiaim, hallgassatok rám, megtanítalak titeket az Úr félelmére.
12 Kicsoda az az ember, aki életre vágyik, és sok napig szeret, hogy jót lásson?
13 Óvd meg nyelvedet a gonosztól, és ajkaidat a csalárdságtól.
14 Távozzatok el a gonosztól, és tegyetek jót; keressétek a békét, és kövessétek azt.
15 Az ÚR szeme az igazakon van, és az ő füle kiáltásukra van.
16 Az ÚR orcája a gonosztevők ellen van, hogy kiirtsa emlékezetüket a földről.
17 Kiáltanak az igazak, és az Úr meghallgatja, és kimenti őket minden nyomorúságukból.
18 Közel van az Úr a megtört szívűekhez; és megmenti a bűnbánó szelleműeket.
19 Sok nyomorúsága van az igaznak, de az Úr kimenti őt mind közül.
20 Minden csontját megőrzi, egy sem törik el.
21 A gonosz megöli a gonoszt, és a kik gyûlölik az igazat, pusztasággá lesznek.
22 Az Úr megváltja szolgáinak lelkét, és a benne bízók közül senki sem puszta el.

35. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Indítsd ügyemet, Uram, a velem harcolókkal, harcolj az ellenem harcolókkal.
2 Fogd meg a pajzsot és a csatot, és állj fel segítségemért.
3 Vond ki a lándzsát is, és állítsd meg az utat az engem üldözőkkel szemben; mondd lelkemnek: Én vagyok a te szabadításod.
4 Megszégyenüljenek és szégyenüljenek meg, akik lelkemet keresik, visszaforduljanak és zűrzavarba eszenek, akik bántódásomat kitalálják.
5 Legyenek olyanok, mint a pelyva a szél előtt, és az Úr angyala üldözze őket.
6 Legyen útjuk sötét és síkos, és az Úr angyala üldözze őket.
7 Mert ok nélkül rejtették el nekem a hálójukat egy gödörbe, amelyet ok nélkül ástak a lelkemnek.
8 A pusztulás váratlanul érje őt; és a hálója, amelyet elrejtett, elkapja magát, ebbe a pusztulásba essen.
9 És ujjong az én lelkem az Úrban, örvend az õ szabadításában.

10 Minden csontom ezt mondja: Uram, ki hasonló hozzád, aki megmenti a szegényt az erőstől, a szegényt és a szűkölködőt attól, aki elrontja őt?
11 Hamis tanúk támadtak; olyan dolgokat róttak rám, amelyeket nem tudtam.
12 Rosszul jutalmaztak jóért, amiért megrontották lelkem.
13 Én pedig, amikor betegek voltak, zsákruhám volt: böjtöléssel megaláztam lelkemet; és az imádságom visszatért a saját kebelembe.
14 Úgy viselkedtem, mintha a barátom vagy a testvérem lett volna: erősen meghajoltam, mint aki az anyját gyászolja.
15 De az én nyomorúságomban örvendeztek, és összeszedték magukat: igen, az alávetettek összegyűltek ellenem, és én nem tudtam; megtéptek engem, és nem hagytak abba:
16 Képmutató gúnyolódók lakomákon, fogaikkal csikorgattak engem.
17 Uram, meddig nézel még? mentsd meg lelkemet pusztulásuktól, kedvesemet az oroszlánoktól.
18 Hálát adok neked a nagy gyülekezetben, dicsérlek téged sok nép között.
19 Ne örvendezzenek rajtam az ellenségeim, és ne kacsintsanak a szemükkel, akik ok nélkül gyűlölnek engem.
20 Mert nem beszélnek békességet, hanem csalárd dolgokat kitalálnak azokkal szemben, akik csendesek a földön.
21 Igen, kinyitották a szájukat ellenem, és ezt mondták: Aha, aha, a mi szemünk látta.
22 Ezt láttad, Uram, ne hallgass! Uram, ne légy távol tőlem!
23 Ébredj fel, és ébredj az én ítéletemre, az én ügyemre, Istenem és Uram.
24 Ítélj meg engem, Uram, Istenem, a te igazságod szerint; és ne örüljenek nekem.
25 Ne mondják szívükben: Ó, mi is akarjuk, ne mondják: elnyeltük őt.
26 Szégyelljék magukat és zűrzavarba keveredjenek, akik örülnek az én bántatomnak; öltsenek szégyenbe és gyalázatba, akik felmagasztalják magukat ellenem.
27 Örvendezzenek és ujjongjanak, a kik az én igazságomnak kedveznek, és mondják szüntelen: Magasztaltassék meg az ÚRt, a ki szolgájának szerencséjében gyönyörködik.
28 És nyelvem a te igazságodról és a te dicséretedről fog szólni egész nap.

36. FEJEZET

1 (A főzenészhez, Dávidnak, az Úr szolgájának zsoltára.) A gonoszok vétke azt mondja szívemben, hogy nincs istenfélelem a szeme előtt.
2 Mert hízelget magának a maga szemében, mígnem gonoszsága gyűlölködőnek nem találtatik.
3 Az ő szájának beszéde hamisság és álnokság.
4 Csúnyaságot gondol ágyában; úgy állítja be magát, ami nem jó; nem irtózik a gonosztól.
5 Uram, a te irgalmasságod az egekben van; és a te hűséged a felhőkig ér.
6 A te igazságod olyan, mint a nagy hegyek; nagy mélység a te ítéleted: Uram, te megőrzöd az embert és a barmot.
7 Mily nagy a te irgalmasságod, Istenem! azért az emberek fiai a te szárnyaid árnyékába vetik bizalmukat.
8 Bőségesen megelégszenek házad kövérségével; és megitatod őket örömöd folyójából.
9 Mert nálad van az élet forrása: a te világosságodban látunk világosságot.
10 Ó, tartsd meg irgalmasságodat azokhoz, akik ismernek téged; és a te igazságodat az igaz szívűeknek.
11 A kevélység lába ne szálljon ellenem, és a gonoszok keze el ne vigyen engem.
12 Elestek a gonosztevők, elesettek, és nem kelhetnek fel.

37. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Ne idegeskedj a gonosztevők miatt, és ne irigykedj a gonosztevőkre.
2 Mert hamarosan levágatnak, mint a fű, és elszáradnak, mint a zöld fű.
3 Bízzatok az Úrban, és tegyetek jót; így fogsz lakni a földön, és bizony jóllakni fogsz.
4 Gyönyörködj az Úrban; és megadja neked szíved kívánságait.
5 Hagyd az Úrra utadat; bízz benne is; és ő viszi véghez.
6 És meghozza igazságodat, mint a világosságot, és ítéletedet, mint a déli napot.
7 Nyugodj meg az Úrban, és várj rá türelemmel; ne idegeskedj azon, a ki jól jár az ő útján, és az ember miatt, aki gonosz dolgokat visz véghez.
8 Szűnj meg a haragtól, és hagyd el a haragot;
9 Mert a gonosztevők kiirtatnak, de akik az Úrban bíznak, öröklik a földet.
10 Mert még egy kis idő, és a gonosz nem lesz; igen, szorgalmasan gondold át az ő helyét, de nem lesz.
11 De a szelídek öröklik a földet; és gyönyörködni fognak a béke bőségében.
12 A bűnös összeesküvés az igaz ellen, és fogával csikorgatja őt.
13 Nevet rajta az Úr, mert látja, hogy eljön az ő napja.
14 A gonoszok kirántják a kardot, és meghajlítják íjukat, hogy leverjék a szegényeket és a szűkölködőket, és megöljék az igaz beszédűeket.
15 Kardjuk behatol a szívükbe, és íjaik összetörnek.
16 Jobb a kevés, amije van az igaznak, mint a sok gonosz gazdagsága.
17 Mert a gonoszok karjai összetörnek, de az Úr támogatja az igazat.
18 Ismeri az Úr az igazak napjait, és örökségük örökké megmarad.
19 Nem szégyenülnek meg a gonosz időben, és az éhínség napjaiban jóllaknak.
20 De a gonoszok elvesznek, és az Úr ellenségei olyanok lesznek, mint a bárányok kövérsége; füstté emésztik.
21 A gonosz kölcsönkér, de nem fizet vissza, az igaz pedig irgalmasságot tanúsít és ad.
22 Mert az általa áldottak öröklik a földet; és akiket ő átkoz, kiirtatnak.
23 A jó ember lépteit az ÚR rendeli, és tetszenek az õ útjai.
24 Ha elesik is, nem borul le teljesen, mert az Úr megtámasztja őt kezével.
25 Fiatal voltam, és most öregszem; de nem láttam az igazat elhagyatva, sem magvát kenyeret koldulni.
26 Mindig irgalmas, és kölcsön ad; és az ő magva áldott.
27 Távozzatok el a gonosztól, és tegyetek jót; és élj örökké.

28 Mert szereti az Úr az ítéletet, és nem hagyja el az õ szentjeit; örökre megőrződnek, de a gonoszok magvát kiirtják.
29 Az igazak öröklik a földet, és örökké azon laknak.
30 Az igaznak szája bölcsességet szól, és az ő nyelve ítéletet mond.
31 Istenének törvénye az ő szívében van; egyik lépése sem csúszik.
32 A gonosz figyeli az igazat, és meg akarja őt ölni.
33 Az Úr nem hagyja őt a kezében, és nem ítéli el, amikor elítélik.
34 Várj az ÚRra, és őrizd meg az ő útját, és felmagasztal téged, hogy örököld a földet; ha kivágnak a gonoszok, meglátod.
35 Láttam a gonoszt nagy hatalommal, és úgy terpeszkedik, mint egy zöldellő babérfa.
36 De meghalt, és íme, nem volt; igen, kerestem őt, de nem találták.
37 Jelöljétek meg a tökéletes embert, és lássátok az igazat, mert ennek az embernek a vége a békesség.
38 De a vétkesek együtt elpusztulnak, a gonoszok végét kivágják.
39 De az igazak üdvössége az Úrtól van, ő az ő erejük a nyomorúság idején.
40 És az Úr megsegíti és megszabadítja őket, megszabadítja őket a gonoszoktól, és megmenti őket, mert benne bíznak.

38. FEJEZET

1 (Dávid zsoltárja, emlékezetemre.) Uram, ne dorgálj meg haragodban, és ne fenyíts meg heves haragodban.
2 Mert a te nyilaid erősen ragadnak belém, és a te kezed szorongat engem.
3 Nincs épség az én testemben a te haragod miatt; és nincs nyugalom a csontjaimban az én bűnöm miatt.
4 Mert vétkeim elszálltak fejemen, nehéz teherként nehezek nékem.
5 Sebeim bűzlik és megromlottak balgaságom miatt.
6 Zavarban vagyok; nagyon le vagyok borulva; Egész nap gyászolok.
7 Mert az én derekamat utálatos betegség tölti be, és nincs egészséges testemben.
8 Erőtlen vagyok és megtört, üvöltöttem szívem nyugtalansága miatt.
9 Uram, minden kívánságom előtted van; és nyögésem nincs elrejtve előled.
10 Szívem sóvárog, erőm fogyatkozik, szemeim világossága is eltűnt belőlem.
11 Szeretőim és barátaim távol állnak a sebemtől; és a rokonaim távol állnak.
12 A kik az én életemet keresik, tőrt ejtenek nekem; és akik az én bántatomat keresik, gonoszul beszélnek, és csalárdságot képzelnek egész nap.
13 De én, mint süket, nem hallottam; és olyan voltam, mint a néma ember, aki nem nyitja ki a száját.
14 Olyan voltam, mint az ember, aki nem hallgat, és akinek a szájában nincs feddés.
15 Mert tebenned remélek, Uram, te meghallgatod, Uram, én Istenem.
16 Mert azt mondtam: Hallgass rám, különben ne örvendezzenek rajtam; ha megcsúszik a lábam, felmagasztalnak ellenem.
17 Mert kész vagyok megállni, és szomorúságom szüntelen előttem van.
18 Mert kijelentem bűneimet; megbánom a bűnömet.
19 De az én ellenségeim élénkek és erősek, és megszaporodtak azok, akik gonoszul gyűlölnek engem.
20 Azok is, akik rosszat fizetnek jóért, az én ellenségeim; mert követem azt, ami jó.
21 Ne hagyj el engem, Uram, Istenem, ne légy távol tőlem!
22 Siess segítségemre, Uram, szabadítóm!

39. FEJEZET

1 (A főzenésznek, mégpedig Jeduthunnak, Dávid zsoltárja.) Azt mondtam: Vigyázok utaimra, hogy ne nyelvemmel vétkezzek: kantárral fogom tartani a számat, míg a gonosz előtt áll. nekem.
2 Elnémultam a csendtől, elhallgattam, még a jótól is; és bánatom felkavart.
3 Felforrósodott bennem a szívem, miközben azon töprengtem, hogy ég a tűz, akkor beszéltem a nyelvemmel,
4 Uram, tudasd meg velem az én végemet és napjaim mértékét, mi az; hogy tudjam, milyen gyönge vagyok.
5 Íme, napjaimat tenyérnyire tetted; és az én korom olyan, mint a semmi előtted: bizony minden ember a maga legjobb állapotában teljesen hiúság. Selah.
6 Bizony, minden ember hiábavalóságban jár, bizony hiába nyugtalankodnak, gazdagságot gyűjt, és nem tudja, ki gyűjti össze.
7 És most, Uram, mit várok én? reményem benned van.
8 Ments meg minden vétkemtől: ne tégy engem a bolondok gyalázatává.
9 Néma voltam, nem nyitottam ki számat; mert te tetted.
10 Vedd el tőlem ütésedet, megemészt engem a te kezed ütése.
11 Amikor megdorgálod az embert hamisságért, elpusztítod szépségét, mint a molylepkét: bizony minden ember hiábavaló. Selah.
12 Halld meg, Uram, könyörgésemet, és hallgasd kiáltásomat; ne hallgass könnyeimtől, mert jövevény vagyok nálad és jövevény, mint minden atyám.
13 Kímélj meg engem, hogy erőre kapjak, mielőtt elmegyek innen, és többé nem leszek.

40. FEJEZET

1 (A főzenésznek, Dávid zsoltárja.) Türelmesen vártam az URat; és hozzám hajolt, és meghallotta kiáltásomat.
2 Engem is felhozott egy borzalmas gödörből, a sáros agyagból, és sziklára állította lábaimat, és megerősítette járásomat.
3 És új éneket ad a számba, dicséretet a mi Istenünknek; sokan meglátják, és félnek, és az Úrban bíznak.
4 Boldog ember, aki az ÚRban bízik, és nem tiszteli a kevélyeket, sem a kik hazugságra térnek.
5 Uram, Istenem, sok a te csodálatos cselekedeteid, amelyeket véghezvittél, és a te gondolataid, amelyek velünk valók: nem számíthatók fel neked; számozható.

6 Áldozatot és áldozatot nem kívántál; az én füleimet kinyitottad, égőáldozatot és bűnért való áldozatot nem kértél.
7 Akkor azt mondtam: Íme, jövök, a könyv kötetében meg van írva rólam,
8 Örömmel teszem a te akaratodat, ó Istenem; igen, a te törvényed a szívemben van.
9 Igazságot hirdettem a nagy gyülekezetben; íme, nem zártam el ajkaimat, Uram, te tudod.
10 Nem rejtettem el a te igazságodat szívemben; Kijelentettem hűségedet és üdvösségedet: nem titkoltam el irgalmasságodat és igazságodat a nagy gyülekezet előtt.
11 Ne vond meg tőlem irgalmasságodat, Uram, irgalmasságod és igazságod őrizzen meg engem szüntelen.
12 Mert számtalan veszedelem vett körül engem, vétkeim úgy ragadtak el, hogy nem tudok felnézni; többek az én fejem szőrszálainál, ezért szorong a szívem.
13 Örülj, ó, Uram, hogy megszabadíts engem; Uram, siess, hogy segíts nekem!
14 Szégyelljék magukat és szégyelljék magukat, akik lelkemet keresik, hogy elpusztítsák azt; hadd űzzék hátra és szégyenítsék meg azokat, akik rosszat kívánnak nekem.
15 Legyenek pusztaságuk szégyenük jutalmáért, akik ezt mondják nekem: Aha, aha!
16 Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek; akik szeretik a te üdvösségedet, mondják szüntelen: Magasztaltassék meg az Úr!
17 Én pedig szegény és szűkölködő vagyok; mégis gondol rám az Úr: te vagy az én segítségem és szabadítóm; ne késlekedj, Istenem.

41. FEJEZET

1 (A főzenésznek, Dávid zsoltárja.) Boldog, aki a szegényre gondol: megszabadítja őt az Úr a nyomorúság idején.
2 Megőrzi őt az Úr, és életben tartja; és áldott lesz a földön, és nem adod át őt ellenségei akaratának.
3 Megerősíti őt az Úr a nyomorúság ágyán, minden ágyát megágyazza betegségében.
4 Mondám: Uram, légy irgalmas hozzám, gyógyítsd meg lelkemet; mert vétkeztem ellened.
5 Ellenségeim gonoszul beszélnek rólam, mikor hal meg, és vesszen el a neve?
6 És ha meglátogat engem, hiábavalóságot beszél, szíve gonoszságot szed magában; ha külföldre megy, elmondja.
7 Mindazok, akik gyűlölnek, összesúgnak ellenem: ellenem gondolják bántásomat.
8 Azt mondják, hogy gonosz betegség ragaszkodik hozzá, és most, hogy hazudik, nem támad fel többé.
9 Igen, az én ismerős barátom, akiben bíztam, aki evett kenyeremből, felemelte a sarkát ellenem.
10 De te, Uram, légy irgalmas hozzám, és emelj fel, hogy megfizessem őket.
11 Erről tudom, hogy te szeretsz engem, mert az én ellenségem nem győz rajtam.
12 És ami engem illet, te támogatsz feddhetetlenségemben, és orcád elé állítasz mindörökké.
13 Áldott legyen az Úr, Izráel Istene öröktől fogva és mindörökké! Ámen, és Ámen.

42. FEJEZET

1 (A főzenésznek, Maschilnak, Korah fiaiért.) Ahogy a szarvas sóvárog a patakok után, úgy sóvárog az én lelkem utánad, Istenem.
2 Szomjazik lelkem Isten után, az élő Isten után: mikor jövök el és jelenek meg Isten színe előtt?
3 Könnyeim voltak az én táplálékom éjjel-nappal, miközben szüntelenül ezt mondják nekem: Hol van a te Istened?
4 Amikor ezekre emlékszem, kiöntöm bennem a lelkemet, mert a sokasággal mentem, velük mentem az Isten házába, az öröm és a dicséret hangjával, a sokasággal, akik ünnepeltek.
5 Miért csüggedsz, lelkem? és miért háborogsz bennem? reménykedj az Istenben, mert még dicsérni fogom őt arcának segítségéért.
6 Istenem, lelkem elesett bennem, azért emlékezem rád a Jordán földjéről és a Hermonitákról, a Mizár hegyről.
7 A mélység mélyre hív a te vízköpőid zajára, minden hullámod és hullámod elszállt felettem.
8 De az Úr megparancsolja az ő irgalmát nappal, és éjjel az ő éneke velem lesz, és imádságom életem Istenéhez.
9 Azt mondom Istennek, az én sziklámnak: Miért felejtettél el engem? miért megyek gyászolni az ellenség elnyomása miatt?
10 Mint a kardot a csontjaimban, úgy gyaláznak ellenségeim; miközben naponta azt mondják nekem: Hol van a te Istened?
11 Miért csüggedsz, lelkem? és miért nyugtalankodsz bennem? reménykedj az Istenben, mert még dicsérni fogom őt, a ki az én orcám egészsége, és az én Istenem.

43. FEJEZET

1 Ítélj meg engem, ó Isten, és perelj ügyemet egy istentelen nemzet ellen; szabadíts meg a csaló és hamis embertől!
2 Mert te vagy az én erőm Istene: miért utasítasz el engem? miért megyek gyászolni az ellenség elnyomása miatt?
3 Küldd ki világosságodat és igazságodat; hadd vezessenek engem; vigyenek engem a te szent hegyedhez és a te sátoraidhoz.
4 Akkor elmegyek az Isten oltárához, Istenhez, az én végtelen örömömhöz; igen, hárfán dicsérlek téged, Istenem, én Istenem.
5 Miért csüggedsz, lelkem? és miért nyugtalankodsz bennem? Bízzál az Istenben, mert még dicsérem őt, aki arcom egészsége, és az én Istenem.

44. FEJEZET

1 (Kórah fiainak főzenészéhez, Maschilhoz.) Fülünkkel hallottuk, ó Isten, atyáink megmondták nekünk, milyen munkát végeztél az ő idejében, a régi időkben.
2 Hogyan űzted ki a pogányokat a te kezeddel, és ültetted el őket; miképen sanyargattad a népet és kiűzted őket.
3 Mert nem a saját kardjukkal vették birtokba a földet, és nem a saját karjuk mentette meg őket, hanem a te jobb kezed, a te karod és a te orcád világossága, mert kegyes voltál hozzájuk.
4 Te vagy az én királyom, ó Isten, parancsolj szabadulást Jákóbnak.

5 Te általad űzzük le ellenségeinket, a te neved által tapossuk őket az ellenünk támadó alá.
6 Mert nem bízom íjamban, és kardom sem szabadít meg.
7 De te megmentettél minket ellenségeinktől, és megszégyenítetted azokat, akik gyűlöltek minket.
8 Istennel dicsekszünk minden nap, és dicsérjük a te nevedet mindörökké. Selah.
9 Te pedig elvetettél, és megszégyeníttél minket; és nem megy ki seregeinkkel.
10 Elfordítasz minket az ellenségtől, és akik gyűlölnek minket, maguknak zsákmányolnak.
11 Úgy adtál nekünk, mint az eledelre szánt juhokat; és szétszórt minket a pogányok közé.
12 Ingyen eladtad népedet, és nem gyarapítod vagyonodat az árával.
13 Felebarátaink gyalázatává teszel minket, a körülöttünk élők számára megcsúfolássá és csúfolódássá.
14 Pogányok közt szitokszóvá teszel minket, fejcsóválást a nép között.
15 Zavarom állandóan előttem van, és arcom szégyene borított be,
16 A szidalmazónak és káromlónak szava; az ellenség és a bosszúálló miatt.
17 Mindez ránk került; mégsem feledkeztünk meg rólad, és nem vétettünk hamisan a te szövetségedben.
18 Szívünk nem tért vissza, és lépéseink nem tértek el a te utadról;
19 Jóllehet sárkányok helyén összetörtél minket, és a halál árnyékával borítottál be minket.
20 Ha elfelejtettük Istenünk nevét, vagy idegen isten felé nyújtottuk kezünket;
21 Nem kutatja-e ki Isten ezt? mert ismeri a szív titkait.
22 Igen, te miattad ölnek minket egész nap; vágásra szánt juhoknak számítunk.
23 Ébredj fel, Uram, miért alszol? kelj fel, ne vess el minket örökre.
24 Miért rejted el orcádat, és felejted el nyomorúságunkat és nyomorúságunkat?
25 Mert lelkünk a porig meghajolt, hasunk a földhöz tapad.
26 Kelj fel segítségünkre, és válts meg minket irgalmasságodért.

45. FEJEZET

1 (Sósannim főzenészének, Korah fiainak, Maschilnak, a szerelmek éneke.) Szívem jó ügyet áraszt: azokról a dolgokról beszélek, amelyeket a király megérintésével tettem: a nyelvem a tolla kész író.
2 Te szebb vagy az emberek fiainál, kegyelem árad ajkadra, azért áldott meg téged az Isten mindörökké.
3 Övezd fel kardodat combodra, ó leghatalmasabb, dicsőségeddel és fenségeddel.
4 És a te felségedben lovagolj jól az igazság, a szelídség és az igazság miatt; és a te jobbod rettenetes dolgokra tanít téged.
5 Nyilaid élesek a király ellenségeinek szívében; ami által a nép alád esik.
6 A te trónod, ó, Isten, örökkön-örökké, királyságod pálcája igaz pálca.
7 Szereted az igazságot, és gyűlölöd a gonoszságot; azért kent fel téged az Isten, a te Istened az öröm olajával, mint a te társaidat.
8 Minden ruhád mirhától, aloétól és kassiától illatoz az elefántcsont palotákból, amelyekkel megörvendeztetnek téged.
9 Királyok leányai voltak a te tisztességes asszonyaid között, jobb kezed felől ott állt a királyné Ofir aranyában.
10 Hallgass, leányom, nézd meg, és hajtsd meg füledet; felejtsd el a te népedet és a te atyád házát;
11 Így kívánja a király a te szépségedet, mert ő a te Urad; és imádd őt.
12 Tírusz leánya pedig ajándékkal lesz ott; még a gazdagok is a nép között könyörögnek a te kegyedért.
13 Belül dicső a király leánya, ruhája kovácsolt aranyból van.
14 Kézimunka-ruhában viszik a királyhoz, hozzád hozzák a szüzeket, akik követik őt.
15 Vígan és ujjongva viszik be őket, mennek be a király palotájába.
16 Atyáid helyett fiaid lesznek, akiket fejedelmekké teszel az egész földön.
17 Emlékeztetni fogom nevedet nemzedékről nemzedékre, ezért dicsérni fog téged a nép örökkön-örökké.

46. FEJEZET

1 (Kórah fiainak főzenészének: Dal Alamothról.) Isten a mi menedékünk és erőnk, nagyon jelenlévő segítség a bajban.
2 Nem félünk azért, ha a föld elmozdul, és ha a hegyek a tenger közepébe szállnak;
3 Még ha zúgnak is és háborognak a vizei, bár a hegyek remegnek a dagadásától. Selah.
4 Van egy folyó, melynek patakjai megörvendeztetik Isten városát, a Magasságos sátorainak szent helyét.
5 Isten benne van; nem tántorodik el: Isten megsegíti, és még korán.
6 Tomboltak a pogányok, megrendültek a királyságok: kimondta a hangját, elolvadt a föld.
7 A Seregek Ura velünk van; Jákob Istene a mi menedékünk. Selah.
8 Jöjjetek, lássátok az ÚR cselekedeteit, micsoda pusztításokat csinált a földön.
9 Megszünteti a háborúkat a föld végéig; eltöri az íjat, és szétvágja a lándzsát; megégeti a szekeret a tűzben.
10 Csendesedjetek el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten: felmagasztaltatnak a pogányok között, felmagasztaltatnak a földön.
11 A Seregek Ura velünk van; Jákob Istene a mi menedékünk. Selah.

47. FEJEZET

1 (A főzenésznek: Zsoltár Kórah fiainak.) Ó, tapsoljatok, minden nép! kiálts Istennek a diadal hangján.
2 Mert rettenetes a magasságos Úr; ő az egész föld nagy királya.
3 A népet alánk hajtja, és a nemzeteket lábaink alá.
4 Ő választja ki nekünk a mi örökségünket, Jákób ékességét, akit szeretett. Selah.
5 Felment az Isten kiáltással, az Úr trombitaszóval.
6 Énekeljetek az Istennek, zengjetek: zengjetek királyunknak, zengjetek.
7 Mert Isten az egész föld királya: énekeljetek értelemmel.

8 Isten uralkodik a pogányokon, Isten ül az ő szentségének trónján.
9 Egybegyűlnek a nép fejedelmei, Ábrahám Istenének népe, mert Istené a föld pajzsa, felmagasztaltatott.

48. FEJEZET

1 (Ének és zsoltár Kóré fiainak.) Nagy az ÚR, és nagyon dicsérendő a mi Istenünk városában, az ő szentségének hegyén.
2 A helyzethez képest gyönyörű, az egész föld öröme a Sion hegye, észak oldalain, a nagy király városa.
3 Palotáiban Isten menedékként ismert.
4 Mert íme, a királyok összegyűltek, együtt mentek át.
5 Látták, és elcsodálkoztak; megzavarodtak és elsiettek.
6 Félelem vett rajtuk ott, és fájdalom, mint a szülõ asszonyon.
7 Tarsis hajóit összetöröd keleti széllel.
8 Amint hallottuk, úgy láttuk a Seregek Urának városában, a mi Istenünk városában: Isten megerősíti azt mindörökké. Selah.
9 A te irgalmasságodra gondolunk, ó Isten, templomod közepén.
10 A te neved szerint, ó, Isten, olyan a te dicséreted a föld határáig: a te jobbod tele van igazsággal.
11 Örüljenek a Sion hegye, örvendezzenek Júda leányai a te ítéleteid miatt.
12 Járjatok körbe Siont, és járjátok körül azt, mondjátok el a tornyoknak.
13 Jól figyeljétek meg bástyáit, tekintsétek meg palotáit; hogy elmondhasd a következő nemzedéknek.
14 Mert ez az Isten a mi Istenünk mindörökkön-örökké: ő vezet minket a halálig.

49. FEJEZET

1 (A főzenésznek: Zsoltár Kórah fiainak.) Halljátok ezt, egész nép! Figyeljetek, e világ minden lakói!
2 Alacsony és magas, gazdag és szegény együtt.
3 Ajkam bölcsességről szól; és szívem elmélkedése értelmes lesz.
4 Példabeszédre hajtom fülemet: hárfán tárom fel sötét beszédemet.
5 Miért féljek a gonosz napjain, amikor sarkam gonoszsága körülvesz?
6 Akik bíznak vagyonukban, és dicsekednek gazdagságuk sokaságával;
7 Egyikük sem válthatja meg testvérét, és nem adhat váltságdíjat Istennek érte.
8 (Mert lelkük megváltása drága, és örökre megszűnik.)
9 Hogy éljen örökké, és ne lásson romlást.
10 Mert látja, hogy a bölcsek meghalnak, a bolond és a gazember is elpusztul, és másokra hagyja vagyonát.
11 Belső gondolatuk az, hogy házaik örökké megmaradnak, és lakhelyeik nemzedékről nemzedékre; saját nevükön nevezik földjeiket.
12 De az ember, aki tisztességben van, nem marad meg, olyan, mint a vadállatok, amelyek elvesznek.
13 Ez az ő útjuk az ő bolondságuk, de utódaik helyesli beszédeiket. Selah.
14 Mint juhokat a sírba fektetik; a halál táplálkozik rajtuk; és az igazak uralkodnak rajtuk reggel; és szépségük elpusztul a sírban lakhelyükből.
15 De Isten kiváltja lelkemet a sír hatalmából, mert befogad engem. Selah.
16 Ne félj, ha valaki meggazdagodik, ha házának dicsősége megnövekszik;
17 Mert ha meghal, semmit sem visz el, dicsősége nem száll le utána.
18 Míg élt, megáldotta lelkét, és az emberek dicsérnek téged, ha jól teszed magad.
19 Elmegy atyáinak nemzetségébe; soha nem látnak fényt.
20 Az ember, aki tisztességben van, és nem érti, olyan, mint a vadállatok, amelyek elvesznek.

50. FEJEZET

1 (Aszáf zsoltára.) A hatalmas Isten, az Úr szólt, és elhívta a földet napkeltétől napnyugtáig.
2 Sionból, a szépség tökéletességéből ragyogott az Isten.
3 Jön a mi Istenünk, és nem hallgat; tűz emészti meg előtte, és nagy vihar lesz körülötte.
4 Hívja az eget felülről és a földre, hogy ítélje meg népét.
5 Gyűjtsd össze hozzám szentjeimet; akik szövetséget kötöttek velem áldozat által.
6 És az egek hirdetik az ő igazságát, mert Isten maga a bíró. Selah.
7 Halld, én népem, és én szólok; Ó, Izrael, bizonyságot teszek ellened: Én vagyok az Isten, a te Istened.
8 Nem fedlek meg áldozataidért vagy égőáldozataidért, amelyek mindig előttem voltak.
9 Nem viszek ki bikát a te házadból, és nem kecskét a te akolodból.
10 Mert az erdő minden vadja az enyém, és a barmok ezer dombokon.
11 Ismerem a hegyek minden madarait, és enyémek a mezei vadak.
12 Ha éheznék, nem mondanám meg neked, mert enyém a világ és annak teljessége.
13 Eszem-é a bikák húsát, vagy iszom-e a bakok vérét?
14 Hálát adj Istennek; és teljesítsd a Magasságosnak tett fogadalmadat:
15 És hívj segítségül a nyomorúság napján: Megszabadítlak téged, és te dicsőítesz engem.
16 De a gonosznak ezt mondja az Isten: Mit kell tenned, hogy hirdetd az én rendeléseimet, vagy hogy szádba vedd az én szövetségemet?
17 Mivel gyűlölöd a tanítást, és az én beszédeimet maga mögé veti.
18 Amikor láttál egy tolvajt, egyetértesz vele, és részese lettél a házasságtörőknek.
19 Gonoszra adod szádat, nyelved pedig csalást hirdet.
20 Ülsz és a te testvéred ellen beszélsz; anyád fiát rágalmazod.
21 Ezeket tetted, és én hallgattam; azt hitted, hogy teljesen olyan vagyok, mint te; de én megfeddlek, és rendet teszlek a te szemeid előtt.
22 Most pedig gondoljátok meg ezt, ti, akik megfeledkeztek Istenről, nehogy darabokra tépjelek titeket, és ne legyen, aki megszabadítson.
23 Aki dicséretet ad, az engem dicsőít, és annak, aki helyesen tartja a dolgát, megmutatom az Isten üdvösségét.

51. FEJEZET

1 (A főzenésznek Dávid zsoltára, amikor Nátán próféta odament hozzá, miután bement Betsabéba.) Könyörülj rajtam, Istenem, irgalmasságod szerint, irgalmasságod sokasága szerint. töröld el vétkeimet.
2 Moss meg engem vétkeimtől, és tisztíts meg bűnömtől.
3 Mert elismerem vétkeimet, és bűnöm mindig előttem van.
4 Egyedül te ellened vétkeztem, és ezt a rosszat tettem szemedben, hogy megigazulj, amikor beszélsz, és tiszta légy, amikor ítélkezel.
5 Íme, én gonoszságban formálódtam; és bűnben fogant engem anyám.
6 Íme, az igazságra vágysz a bensőben, és a rejtett részekben bölcsességet tudhatsz meg velem.
7 Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek: moss meg, és fehérebb leszek a hónál.
8 Halljam az örömöt és a vígasságot; hogy a csontok, amelyeket összetörtél, örüljenek.
9 Rejtsd el orcádat vétkeim elől, és töröld el minden vétkemet.
10 Tiszta szívet teremts bennem, Istenem; és újíts meg bennem egy helyes lelket.
11 Ne vess el engem a te színed elől; és ne vedd el tőlem a te szent lelkedet.
12 Add vissza nekem szabadításod örömét; és támogass szabad lelkeddel.
13 Akkor megtanítom a vétkeseket a te útaidra; és a bûnösök megtérnek hozzád.
14 Ments meg engem a vérbűntől, Istenem, szabadító Istenem, és nyelvem a te igazságodról zeng.
15 Uram, nyisd meg ajkaimat; és az én szám hirdeti a te dicséretedet.
16 Mert nem akarsz áldozatot; különben adnám: nem szereted az égőáldozatot.
17 Isten áldozatai megtört lélek: a megtört és megtört szívet, Istenem, nem veted meg.
18 Tégy jót a te kedvedben Sionnak: építsd Jeruzsálem falait.
19 Akkor gyönyörködsz az igazság áldozatában, egészen egészen égőáldozatban, akkor áldoznak tulkot a te oltárodon.

52. FEJEZET

1 (A főzenésznek, Maschilnak, Dávid zsoltára, amikor az edomita Doeg odajött, és elmondta Saulnak, és ezt mondta neki: Dávid megérkezett Ahimélek házába.) Miért dicsekszel magad gonoszsággal, ó, erős ember? Isten jósága szüntelenül megmarad.
2 A te nyelved gonoszságokat gondol; mint egy éles borotva, csellel dolgozik.
3 Jobban szereted a rosszat, mint a jót; és inkább hazudj, mint igazságot beszélj. Selah.
4 Minden emésztő szót szeretsz, ó, álnok nyelv!
5 Hasonlóképpen örökre elpusztít téged az Isten, elvisz, kiragad lakhelyedről, és gyökerestül kiirt az élők földjéről. Selah.
6 Az igazak is meglátják, félnek, és nevetnek rajta.
7 Íme, ez az az ember, aki nem az Istent tette erejévé; hanem gazdagságának bőségében bízott, és gonoszságában megerősítette magát.
8 Én pedig olyan vagyok, mint a zöldellő olajfa az Isten házában: Isten irgalmában bízom örökkön-örökké.
9 Dicsérlek téged örökké, mert megtetted, és várlak a te nevedben; mert jó a te szenteid előtt.

53. FEJEZET

1 (Mahalath főzenészének, Maschilnak, Dávid zsoltárja.) A bolond azt mondta szívében: Nincs Isten. Megromlottak, és utálatos gonoszságot követtek el: nincs, aki jót cselekszik.
2 Isten letekintett a mennyből az emberek fiaira, hogy lássa, van-e olyan, aki megértette, keresi-e Istent.
3 Mindnyájan visszamentek, teljesen beszennyezettek; nincs, aki jót tenne, nincs, egy sem.
4 Nincsenek ismereteik a gonosztevőknek? akik úgy eszik népemet, mint kenyeret: nem hívták segítségül az Istent.
5 Nagy félelemben voltak, ahol nem volt félelem, mert az Isten szétszórta az ellened táborozónak a csontjait, megszégyenítetted őket, mert megvetette őket az Isten.
6 Ó, bárcsak kijött volna Izráel üdvössége Sionból! Amikor Isten visszahozza népének fogságát, Jákób örvend, és Izrael örül.

54. FEJEZET

1 (A Neginothi főzenésznek, Maschilnak, Dávid zsoltára, amikor a ziphimek odajöttek és azt mondták Saulnak: Nem Dávid rejtőzködik-e velünk?) Ments meg engem, ó, Isten, a te neved alapján, és ítélj meg erőd alapján. .
2 Hallgasd meg könyörgésemet, Istenem! hallgass az én szám szavaira.
3 Mert jövevények támadtak fel ellenem, és elnyomók keresik lelkemet; Istent nem állították maguk elé. Selah.
4 Íme, Isten az én segítőm, az Úr azokkal, akik támogatják lelkemet.
5 Rosszul jutalmazza ellenségeimet: irtsd ki őket igazságodban.
6 Szívesen áldozom néked, dicsérem a te nevedet, Uram; mert az jó.
7 Mert kimentett engem minden nyomorúságból, és az én szemem látta ellenségeim iránti kívánságát.

55. FEJEZET

1 (A Neginothi főzenészhez, Maschilhoz, Dávid zsoltárja.) Hallgasd meg imámat, Istenem! és ne rejtőzz el könyörgésem elől.
2 Figyelj rám, és hallgass meg engem!
3 Az ellenség hangja miatt, a gonoszok elnyomása miatt, mert gonoszságot vetnek rám, és haraggal gyűlölnek engem.
4 Fáj a szívem bennem, és a halál réme szállt rám.
5 Félelem és remegés szállt rám, és rettegés kerített hatalmába.
6 És azt mondtam: Oh bárcsak olyan szárnyaim lettek volna, mint a galambnak! mert akkor elrepülnék, és megnyugodnék.
7 Íme, akkor messzire elkalandoznék, és a pusztában maradnék. Selah.
8 Gyorsítanám a menekülést a szeles vihar és vihar elől.
9 Pusztítsd el, Uram, és válaszd szét nyelveiket, mert erőszakot és viszályt láttam a városban.

10 Éjjel-nappal körbejárják a falait, és a bánat és a bánat is van benne.
11 Gonoszság van benne: a csalárdság és a álnokság ne távozzon el az ő utcáiról.
12 Mert nem ellenségem gyalázott engem; akkor elviselhettem volna: sem az, aki gyűlölt engem, nem nagyította fel magát ellenem; akkor elbújtam volna előle:
13 De te voltál, egyenrangú férfi, vezetőm és ismerősöm.
14 Együtt jó tanácsot tartottunk, és társaságban mentünk Isten házához.
15 Ragadja meg őket a halál, és szálljanak alá gyorsan a pokolba, mert gonoszság van az ő lakhelyeikben és közöttük.
16 Ami engem illet, segítségül hívom az Istent; és az Úr megszabadít engem.
17 Este, reggel és délben imádkozom és hangosan kiáltok, és meghallgatja szavamat.
18 Békességben megmentette lelkemet az ellenem folyó harctól, mert sokan voltak velem.
19 Isten meghallgatja és megsajtolja őket, még azt is, aki a régi időkben marad. Selah. Mivel nincs változásuk, ezért nem félnek Istentől.
20 Kinyújtotta kezét a vele békességesek ellen, megszegte szövetségét.
21 Szájának beszéde simább volt a vajnál, de szívében háború volt, szavai lágyabbak az olajnál, de kivont kardok.
22 Vesd a te terhedet az Úrra, és ő támogat téged, nem engedi, hogy az igazak megingatják.
23 De te, ó Isten, vidd le őket a pusztulás vermébe; de bízni fogok benned.

56. FEJEZET

1 (Jonathelemrechokim főzenészéhez, Dávid Michtamjához, amikor a filiszteusok elfogták Gátban.) Légy irgalmas hozzám, Istenem, mert az ember elnyel engem; a mindennapi harc nyomaszt engem.
2 Ellenségeim minden nap elnyelnének engem, mert sokan harcolnak ellenem, te Magasságos.
3 Mikor félek, benned bízom.
4 Istenben dicsérem az ő szavát, Istenben bízom; Nem félek attól, hogy mit tehet velem a test.
5 Mindennap elcsavarják szavaimat, minden gondolatuk ellenem van, a gonoszságért.
6 Összegyűlnek, elrejtőznek, lépteimet jelzik, amikor lelkemre várnak.
7 Vajon megmenekülnek a gonoszság által? haragodban vesd le a népet, Istenem!
8 Elmondod vándorlásaimat, tedd a könnyeimet edényedbe: nincsenek-e a te könyvedben?
9 Ha hozzád kiáltok, ellenségeim visszafordulnak. mert Isten értem.
10 Istenben dicsérem az ő szavát, az Úrban dicsérem az ő szavát.
11 Istenben bíztam: nem félek, mit tehet velem az ember.
12 A te fogadalmad rajtam vannak, Istenem, én dicsérlek téged.
13 Mert te megmentetted lelkemet a haláltól, nem szabadítod meg lábaimat az eleséstől, hogy Isten színe előtt járjak az élők világosságában?

57. FEJEZET

1 (A főzenészhez, Altaschithhoz, Dávid Michtamjához, amikor Saul elől a barlangban menekült.) Légy irgalmas hozzám, Istenem, légy irgalmas hozzám, mert lelkem benned bízik, igen, a te árnyékodban. szárnyakra támasztom menedékemet, amíg ezek a csapások elmúlnak.
2 A magasságos Istenhez kiáltok; Istenhez, aki mindent megtesz értem.
3 Elküld a mennyből, és megszabadít annak gyalázatától, aki el akar nyelni. Selah. Isten elküldi irgalmát és igazságát.
4 Az én lelkem az oroszlánok között van, és a felgyújtottak között fekszem, az emberek fiai között, akiknek fogai lándzsák és nyilak, nyelvük pedig éles kard.
5 Magasztaltassál fel, ó Isten, az egeknél; legyen dicsőséged az egész föld felett.
6 Hálót készítettek lépteimnek; leborult a lelkem: gödröt ástak előttem, amelybe maguk is beleestek. Selah.
7 Megszilárdult szívem, Istenem, szivem szilárd, énekelek és dicsérek.
8 Ébredj fel, dicsőségem; ébren, zsoltár és hárfa: én magam is korán ébredek.
9 Dicsérlek téged, Uram, a népek között, énekelek neked a nemzetek között.
10 Mert nagy a te irgalmad az egekig, és a te igazságod a felhőkig.
11 Magasztaltassál fel, Isten, az egeknél; legyen dicsőséged az egész földön.

58. FEJEZET

1 (A főzenésznek, Altaschithnak, Dávid Michtamjának.) Valóban igazat beszéltek, ó gyülekezet? igazságosan ítéltek-e, ti emberek fiai?
2 Igen, szívedben gonoszságot művelsz; megméred kezeid erőszakosságát a földön.
3 A gonoszok eltávolodtak az anyaméhtől, eltévelyednek, amint megszületnek, hazudnak.
4 Méregük olyan, mint a kígyó mérge;
5 Amely nem hallgat a bűbájosok szavára, bájos soha ilyen bölcsen.
6 Törd össze fogaikat, ó Isten, szájukon, törd ki, Uram, a fiatal oroszlánok nagy fogait!
7 Olvadjanak el, mint a szüntelen folyó vizek; amikor meghajlítja íját, hogy kilője nyilait, legyenek olyanok, mint a darabokra vágott.
8 Mint a csiga, amely megolvad, elmúljon mindegyikük, mint egy asszony korai születése, hogy ne lássák a napot.
9 Mielőtt edényeitek megéreznék a töviseket, úgy vigye el őket, mint a forgószél, élve és haragjában.
10 Örül az igaz, ha látja a bosszúállást, megmossa lábát a gonosz vérében.
11 Hogy azt mondja az ember: Bizony, van jutalma az igaznak; bizony Isten az, aki ítél a földön.

59. FEJEZET

1 (A főzenésznek, Altaskithnak, Dávid Michtamának; amikor Saul elküldte, és figyelték a házat, hogy megöljék.) Szabadíts meg engem ellenségeimtől, Istenem, védj meg az ellenem támadóktól.

2 Ments meg engem a gonosztevőktől, és ments meg a véres emberektől.
3 Mert ímé lesben állnak az én lelkemért; nem az én vétkemért, sem az én bűnömért, Uram.
4 Futnak és készülnek hibám nélkül: ébredjetek fel, hogy segítsenek nekem, és íme.
5 Te tehát, Uram, Seregek Istene, Izráel Istene, ébredj fel, hogy meglátogasd az összes pogányokat; ne légy irgalmas a gonosz vétkeseknek! Selah.
6 Esténként visszatérnek, zúgnak, mint a kutya, és körbejárják a várost.
7 Ímé, böfögnek a szájukkal, kardok vannak az ajkukon; mert ki hallja, mondják?
8 De te, Uram, nevetsz rajtuk; gúnyolódni fogsz az összes pogányon.
9 Az ő erejéből várok rád, mert Isten az én oltalmam.
10 Irgalmasságom Istene megakadályoz engem, Isten megengedi, hogy lássam kívánságomat ellenségeimen.
11 Ne öld meg őket, hogy népem el ne felejtse; és hozd le őket, Urunk, pajzsunk.
12 Az ő szájuk vétke és ajkaik beszéde miatt ragadják meg őket kevélységük, és az átkozódások és hazugságok, amelyeket beszélnek.
13 Egyesd meg őket haraggal, emészd meg őket, hogy ne legyenek; és hadd tudják meg, hogy Isten uralkodik Jákóbban a föld végső határáig. Selah.
14 Este pedig térjenek vissza; és hadd lármázzanak, mint a kutya, és járják körbe a várost.
15 Hadd bolyongjanak fel-alá ételért, és haragudjanak, ha nem elégedettek meg.
16 De én a te hatalmadról énekelek; igen, reggel hangosan énekelek irgalmasságodról, mert te voltál oltalmam és menedékem nyomorúságom napján.
17 Neked énekelek, én erősségem, mert Isten az én védelmem, és irgalmasságom Istene.

60. FEJEZET

1 (A Sushaneduth-i főzenésznek, Dávid Michtamjának, hogy tanítson; amikor harcba szállt Aramnaharaimmal és Aramzobával, amikor Joáb visszatért, és tizenkétezer embert ütött Edomban a sóvölgyben.) Istenem, te elvetettél minket. , szétszórtál minket, megharagudtál; Ó, fordulj újra felénk.
2 Megrendítetted a földet; összetörted: gyógyítsd meg a töréseit; mert megrendül.
3 Kemény dolgokat mutattál meg a te népednek, itattál minket a bámulat borával.
4 Lászlót adtál a téged félőknek, hogy kitűzzék az igazság miatt. Selah.
5 Hogy a te kedvesed megszabaduljon; mentsd meg jobboddal, és hallgass meg engem.
6 Isten szólt az ő szentségében; Örülök, megosztom Sikemet, és kimérem Szukkót völgyét.
7 Enyém Gileád és enyém Manassé; Efraim is az én fejem erőssége; Júda az én törvényhozóm;
8 Moáb az én mosóedényem; Edom fölött kiveszem sarumat: Filisztea, győzz miattam.
9 Ki visz be engem az erős városba? ki visz engem Edomba?
10 Nem akarod-e, ó Isten, aki elvetettél minket? és te, ó Isten, ki nem mentél ki seregeinkkel?
11 Segíts meg minket a nyomorúságból, mert hiábavaló az ember segítsége.
12 Isten által bátran cselekszünk, mert ő tapossa el ellenségeinket.

61. FEJEZET

1 (A Neginah főzenészéhez, Dávid zsoltára.) Halld meg kiáltásomat, ó Isten! vegye figyelembe az imámat.
2 A föld végéről hozzád kiáltok, ha elborul a szívem: vezess a sziklához, amely magasabb nálam.
3 Mert te voltál nekem menedék, és erős torony az ellenség elől.
4 Sátorodban maradok örökké, szárnyaid rejtekében bízom. Selah.
5 Mert te, Istenem, meghallgattad fogadalmamat, nékem adtad a te nevedet félők örökségét.
6 Meghosszabbítod a király életét, és az ő éveit nemzedékig.
7 Örökké Isten színe előtt marad; ó, készíts irgalmat és igazságot, amely megőrzi őt.
8 Így énekelek dicséretet nevednek mindörökké, hogy minden nap teljesíthessem fogadalmamat.

62. FEJEZET

1 (A főzenészhez, Jeduthunhoz, Dávid zsoltárja.) Bizony Istenre vár lelkem, tőle származik az én üdvösségem.
2 Csak ő az én kősziklám és szabadítóm; ő a védelmem; Nem leszek meghatva.
3 Meddig képzelitek gonoszságot egy emberrel? mindnyájan megölnek: olyanok lesztek, mint a meghajló fal és mint a támolygó kerítés.
4 Csak tanácskoznak, hogy letasszák őt fenséges voltáról: gyönyörködnek a hazugságban, szájukkal áldanak, de belül káromkodnak. Selah.
5 Lelkem, csak Istenre várj; mert tőle várom.
6 Csak ő az én kősziklám és üdvösségem, ő az én védelmem; Nem fogok megmozdulni.
7 Istenben van üdvösségem és dicsőségem, erősségem kősziklája és menedékem Istenben van.
8 Bízzál benne mindenkor; ti nép, öntsétek ki szíveteket előtte: Isten oltalmunk számunkra. Selah.
9 Bizony, az alacsony fokú ember hiúság, és a magas fokú hazugság: ha mérlegre kell állítani, egészen könnyebbek a hiúságnál.
10 Ne bízz az elnyomásban, és ne légy hiábavaló a rablásban; ha a gazdagság gyarapszik, ne fordíts rájuk szívedet.
11 Isten egyszer szólt; kétszer hallottam ezt; hogy a hatalom Istené.
12 Téged is illet, Uram, az irgalom, mert te mindenkinek az ő cselekedete szerint fizetsz.

63. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára, amikor Júda pusztájában volt.) Istenem, te vagy az én Istenem; korán kereslek: szomjazik lelkem, sóvárog testem utánad a száraz és szomjas földön, ahol nincs víz;
2 Hogy lássam hatalmadat és dicsőségedet, amint láttalak téged a szentélyben.

3 Mert a te irgalmasságod jobb az életnél, ajkaim dicsérni fognak téged.
4 Így áldalak téged, amíg élek, felemelem kezeimet a te nevedben.
5 Megelégszik lelkem, mint velővel és kövérséggel; és az én szám dicsérni fog téged ujjongó ajkakkal:
6 Amikor emlékezem rád az ágyamban, és elmélkedem rólad az éjszakai őrségben.
7 Mivel te voltál a segítségem, szárnyaid árnyékában örvendek.
8 Lelkem keményen követ téged, a te jobbod támogat engem.
9 De akik keresik lelkemet, hogy elpusztítsák azt, a föld alsó részeire mennek.
10 Kard által esnek el, rókák részévé lesznek.
11 De a király örülni fog az Istennek; mindenki, aki esküszik rá, dicsekedni fog, de a hazugságokat beszélők szája be van zárva.

64. FEJEZET

1 (A főzenészhez, Dávid zsoltárja.) Hallgasd meg szavamat, ó Istenem, imádságomban: őrizd meg életemet az ellenségtől való félelemtől.
2 Rejts el engem a gonoszok titkos tanácsa elől; a gonosztevők felkelésétől:
3 Kik kardként feszítik nyelvüket, és íjaikat hajlítják, hogy kilőjék nyilaikat, még keserű szavakat is.
4 Hogy titokban lőjenek a tökéletesre: hirtelen rálőnek, és ne féljenek.
5 Gonosz dologban bátorítják magukat, titkon vesznek tőrt. azt mondják: Ki látja őket?
6 Keresik a gonoszságokat; szorgalmas keresést hajtanak végre: mindegyikük belső gondolata és szíve mély.
7 De Isten nyíllal lövi őket; hirtelen megsebesülnek.
8 Ezért saját nyelvüket magukra borítják: mindazok, akik látják őket, elfutnak.
9 És minden ember félni fog, és hirdetni fogja az Isten munkáját; mert bölcsen megfontolják az ő cselekedetét.
10 Az igazak ujjonganak az Úrban, és bíznak benne; és minden igaz szívű dicsekedni fog.

65. FEJEZET

1 (A főzenésznek: Dávid zsoltárja és éneke.) Dicsőség vár rád, Isten, Sionban, és teljesítik a fogadalmat.
2 Ó, aki hallod az imát, hozzád jön minden test.
3 A hamisságok győznek rajtam: a mi vétkeinket tisztítsd meg.
4 Boldog ember, akit választasz, és közeledsz hozzád, hogy udvaraidban lakhasson: megelégszünk házad jóságával, szent templomoddal.
5 Rettenetes dolgokkal az igazságban felelsz nekünk, ó, üdvösségünk Istene; aki a föld minden határának bizodalma, és azoknak, akik távol vannak a tengeren:
6 A ki az õ erejével megerõsíti a hegyeket; erővel felövezve:
7 Amely elhallgattatja a tengerek zaját, hullámaik zaját és a nép háborgását.
8 A szélsőségek lakói is félnek a te jeleidtől: megörvendezteted a reggel és az est kivonulását.
9 Te meglátogatod a földet és öntözd azt, nagyon gazdagítod azt az Istennek vízzel teli folyójával; gabonát készítesz nekik, ha gondoskodtál róla.
10 Bőségesen megöntözi a hegygerinceit, berendezi barázdáit, záporokkal lágyítja, megáldja forrását.
11 Jóságoddal megkoronázod az évet; és ösvényeid kövérséget ejtenek.
12 Lehullanak a pusztának legelőire, és ujjonganak a halmok mindenfelől.
13 A legelők nyájakkal vannak felöltözve; a völgyeket is kukorica borítja; kiabálnak örömükben, énekelnek is.

66. FEJEZET

1 (A főzenésznek, egy ének vagy zsoltár.) Adjatok örömteli hangot Istennek, minden földek!
2 Énekeljétek az ő nevének dicsőségét, dicsőítsétek dicséretét.
3 Mondd Istennek: Mily rettenetes vagy a te cselekedeteidben! hatalmad nagysága által ellenségeid alávetik magukat neked.
4 Az egész föld imád téged, és énekel néked; énekelnek majd a te nevednek. Selah.
5 Jöjjetek, és lássátok az Isten cselekedeteit: rettenetesen cselekszik az emberek fiaival.
6 A tengert szárazzá változtatta, gyalog mentek át az özönvízen: ott örvendtünk neki.
7 Hatalmával uralkodik mindörökké; szemei a nemzeteket nézik: a lázadók fel ne emeljék magukat. Selah.
8 Áldjátok Istenünket, ti népek, és hallassátok dicséretének szavát!
9 A ki megtartja lelkünket az életben, és nem engedi, hogy lábainkat megingatják.
10 Mert te, ó Isten, próbára tettél minket, próbára tettél minket, mint az ezüstöt.
11 Te vittél minket a hálóba; nyomorúságot vetettél a mi derekunkra.
12 Embereket lovagoltál a fejünk felett; mi tűzön és vízen mentünk át, de kihoztál minket egy gazdag helyre.
13 Bemegyek a házadba égőáldozattal, megfizetem néked a fogadalmamat,
14 Amit az én ajkaim kimondtak, és az én szám beszélt, amikor nyomorúságban voltam.
15 Én áldozom néked egészen égõáldozatokat hízókból, kosok tömjénnel együtt; bikákat kínálok kecskékkel. Selah.
16 Jöjjetek, hallgassátok meg mindnyájan, akik félitek Istent, és kijelentem, mit tett az én lelkemmel.
17 Kiáltottam hozzá a számmal, és magasztalt a nyelvemmel.
18 Ha gonoszságot tartok szívemben, az Úr nem hallgat meg engem.
19 De bizony meghallgatott engem az Isten; meghallgatta imádságom hangját.
20 Áldott az Isten, a ki nem utasította el tőlem könyörgésemet, sem irgalmasságát.

67. FEJEZET

1 (Neginothi főzenészhez, zsoltár vagy ének.) Isten legyen irgalmas hozzánk, és áldjon meg minket; és ragyogtasd ránk az ő arcát; Selah.

2 Hogy megismerjék utad a földön, üdvözítő egészséged minden nemzet között.
3 Dicsérjen téged a nép, Istenem; dicsérjen téged az egész nép.
4 Örüljenek és örvendezzenek a pogányok, mert te igazságosan ítéled meg a népet, és kormányozod a nemzeteket a földön. Selah.
5 Dicsérjen téged a nép, Istenem; dicsérjen téged az egész nép.
6 Akkor a föld megadja termését; és Isten, méghozzá a mi Istenünk, megáld minket.
7 Isten megáld minket; és a föld minden határa félni fogja őt.

68. FEJEZET

1 (A főzenésznek Dávid zsoltárja vagy éneke.) Keljen fel Isten, szóródjanak szét ellenségei, fussanak el előle azok, akik gyűlölik.
2 Mint a füstöt elűzték, úgy űzd el őket: amint a viasz megolvad a tűz előtt, úgy vesznek el a gonoszok az Isten színe előtt.
3 De az igazak örüljenek; örvendezzenek Isten előtt, igen, örvendezzenek nagyon.
4 Énekeljetek az Istennek, énekeljetek az ő nevének, dicsőítsétek az egekben lovagolót az ő nevével, JAH, és örvendezzetek előtte.
5 Az árvák atyja és az özvegyek bírája az Isten az ő szent hajlékában.
6 Isten a magányosokat családokba helyezi, a láncra kötötteket kihozza, a lázadók pedig szárazon laknak.
7 Istenem, amikor kimentél a te néped elé, amikor a pusztán keresztül mentél; Selah:
8 Megrendült a föld, az egek is lehullottak Isten színe előtt, még maga a Sínai is megrendült Isten, Izrael Istene előtt.
9 Te, ó Isten, bő esőt adtál, amellyel megerősítetted örökségedet, amikor elfáradt.
10 A te gyülekezeted lakik benne, te, Istenem, jóságodból készítettél a szegényeknek.
11 Az Úr adta az igét: nagy volt azoknak a társasága, akik hirdették.
12 A seregek királyai gyorsan menekültek, és a ki otthon maradt, felosztotta a zsákmányt.
13 Ha a fazekak között fekszel is, mégis olyanok lesztek, mint a galamb szárnyai ezüsttel borítva, és tollai sárga arannyal.
14 Amikor a Mindenható királyokat szórt bele, fehér volt, mint a hó Lazacban.
15 Az Isten hegye olyan, mint Básán hegye; magas domb, mint Básán hegye.
16 Miért ugráltok, ti magas dombok? ez az a domb, amelyen Isten lakni akar; igen, az Úr örökké benne fog lakni.
17 Az Isten szekerei húszezer, sőt angyalok ezrei vannak, az Úr van közöttük, mint a Sínai-félszigeten, a szent helyen.
18 Felmentél a magasba, fogságba vitted a fogságot, embereknek ajándékokat kaptál; igen, a lázadóknak is, hogy az Úr Isten közöttük lakjon.
19 Áldott legyen az Úr, aki mindennap megrak minket jótéteményekkel, üdvösségünk Istene. Selah.
20 Aki a mi Istenünk, az az üdvösség Istene; és ISTENÉRE az Úré a halál kérdése.
21 De Isten megsebesíti ellenségeinek fejét, és annak a hajas fejét, aki még mindig vétkeiben él.
22 Monda az Úr: Visszahozom Básánból, visszahozom népemet a tenger mélyéről.
23 Hogy ellenségeid vérébe mártsák lábaidat, és kutyáid nyelvét abba.
24 Látták a te járásodat, oh Isten; még az én Istenemnek, az én Királyomnak is a szentélyben való járása.
25 Előtte mentek az énekesek, utána következtek a hangszeresek; köztük voltak a dobokkal játszó leányok.
26 Áldjátok Istent a gyülekezetekben, az Urat, Izráel forrásától.
27 Ott van a kis Benjámin az ő fejedelmeikkel, Júda fejedelmeivel és tanácsaikkal, Zebulon fejedelmeivel és Naftáli fejedelmeivel.
28 A te Istened parancsolta erõdnek: erõsítsd meg, Istenem, amit értünk tettél.
29 A te jeruzsálemi templomod miatt a királyok ajándékokat visznek neked.
30 Dohdd meg a lándzsás seregét, a bikák sokaságát és a nép borjait, míg mindenki alá nem veti magát ezüsttel: oszd szét a népet, a mely a háborúban gyönyörködik.
31 A fejedelmek jönnek ki Egyiptomból; Etiópia hamarosan kinyújtja kezét Isten felé.
32 Énekeljetek az Istennek, ti földnek országai; Ó, énekeljetek az Úrnak; Selah:
33 Annak, aki az egek egeiben lovagol, a melyek régen valának; Ímé, kiadja az ő hangját, és azt a hatalmas hangot.
34 Adjatok erõt az Istennek: az õ dicsõsége van Izráel felett, és az õ ereje a felhõkben.
35 Ó, Isten, rettenetes vagy a te szent helyeidről; Izráel Istene az, aki erőt és hatalmat ad népének. Áldott legyen az Isten.

69. FEJEZET

1 (A Shoshannim főzenészéhez, Dávid zsoltára.) Ments meg, Istenem! mert a vizek bejöttek lelkembe.
2 Mély sárba süllyedek, ahol nincs megállás, mély vizekbe kerültem, ahol áradások árasztanak el.
3 Elfáradtam kiáltásomban, kiszáradt a torkom, elcsendesednek a szemeim, míg Istenemre várok.
4 A kik engem ok nélkül gyűlölnek, többek fejem szőrénél; akik el akarnak pusztítani, mert hamisan ellenségeim lévén, azok erősek; akkor visszaadtam, amit el nem vettem.
5 Istenem, te ismered az én balgaságomat; és bűneim nincsenek elrejtve előled.
6 Ne szégyenüljenek meg miattam azok, akik benned várnak, ó, seregeknek Istene; ne szégyenüljenek meg miattam, Izráel Istene, akik téged keresnek.
7 Mert érted gyalázatot viseltem; szégyen borította arcomat.
8 Idegen lettem testvéreim előtt, és idegen anyám fiai előtt.
9 Mert a te házad iránti buzgóság megemésztett engem; és a téged szidalmazók gyalázata rám szállt.
10 Amikor sírtam, és böjtöléssel fenyítettem lelkemet, ez gyalázatom volt.
11 Zsákruhát is készítettem ruhámnak; és közmondássá váltam számukra.
12 A kik a kapuban ülnek, ellenem szólnak; és én voltam a részegek dala.

13 De ami engem illet, az én könyörgöm hozzád, Uram, kedves időben: Istenem, irgalmasságod sokaságában hallgass meg engem üdvösséged igazságában!
14 Szabadíts meg engem a sárból, és el ne süllyedjek; szabadíts meg azoktól, akik gyűlölnek engem, és a mély vizekből.
15 Ne öntsön el engem a vízözön, ne nyeljen el a mélység, és a gödör ne zárja be száját rám.
16 Hallgass meg engem, Uram! mert jó a te irgalmasságod: fordulj hozzám irgalmasságod sokasága szerint.
17 És ne rejtsd el orcádat szolgád elől; mert bajban vagyok: hallgass meg gyorsan.
18 Közeledj lelkemhez, és váltsd meg: ments meg engem ellenségeim miatt.
19 Ismerted gyalázatomat, szégyenemet és gyalázatomat; ellenségeim mind előtted vannak.
20 A gyalázat összetörte szívemet; és tele vagyok elnehezüléssel, és kerestem némelyeket, akiket megszánhatnék, de nem volt; és vigasztalóknak, de nem találtam.
21 Epet is adtak enyémnek; és szomjúságomban ecetet adtak innom.
22 Legyen csapdává az ő asztaluk előttük, és aminek javukra kellett volna lennie, legyen csapdává.
23 Sötétedjék el szemük, hogy ne lássanak; és az ágyékukat folyamatosan remegni.
24 Öntsd rájuk haragodat, és haragod hatalmába kerítse őket.
25 Legyen lakhelyük puszta; és senki se lakjék sátraikban.
26 Mert üldözik azt, akit megvertél; és azok bánatára beszélnek, akiket megsebesítettél.
27 Adj gonoszságot az ő álnokságukhoz, és ne menjenek a te igazságodra.
28 Töröltessenek ki az élők könyvéből, és ne írjanak be az igazakhoz.
29 Én pedig szegény és szomorú vagyok: üdvösséged emeljen a magasságba, Istenem.
30 Énekekkel dicsérem az Isten nevét, és magasztalom őt hálaadással.
31 Ez is jobban tetszeni fog az ÚRnak, mint az ökör vagy a bika, amelynek szarvai és patái vannak.
32 Az alázatosak meglátják ezt, és örülnek, és él a szíved, a ki Istent keresed.
33 Mert az Úr meghallgatja a szegényeket, és nem veti meg foglyait.
34 Dicsérjék őt az ég és a föld, a tengerek és minden, ami azokban mozog.
35 Mert Isten megmenti Siont, és megépíti Júda városait, hogy ott lakjanak, és birtokba vegyék.
36 Az ő szolgáinak magva is örökli azt, és akik az ő nevét szeretik, abban laknak.

70. FEJEZET

1 (A főzenésznek: Dávid zsoltárja, hogy emlékeztessem.) Siess, Istenem, hogy megszabadíts engem; siess, hogy segíts nekem, URam.
2 Szégyelljék magukat és megszégyenüljenek, a kik lelkemet keresik, visszaforduljanak és megzavarodjanak, a kik bántódásomat kívánják.
3 Forduljanak vissza szégyenük jutalmáért, akik ezt mondják: Aha, aha!
4 Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek, és akik szeretik a te üdvösségedet, mondják szüntelen: Magasztaltassék Isten!
5 Én pedig szegény és szűkölködő vagyok: siess hozzám, Istenem, te vagy az én segítségem és szabadítóm; Uram, ne késlekedj!

71. FEJEZET

1 Uram, tebenned bízom, ne tévedjek soha.
2 Szabadíts meg engem a te igazságodban, és szabadíts meg engem; hajtsd felém füledet, és ments meg.
3 Légy az én erős hajlékom, ahová szüntelenül folyamodhatok; parancsot adtál, hogy ments meg engem; mert te vagy az én sziklám és a váram.
4 Ments meg engem, Istenem, a gonoszok kezéből, a hamis és kegyetlen ember kezéből.
5 Mert te vagy az én reménységem, Uram, Istenem, te vagy az én bizodalmam ifjúságomtól fogva.
6 Te tartasz fenn engem az anyaméhtől fogva, te vagy az, aki kihoztál engem anyám bélrendszeréből;
7 Olyan vagyok, mint a csoda sokak előtt; de te vagy az én erős menedékem.
8 Legyen tele a szám a te dicséreteddel és dicsőségeddel egész nap.
9 Ne vess el engem az öregség idejében; ne hagyj el, ha elfogy az erőm.
10 Mert ellenségeim ellenem szólnak; és akik lelkemre várnak, együtt tanácskoznak,
11 Mondván: Elhagyta őt az Isten: üldözzétek és fogjátok meg; mert nincs, aki megszabadítson.
12 Istenem, ne légy távol tőlem; Istenem, siess segítségemre!
13 Megszégyenülnek és megsemmisülnek, akik ellenségei lelkemnek; fedjék be őket gyalázat és gyalázat, akik az én bánatomat keresik.
14 De én szüntelenül reménykedek, és még mindig dicsérlek téged.
15 Az én szám hirdeti igazságodat és üdvösségedet egész napon; mert nem tudom annak számát.
16 Az Úr Isten erejével megyek, megemlítem a te igazságodat, egyedül a te igazságodat.
17 Istenem, te tanítottál engem ifjúkoromtól fogva, és mindeddig hirdetem a te csodáidat.
18 Most sem hagyj el engem, Istenem, amikor megöregszem és megőszültem; amíg meg nem mutatom a te erődet ennek a nemzedéknek, és a te hatalmadat minden eljövendőnek.
19 Magasságos a te igazságod is, ó Isten, aki nagy dolgokat cselekedtél: Isten, aki hasonlatos hozzád!
20 Te, aki nagy és fájdalmas nyomorúságokat mutattál nekem, újra megeleveníted, és felhozsz a föld mélyéről.
21 Növeled nagyságomat, és mindenfelől megvigasztalsz.
22 Dicsérlek zsoltárral is a te igazságodat, ó Istenem, hárfával énekelek neked, Izráel Szentje.
23 Örvendenek ajkaim, ha énekelek neked; és a lelkem, amelyet megváltottál.
24 Az én nyelvem is beszélni fog a te igazságodról egész nap, mert megszégyenülnek, mert megszégyenülnek, akik az én bánatomat keresik.

72. FEJEZET

1 (Zsoltár Salamonnak.) Add a királynak ítéleteidet, oh Isten, és igazságodat a király fiának.
2 Ő ítéli meg népedet igazsággal, és szegényeidet ítélettel.
3 A hegyek békét hoznak a népnek, a halmok pedig az igazság által.
4 Ő ítéli meg a nép szegényeit, megmenti a szűkölködők fiait, és szétzúzza az elnyomót.
5 Félnek téged, amíg a nap és a hold áll, nemzedékről nemzedékre.
6 Mint eső hull a lenyírt fűre, mint zápor, amely megöntözi a földet.
7 Az ő napjaiban virágzik az igaz; és békesség bősége mindaddig, amíg a hold marad.
8 Uralma lesz tengertől tengerig, és folyamtól a föld végső határáig.
9 A pusztában lakók meghajolnak előtte; és ellenségei megnyalják a port.
10 Tarsis és a szigetek királyai ajándékokat hoznak, Sába és Seba királyai ajándékokat hoznak.
11 Igen, minden király leborul előtte, minden nemzet szolgálja őt.
12 Mert megszabadítja a szűkölködőt, amikor kiált; a szegényeket is, és a kinek nincs segítõje.
13 Megkíméli a szegényeket és a szűkölködőket, és megmenti a szűkölködők lelkét.
14 Megváltja lelküket a csalástól és az erőszaktól, és drága lesz az ő vérük az ő szemei előtt.
15 És élni fog, és Sába aranyából adatik néki; és naponta dicséretet kap.
16 Lesz egy marék gabona a földben a hegyek tetején; annak gyümölcse megrendül, mint a Libánon, és virágoznak a városból, mint a föld füve.
17 Neve örökké megmarad, neve mindaddig megmarad, amíg a nap, és áldottak lesznek benne az emberek, áldottnak mondják őt minden nemzet.
18 Áldott legyen az Úr Isten, Izráel Istene, aki csak csodákat tesz.
19 És áldott legyen az ő dicsőséges neve mindörökké, és az egész föld töltse be dicsőségével; Ámen, és Ámen.
20 Dávidnak, Isai fiának imája véget ért.

73. FEJEZET

1 (Aszáf zsoltára) Valóban jó Isten Izraelhez, még a tiszta szívűekhez is.
2 De ami engem illet, a lábam majdnem elment; a lépteim már majdnem elcsúsztak.
3 Mert irigykedtem az ostobákra, amikor láttam a gonoszok boldogulását.
4 Mert nincs kötelék az ő halálukban, de erős az ő erejük.
5 Nincsenek bajban, mint a többi ember; ők sem szenvednek úgy, mint a többi férfi.
6 Ezért a kevélység láncként veszi körül őket; ruhaként fedi őket erőszak.
7 Kövérségtől szikrázik a szemük: több van bennük, mint amennyit szívük kívánhat.
8 Megromlottak, és gonoszul beszélnek az elnyomásról, magasan beszélnek.
9 Szájukat az égre fordítják, és nyelvük a földön jár.
10 Ezért visszatér az ő népe ide, és egy teli pohár vizét faragják ki nekik.
11 És azt mondják: Honnan tudja Isten? és van-e tudás a Magasságban?
12 Íme, ezek az istentelenek, akik boldogulnak a világban; gazdagodnak.
13 Bizony, hiába tisztítottam meg szívemet, és mostam kezeimet ártatlanságban.
14 Mert egész nap kínoztatnak, és minden reggel fenyítenek.
15 Ha mondom, így szólok; íme, vétkezni fogok a te fiaid nemzetsége ellen.
16 Amikor ezt tudtam, túlságosan fájdalmas volt számomra;
17 Amíg be nem mentem az Isten szentélyébe; akkor megértettem a végüket.
18 Bizony síkos helyekre helyezted őket, pusztulásba taszítottad őket.
19 Hogyan pusztulnak el, mint egy pillanat alatt! teljesen felemészti őket a rémület.
20 Mint az álom, amikor felébred; így, Uram, amikor felébredsz, megveted az ő képüket.
21 Így megszomorodott a szívem, és megszorultam a gyeplőmben.
22 Ilyen bolond és tudatlan voltam: olyan voltam előtted, mint a vadállat.
23 Mindazonáltal én szüntelenül veled vagyok: a jobb kezemnél tartasz engem.
24 Vezess engem a te tanácsoddal, és azután fogadj dicsőségbe.
25 Ki másom van a mennyekben, ha nem te? és nincs senki a földön, akit kívánnék rajtad kívül.
26 Testem és szívem megfogyatkozik, de Isten az én szívem ereje, és az én részem mindörökké.
27 Mert ímé, akik távol vannak tőled, elpusztulnak, minden paráznaságot elpusztítottál tőled.
28 De jó nekem az Istenhez közeledni: az Úrban, az Istenben bízom, hogy minden cselekedetedet hirdessem.

74. FEJEZET

1 (Aszáfi Maschil.) Ó Isten, miért vetettél el minket örökre? miért füstöl a te haragod legelőd juhai ellen?
2 Emlékezz meg gyülekezetedről, amelyet régen vásároltál; örökséged vesszője, amelyet megváltottál; ez a Sion hegy, ahol laktál.
3 Emeld fel lábaidat az örök pusztaságra; mindazt, amit az ellenség gonoszul művelt a szentélyben.
4 Ellenségeid ordítanak gyülekezeteid között; jelzésekre állítják fel zászlóikat.
5 Egy ember híres volt abból, hogy baltákat emelt a sűrű fákra.
6 De most azonnal lebontják annak faragott művét baltákkal és kalapáccsal.
7 Tüzet vetettek a te szentélyedbe, beszennyezték azáltal, hogy a te neved hajlékát a földre dobták.
8 Azt mondták szívükben: Pusztítsuk el őket együtt, felgyújtották Isten minden zsinagógáját az országban.
9 Nem látjuk jeleinket: nincs többé próféta, és nincs közöttünk, aki tudná, meddig.
10 Istenem, meddig gyalázza az ellenség? örökké káromolja-e az ellenség a te nevedet?

11 Miért vonod vissza a kezedet, a te jobbodat? vedd ki kebledből.
12 Mert Isten az én királyom ősidők óta, üdvösséget munkál a föld közepén.
13 Erőddel kettéosztottad a tengert, a sárkányok fejét megtörted a vizekben.
14 Széttörted a leviatán fejét, és eledelül adtad a pusztában lakó népnek.
15 Meghasítottad a forrást és a vízözönt, kiszárítottad a hatalmas folyókat.
16 Tiéd a nappal, tiéd az éjszaka is: te készítetted a világosságot és a napot.
17 Te határoztad meg a föld minden határát, te alkottad a nyarat és a telet.
18 Emlékezz arra, hogy az ellenség szidalmazza, Uram, és a bolond nép káromolja a te nevedet.
19 Ne add oda gerlicád lelkét a gonoszok sokaságának; ne feledkezz meg szegényeid gyülekezetéről örökké!
20 Tisztelet a szövetségre, mert a föld sötét helyei tele vannak a kegyetlenség hajlékaival.
21 Ne térjenek vissza szégyenkezve az elnyomottak, dicsérjék nevedet a szegények és a szűkölködők.
22 Kelj fel, ó, Isten, saját ügyedért járj: emlékezz meg, hogyan gyaláz téged a balgatag mindennap.
23 Ne felejtsd el ellenségeid szavát: az ellened felkelők zűrzavara szüntelenül erősödik.

75. FEJEZET

1 (A főzenésznek, Altaschith, Aszáf zsoltárja vagy éneke.) Neked, Istenem, hálát adunk, neked adunk hálát, mert közel van a te neved a te csodáidnak hirdesse.
2 Amikor befogadom a gyülekezetet, igazságosan fogok ítélni.
3 A föld és annak minden lakója felbomlott, oszlopait én hordozom. Selah.
4 Azt mondtam a bolondoknak: Ne csináljatok ostobaságot, és a gonoszoknak: Ne emeljétek fel a szarvat!
5 Ne emeld magasba szarvadat, ne beszélj merev nyakkal.
6 Mert az előléptetés sem keletről, sem nyugatról, sem délről nem jön.
7 De Isten a bíró: az egyiket lerontja, a másikat felállítja.
8 Mert az Úr kezében pohár van, és a bor vörös; tele van keverékkel; és kiönti abból, de annak hordalékát a föld minden gonosztevője kicsavarja és megissza.
9 De én mindörökké hirdetem; Énekelni fogok Jákob Istenének.
10 A gonoszok minden szarvát is levágom; de az igazak szarvai felmagasztaltatnak.

76. FEJEZET

1 (Neginothi főzenésznek, Aszáf zsoltárja vagy éneke.) Júdában Isten ismert: nagy a neve Izraelben.
2 Sálemben van az ő hajléka is, és az ő lakhelye Sionban.
3 Ott megtöri az íj nyilait, a pajzsot, a kardot és a csatát. Selah.
4 Dicsőbb és kiválóbb vagy a ragadozó hegyeknél.
5 A kemény lelkűek elkényeztetnek, elaludtak, és a hatalmasok közül senki sem találta meg a kezüket.
6 A te dorgálásodra, ó, Jákób Istene, mind a szekér, mind a ló holt álomba merül.
7 Téged, sőt téged kell félni, és ki állhat a te szemeid előtt, ha egyszer haragszol?
8 Te adtál ítéletet a mennyből; a föld félt, és elcsendesedett,
9 Amikor Isten ítéletre kelt, hogy megmentse a föld minden szelídjét. Selah.
10 Bizony, az ember haragja magasztal téged, a harag maradékát visszatartod.
11 Fogadd meg, és fizesd meg az Úrnak, a te Istenednek: mindenki, aki körülötte van, hozzon ajándékot annak, akit félni kell.
12 Kivágja a fejedelmek lelkét, rettenetes a föld királyai előtt.

77. FEJEZET

1 (A főzenészhez, Jeduthunhoz, Aszáf zsoltára.) Hangommal Istenhez kiáltottam, hangommal Istenhez; és meghallgatott engem.
2 Nyomorúságom napján az Urat kerestem, fekélyem éjjel szaladt, és nem szűnt meg, lelkem nem akart megvigasztalódni.
3 Megemlékeztem Istenről, és nyugtalan voltam: panaszkodtam, és elborult a lelkem. Selah.
4 Ébredve tartod szemem: annyira nyugtalan vagyok, hogy nem tudok beszélni.
5 Gondoltam a régi időkre, a régi idők éveire.
6 Emlékezem énekemre az éjszakában, szívemmel kommunikálok, és lelkem szorgalmasan kutat.
7 Elveti-e az Úr örökre? és nem lesz többé kedvező?
8 Tiszta-e az ő irgalma örökre? örökre meghiúsul az ígérete?
9 Elfelejtett-e Isten kegyelmes lenni? haragjában elhallgatta-e gyengéd irgalmasságát? Selah.
10 És mondám: Ez az én erőtlenségem, de megemlékezem a Magasságos jobbjának esztendeiről.
11 Megemlékezem az ÚR cselekedeteiről, bizonyára megemlékezem régi csodáidról.
12 Elgondolkodom minden munkádon, és beszélek a te cselekedeteidről.
13 A te utad, ó Isten, a szentélyben van: ki olyan nagy Isten, mint a mi Istenünk?
14 Te vagy az Isten, aki csodákat tesz, kijelentetted a te erődet a nép között.
15 Karoddal megváltottad népedet, Jákob és József fiait. Selah.
16 Láttak téged a vizek, Istenem, láttak téged a vizek; féltek, a mélység is megrendült.
17 A felhők vizet ontottak, az egek zúgtak, a te nyilaid is elszálltak.
18 Mennydörgésed szava hallatszott az égben: villámok világították meg a világot, a föld remegett és remegett.
19 A te utad a tengerben van, és a te ösvényed a nagy vizekben, és a te lépteid nem ismertek.
20 Mózes és Áron keze által vezetted népedet, mint a nyájat.

78. FEJEZET

1 (Aszáfi Maschil.) Hallgass, ó népem, törvényemre: hajtsd füleidet szám beszédére.
2 Példabeszédre nyitom számat, régi sötét beszédeket mondok:

3 Amit hallottunk és ismertünk, és atyáink is elmondták nekünk.
4 Nem titkoljuk el őket fiaik elől, és a jövendő nemzedéknek mutatjuk meg az ÚR dicséretét, erejét és csodálatos cselekedeteit, amelyeket véghezvitt.
5 Mert bizonyságot támasztott Jákobban, és törvényt szabott Izráelben, amelyet atyáinknak parancsolt, hogy tudassák azokat fiaikkal.
6 Hogy megismerje őket az eljövendő nemzedék, még a születendő gyermekek is; kik keljenek fel, és hirdessék ezeket gyermekeiknek:
7 Hogy Istenben bízzanak, és ne feledkeznek meg Isten cselekedeteiről, hanem megtartsák parancsolatait.
8 És ne legyenek olyanok, mint atyáik, makacs és lázadó nemzedék; egy nemzedék, amely nem tette rendbe a szívét, és amelynek szelleme nem volt erős Istenhez.
9 Efraim fiai felfegyverkezve és íjjal cipelve visszafordultak a csata napján.
10 Nem tartották meg Isten szövetségét, és nem akartak az ő törvényében járni;
11 És elfeledkezett az ő cselekedeteiről és csodáiról, amelyeket mutatott nekik.
12 Csodálatos dolgokat művelt atyáik szemei előtt Egyiptom földjén, Zoán mezején.
13 Ő kettévágta a tengert, és átengedte őket; és a vizeket halomra állította.
14 Nappal is felhővel vezette őket, és egész éjjel tűzfénnyel.
15 Felhasította a sziklákat a pusztában, és inni adott nekik, mint a nagy mélységből.
16 A sziklából is patakokat hozott ki, és a vizeket úgy ömlesztette le, mint a folyókat.
17 És még többet vétkeztek ellene azzal, hogy bosszantották a Magasztost a pusztában.
18 És megkísértették az Istent szívükben azzal, hogy táplálékot kértek kívánságukhoz.
19 Igen, Isten ellen beszéltek; azt mondták: Adhat-e Isten asztalt a pusztában?
20 Íme, megütötte a sziklát, hogy a víz kiömlött, és a patakok kiáradtak; kenyeret is adhat? tud-e húst adni népének?
21 Azért meghallotta ezt az Úr, és megharagudott, és tűz lobogott Jákób ellen, és harag támadt Izráelre;
22 Mert nem hittek Istenben, és nem bíztak az ő üdvösségében.
23 Bár parancsolt volna felülről a felhőknek, és megnyitotta a menny ajtaját,
24 És mannát hullatott rájuk enni, és adott nekik az ég gabonájából.
25 Az ember evett angyalok eledelét, eledelt küldött nekik.
26 Keleti szelet fújt az égbe, és hatalmával déli szelet hozott.
27 A húst is záporozta rájuk, mint a port, és a tollas szárnyasokat, mint a tenger homokját.
28 És hagyta, hogy az ő táboruk közepére essen, lakóhelyeik körül.
29 És ettek, és jóllaktak, mert megadta nekik az ő kívánságukat;
30 Nem idegenkedtek el vágyuktól. De amíg húsuk még a szájukban volt,
31 Isten haragja rájuk szállt, és megölte közülük a legkövérebbeket, és megverte Izráel választott férfiait.
32 Mindezekért még mindig vétkeztek, és nem hittek az ő csodáiban.
33 Ezért napjaikat hiábavalóságban emésztette meg, éveiket pedig nyomorúságban.
34 Amikor megölte őket, keresték őt, és visszatértek, és korán Istent kérdezték.
35 És eszébe jutottak, hogy Isten az ő sziklájuk, és a magasságos Isten a megváltójuk.
36 Mindazonáltal hízelegtek neki a szájukkal, és hazudtak neki a nyelvükkel.
37 Mert szívük nem volt igaz vele, és nem voltak szilárdak az ő szövetségében.
38 De ő, mivel tele volt könyörülettel, megbocsátotta bűneiket, és nem pusztította el őket; igen, sokszor elfordította haragját, és nem szította fel minden haragját.
39 Mert eszébe jutott, hogy azok csak testek; szél, amely elmúlik és nem jön vissza.
40 Hányszor ingerelték őt a pusztában, és hányszor bántották a pusztában!
41 Igen, visszafordultak és kísértették Istent, és korlátozták Izrael Szentjét.
42 Nem emlékeztek a kezére, sem arra a napra, amikor megszabadította őket az ellenségtől.
43 Hogyan csinálta jeleit Egyiptomban, és csodáit Zoán mezején?
44 És folyóikat vérré változtatták; és árvizeiket, hogy nem tudtak inni.
45 Különféle legyeket küldött közéjük, amelyek felfalták őket; és békák, amelyek elpusztították őket.
46 Az ő termésüket is a hernyónak adta, és munkájukat a sáskának.
47 Jégesővel pusztította el szőlőtőkéiket, fagygal pedig szikomorfáikat.
48 Átadta jószágaikat is a jégesőnek, és nyájaikat a villámlásnak.
49 Rájuk vetette haragjának, haragjának, felháborodásának és nyomorúságának hevületét, gonosz angyalokat küldött közéjük.
50 Utat készített haragjának; nem kímélte meg lelküket a haláltól, hanem átadta életüket a dögvésznek;
51 És megölt minden elsőszülöttet Egyiptomban; erejük főnöke Kám sátorában:
52 Hanem népét kivonultatta, mint a juhokat, és úgy vezette őket a pusztában, mint a nyájat.
53 És biztonságosan továbbvezette őket, hogy ne féljenek, de a tenger elborította ellenségeiket.
54 És elvitte őket szentélyének határához, ehhez a hegyhez, amelyet az ő jobb keze vásárolt.
55 A pogányokat is kiűzte előlük, és örökséget osztott nekik soronként, és Izráel törzseit sátraikba helyezte.
56 Mégis kísértették és bosszantották a felséges Istent, és nem tartották meg az ő bizonyságtételeit.
57 De megfordultak, és hűtlenül viselkedtek, mint atyáik, elfordultak, mint a csaló íj.
58 Mert magaslatukkal haragra ingerelték, és faragott bálványaikkal féltékenységre késztették.
59 Amikor Isten ezt meghallotta, megharagudott, és nagyon megutálta Izraelt.
60 Úgyhogy elhagyta Siló hajlékát, a sátort, amelyet az emberek közé állított;
61 És erejét fogságba adta, dicsőségét pedig az ellenség kezébe.

62 Népét is kardnak adta; és haragudott az örökségére.
63 A tűz megemésztette ifjaikat; és leányaikat nem adták férjhez.
64 Papjaik kard által estek el; és özvegyeik nem siránkoztak.
65 Ekkor felébredt az Úr, mint egy álomból, és mint egy erős férfi, aki a bortól kiált.
66 És megverte ellenségeit a hátulsó részekben, örök gyalázattal sújtotta őket.
67 Ezenkívül megtagadta József hajlékát, és nem választotta ki Efraim törzsét.
68 Hanem kiválasztotta Júda törzsét, a Sion hegyét, amelyet szeretett.
69 És felépítette szentélyét, mint a magas palotákat, mint a földet, amelyet örökre megalapított.
70 Kiválasztotta Dávidot is, az ő szolgáját, és kivette a bárányok aklából.
71 A fiatal anyajuhok követéséből elhozta őt, hogy legeltesse Jákóbot az ő népét, és Izraelt az ő örökségével.
72 Így táplálta őket szíve épsége szerint; és keze ügyességével irányította őket.

79. FEJEZET

1 (Aszáf zsoltára.) Istenem, a pogányok a te örökségedbe kerültek; szent templomodat beszennyezték; halomra rakták Jeruzsálemet.
2 Szolgáid holttestét eledelül adták az ég madarainak, szentjeid húsát a föld vadjainak.
3 Vérüket, mint vizet ontották Jeruzsálem körül; és nem volt, aki eltemesse őket.
4 Felebarátaink gyalázatává, gúnyává és gúnyává lettünk a körülöttünk élőknek.
5 Meddig, Uram? örökké mérges leszel? úgy ég a te féltékenységed, mint a tűz?
6 Öntsd ki haragodat a pogányokra, akik nem ismernek téged, és a királyságokra, amelyek nem hívták segítségül a te nevedet.
7 Mert felfalták Jákóbot, és elpusztították lakhelyét.
8 Ne emlékezzél meg ellenünk a hajdani vétkekről; a te irgalmasságod gyorsan óvjon meg minket, mert nagyon megalázkodtunk.
9 Segíts minket, üdvösségünk Istene, a te neved dicsõségére, és szabadíts meg minket, és tisztítsd meg bûneinket a te nevedért.
10 Miért mondják a pogányok: Hol van az ő Istenük? hadd ismertessék meg őt a pogányok előtt a te szolgáid kiontott vérének bosszúja által.
11 Jöjjön elõtted a fogoly sóhajtása; hatalmad nagysága szerint őrizd meg azokat, akik halálra vannak rendelve;
12 És fizesd meg felebarátainknak hétszeresen az ő kebelükben a gyalázatukat, amellyel téged gyaláztak, Uram.
13 Így hát mi, a te néped és a te legelőd juhai, örökké hálát adunk neked, nemzedékről nemzedékre hirdetjük dicséretedet.

80. FEJEZET

1 (Soshannimeduth főzenészéhez, Aszáf zsoltára.) Figyelj, Izrael Pásztora, aki vezeted Józsefet, mint a nyáj! te, aki a kerubok között laksz, ragyogj!
2 Efraim, Benjámin és Manassé előtt serkentsd fel erődet, és jöjj, és ments meg minket.
3 Fordíts vissza minket, ó Isten, és ragyogtasd fel arcodat; és megmenekülünk.
4 Uram, Seregek Istene, meddig haragszol még néped könyörgése ellen?
5 Könnyek kenyerével eteted őket; és sok könnyet ad nekik inni.
6 Felebarátainknak viszálytá teszel minket, ellenségeink pedig nevetnek egymás között.
7 Fordíts vissza minket, Seregek Istene, és ragyogtasd fel arcodat; és megmenekülünk.
8 Szőlőt hoztál Egyiptomból, kiűzted a pogányokat, és elülteted.
9 Teret készítettél előtte, gyökeret vertél, és betöltötte a földet.
10 A dombokat árnyéka borította, és ágai olyanok voltak, mint a szép cédrusok.
11 Kiküldte ágait a tengerbe, és ágait a folyóba.
12 Miért törted le hát sövényét, hogy mindazok, a kik az úton járnak, kitépjék?
13 A vadkan az erdőből elpusztítja, és a mezei vad megemészti.
14 Térj vissza, Seregek Istene: nézz le az égből, és nézd meg ezt a szőlőt;
15 És a szőlőt, amelyet a te jobbod ültetett, és a vesszőt, amelyet megerősítettél magadnak.
16 Tűzzel égetik el, kivágják, orcád feddésére pusztulnak el.
17 Legyen a te kezed a te jobbkezeseden, az ember fián, akit megerősítettél magadnak.
18 Így hát nem térünk el tőled: eleveníts meg minket, és segítségül hívjuk a te nevedet.
19 Fordíts vissza minket, Uram, Seregek Istene, ragyogtasd fel arcodat; és megmenekülünk.

81. FEJEZET

1 (A főzenészhez Gittithben, Aszáf zsoltárja.) Énekeljetek hangosan Istennek, a mi erősségünknek: zengjetek Jákob Istenének.
2 Vegyél egy zsoltárt, és hozd ide a dobot, a kellemes hárfát a zsoltárral.
3 Fújd fel a trombitát újholdkor, a kitűzött időben, ünnepélyes ünnepünkön.
4 Mert ez volt Izráel törvénye, és Jákób Istenének törvénye.
5 Ezt rendelte el Józsefben bizonyságul, amikor kiment Egyiptom földjén, ahol olyan nyelvet hallottam, amelyet nem értettem.
6 Levettem a vállát a teherről, kezeit kiszabadítottam a fazekakból.
7 Nyomorúságban hívtál, és én megszabadítalak; Válaszoltam neked a mennydörgés titkos helyén: Megpróbáltalak a Meriba vizénél. Selah.
8 Halld, ó népem, és tanúságot teszek néked; Izráel, ha hallgatsz rám;
9 Ne legyen benned idegen isten; sem idegen istent ne imádj.
10 Én vagyok az Úr, a te Istened, aki kihoztalak Egyiptom földjéről; nyisd ki a szádat, és betöltöm azt.
11 De az én népem nem hallgatott szavamra; és Izrael senkit sem akarna közülem.

12 Azért átadtam őket az ő szívük kívánságainak, és a maguk tanácsa szerint jártak.
13 Ó, bárcsak hallgatott volna rám az én népem, és Izrael az én utamon járna!
14 Hamarosan leigáznom kellett volna ellenségeiket, és kezemet ellenségeik ellen fordítanom.
15 Az ÚR gyűlölői engedelmeskedtek volna neki, de idejük örökké tart.
16 A legfinomabb búzával is táplálta volna őket, és kősziklából vett mézzel tápláltalak volna.

82. FEJEZET

1 (Aszáf zsoltára.) Isten a hatalmasok gyülekezetében áll; az istenek között ítél.
2 Meddig ítéltek igazságtalanul, és meddig fogadjátok el a gonoszok személyét? Selah.
3 Védd meg a szegényt és az árvát, igazat adj a nyomorultaknak és a szűkölködőknek.
4 Szabadítsd meg a szegényeket és a szűkölködőket: szabadítsd ki őket a gonoszok kezéből.
5 Nem tudják, és nem is fogják megérteni; sötétben járnak tovább: a földnek minden alapja kimaradt.
6 Azt mondtam: Istenek vagytok; és mindannyian a Magasságos gyermekei vagytok.
7 De meghaltok, mint az emberek, és elestek, mint a fejedelmek egyike.
8 Kelj fel, Isten, ítéld meg a földet, mert te örökölsz minden nemzetet.

83. FEJEZET

1 (Aszáf éneke vagy zsoltárja.) Ne hallgass, Istenem, ne hallgass, és ne nyugodj meg, Isten!
2 Mert íme, a te ellenségeid zűrzavart keltenek, és a kik gyûlölnek téged, felemelték fejüket.
3 Álságos tanácsot tartottak a te néped ellen, és tanácsot tartottak a te elrejtetteid ellen.
4 Azt mondták: Gyertek, és irtsuk ki őket nemzetségből; hogy Izrael neve ne legyen többé emlékezetes.
5 Mert egy egyetértéssel tanácskoztak: szövetségesek ellened:
6 Edom sátorai és az izmaeliták; Moáb és a Hagarenes;
7 Gebal, Ammon és Amálek; a filiszteusok Tírusz lakóival;
8 Assur is csatlakozik hozzájuk: Lót fiait ők hordták ki. Selah.
9 Tégy velük, mint a midiánitákkal; Siserához, Jábinhoz a Kison-pataknál:
10 A kik elpusztultak Endorban, olyanok lettek, mint a föld trágyája.
11 Tedd főembereiket olyanná, mint Órebet és Zeebet, és minden fejedelmet olyanná, mint Zebah és Zalmunna.
12 Kik ezt mondták: Vegyük birtokba az Isten házait.
13 Istenem, tedd őket olyanná, mint egy kerék; mint a tarló a szél előtt.
14 Mint a tűz megégeti a fát, és mint a láng lángra lobbantja a hegyeket;
15 üldözd hát őket viharral, és rémítsd meg őket viharoddal.
16 Töltsétek be arcukat szégyennel; hogy a te nevedet kereshessék, Uram.
17 Legyenek megszégyenültek és nyugtalanok mindörökké; igen, szégyelljék magukat és pusztuljanak el:
18 Hogy megtudják az emberek, hogy te, akinek egyedül a neve JEHOVA, vagy a legmagasabb az egész földön.

84. FEJEZET

1 (A Gittith-i főzenészhez, zsoltár Kórah fiainak.) Milyen kedvesek a te hajlékaid, Seregek Ura!
2 Vágyik az én lelkem az Úr udvarai után, sőt, elájul; szívem és testem az élő Isten után kiált.
3 Igen, a veréb talált magának házat, és a fecske fészket, ahová elhelyezheti fiókáit, a te oltárodat, Seregek Ura, én királyom és én Istenem.
4 Boldogok, akik a te házadban laknak, még mindig dicsérnek téged. Selah.
5 Boldog ember, akinek ereje van benned; akinek a szívében ott vannak azok útjai.
6 Aki áthalad a Báka völgyén, tegye azt kutat; az eső is megtölti a medencéket.
7 Erőről erőre haladnak, Sionban mindegyikük megjelenik Isten előtt.
8 Uram, Seregek Istene, hallgasd meg könyörgésemet, figyelj, Jákób Istene! Selah.
9 Íme, Isten, a mi pajzsunk, és nézz a te felkented arcára!
10 Mert jobb egy nap a te udvaraidban, mint ezer. Inkább voltam ajtónálló Istenem házában, mint hogy a gonoszság sátraiban lakjak.
11 Mert az Úr Isten nap és pajzs: kegyelmet és dicsőséget ad az ÚR, semmi jót nem von meg azoktól, akik egyenesen járnak.
12 Seregek Ura, áldott az ember, aki benned bízik!

85. FEJEZET

1 (A főzenésznek, Zsoltár a Kórah fiainak.) Uram, kegyelmes voltál a te földedhez, visszahoztad Jákob fogságát.
2 Megbocsátottad néped vétkét, elfedted minden bűnét. Selah.
3 Elvetted minden haragodat, elfordultál haragod hevétől.
4 Fordíts meg minket, üdvösségünk Istene, és szűnjön meg irántunk való haragod.
5 Örökké haragszol ránk? Nemzedékről nemzedékre tereled haragodat?
6 Nem elevenítesz fel minket újra, hogy néped örvendjen benned?
7 Mutasd meg nekünk irgalmasságodat, Uram, és add meg nekünk üdvösségedet.
8 Hallgatom, mit mond Isten, az Úr, mert békességet mond népének és szentjeinek, de ne térjenek vissza az ostobaságra.
9 Bizony közel van az õ szabadítása az õt félõknek; hogy dicsőség lakjon földünkön.
10 Irgalmasság és igazság találkozik egymással; igazság és békesség megcsókolta egymást.
11 Az igazság fakad ki a földből; és az igazság az égből néz le.
12 Igen, az Úr megadja a jót; és a mi földünk meghozza termését.
13 Az igazság jár előtte; és útjába állít minket az ő lépteinek.

86. FEJEZET

1 (Dávid imája.) Hajtsd le füledet, Uram, hallgass meg, mert szegény és szűkölködő vagyok.
2 Őrizd meg lelkemet; mert én szent vagyok: ó, én Istenem, mentsd meg a te szolgádat, aki benned bízik.
3 Légy irgalmas hozzám, Uram, mert hozzád kiáltok mindennap.
4 Örvendj szolgádnak, mert hozzád emelem, Uram, lelkemet.
5 Mert te, Uram, jó vagy, és kész megbocsátani; és nagy irgalmasság mindazokhoz, akik segítségül hívnak téged.
6 Hallgasd meg, Uram, imádságomat; és figyelj könyörgéseim hangjára.
7 Nyomorúságom napján hozzád kiáltok, mert te válaszolsz nekem.
8 Az istenek között nincs hozzád hasonló, Uram; és nincsenek a te műveidhez hasonló cselekedetek.
9 Minden nemzet, amelyet alkottál, eljön és leborul előtted, Uram; és dicsőíti a te nevedet.
10 Mert te nagy vagy, és csodákat teszel, egyedül te vagy az Isten.
11 Taníts meg engem a te utadra, Uram! A te igazságodban fogok járni: egyesítsd szívemet, hogy féljem nevedet.
12 Dicsérlek téged, Uram, Istenem, teljes szívemből, és dicsőítem nevedet mindörökké.
13 Mert nagy a te irgalmad irántam, és kimentetted lelkemet a pokol mélységéből.
14 Istenem, a kevélyek felkeltek ellenem, és az erőszakosok gyülekezete keresi lelkemet; és nem állítottalak eléjük.
15 De te, Uram, könyörületes, kegyelmes, hosszútűrő, irgalmasságban és igazságban bővelkedő Isten vagy.
16 Fordulj hozzám, és könyörülj rajtam; add erődet szolgádnak, és mentsd meg szolgálód fiát.
17 Mutass nekem egy jó jelet; hogy lássák és megszégyenüljenek azok, akik engem gyűlölnek, mert te, Uram, bekapaszkodtál és megvigasztaltál.

87. FEJEZET

1 (Zsoltár vagy ének Kóré fiainak.) Alapja a szent hegyekben van.
2 Jobban szereti az Úr Sion kapuit, mint Jákób minden hajlékát.
3 Dicsőséges dolgokat beszélnek rólad, Isten városa. Selah.
4 Megemlítem Ráhábot és Babilont azoknak, akik ismernek engem: íme Filisztea és Tírusz Etiópiával együtt; ez az ember ott született.
5 Sionról pedig ezt mondják: Ez és az a férfi született benne, és a Magasságos megerősíti őt.
6 Megszámolja az Úr, amikor felírja a népet, hogy ez ott született. Selah.
7 Ott lesznek az énekesek és a hangszeresek is: minden rugóm benned van.

88. FEJEZET

1 (Ének vagy zsoltár Kórah fiainak, Mahalath Leannoth főzenészének, Hémán ezrahita Maschilnak.) Ó, Uram, szabadítóm Istene, éjjel-nappal kiáltok előtted:
2 Jöjjön elõtted az én könyörgésem; hajtsd füledet kiáltásomra;
3 Mert lelkem tele van nyomorúságokkal, és életem a sírhoz közeledik.
4 Azokhoz számítanak, akik a kútba szállnak: olyan vagyok, mint az ember, akinek nincs ereje.
5 Szabad a halottak között, mint a megöltek, a kik a sírban fekszenek, akikre többé nem emlékezel, és kivágatnak a te kezedből.
6 A legalsó gödörbe helyeztél, a sötétségbe, a mélységbe.
7 Haragod keményen sújt rám, és minden hullámoddal sújtottál engem. Selah.
8 Eltávolítottad tőlem ismerősömet; utálatossá tettél előttük: be vagyok zárva, és nem tudok kijönni.
9 Szemem gyászol a nyomorúság miatt: Uram, mindennap hozzád kiáltok, kezeimet nyújtom feléd.
10 Csodákat teszel-e a halottaknak? feltámadnak a halottak és dicsérnek téged? Selah.
11 A te irgalmasságodat a sírban hirdetik? vagy a te hűséged a pusztulásban?
12 A te csodáid megismerhetők-e a sötétben? és a te igazságod a feledés földjén?
13 De hozzád kiáltok, Uram; és reggel az én imádságom megakadályoz téged.
14 Uram, miért veted el lelkemet? miért rejted el előlem arcodat?
15 Fiatal koromtól fogva nyomorúságos vagyok, és kész vagyok meghalni: míg félelmeidet elszenvedem, elzavart vagyok.
16 A te heves haragod elszáll rajtam; félelmeid elvágtak engem.
17 Úgy jártak körülöttem mindennap, mint a víz; együtt vettek körül engem.
18 A szeretőt és a barátot távol helyezted el tőlem, és az én ismerőseimet a sötétségbe.

89. FEJEZET

1 (Maschil az Ezrahi Etántól.) Éneklek az ÚR irgalmasságáról mindörökké, szájammal hirdetem hűségedet nemzedékről nemzedékre.
2 Mert azt mondtam: Az irgalmasság örökké épül, a te hűségedet az egekben fogod megerősíteni.
3 Szövetséget kötöttem választottommal, megesküdtem Dávidnak, az én szolgámnak,
4 A te magodat örökre megerősítem, és nemzedékről nemzedékre felépítem trónodat. Selah.
5 És dicsérni fogják az egek a te csodáidat, Uram, a te hűségedet a szentek gyülekezetében is.
6 Mert ki hasonlítható a mennyben az Úrhoz? A hatalmasok fiai közül ki hasonlítható az Úrhoz?
7 Nagyon félni kell Istent a szentek gyülekezetében, és tisztelni kell mindazokat, akik körülötte vannak.
8 Ó, Uram, Seregeknek Istene, kicsoda erős Úr, mint te? vagy a te hűségedre körülötted?
9 Te irányítod a tenger háborgását, ha hullámai támadnak, elhallgattatod őket.
10 Összetörted Ráhábot, mint akit megöltek; szétszórtad ellenségeidet erős karoddal.
11 Tiéd az egek, tiéd a föld is; a világot és annak teljességét te alapítottad.

12 Északot és délt te teremtetted: Tábor és Hermon örvendeznek a te nevedben.
13 Hatalmas karod van: erős a te kezed, és magas a te jobbod.
14 Igazság és ítélet a te trónod lakhelye, irgalmasság és igazság jár orcád előtt.
15 Áldott a nép, amely ismeri az örvendező hangot: a te orcád fényében jár, Uram.
16 A te nevedben ujjonganak egész napon, és a te igazságodban felmagasztaltatnak.
17 Mert te vagy az ő erejük dicsősége, és a te kegyedben felemelkedik szarvunk.
18 Mert az Úr a mi oltalmunk; és Izráel Szentje a mi királyunk.
19 Akkor látásban szóltál a te szentedhez, és ezt mondtad: Segítséget adtam a hatalmasnak; Egy kiválasztottat felmagasztaltam a nép közül.
20 Megtaláltam Dávidot, az én szolgámat; szent olajommal felkentem őt:
21 Akivel az én kezem megerősödik, az én karom is megerősíti őt.
22 Az ellenség nem támad rá; és a gonoszság fia sem sújtja őt.
23 És leverem ellenségeit arca előtt, és megverem azokat, akik gyűlölik őt.
24 De az én hűségem és irgalmasságom vele lesz, és az én nevemben felemelkedik az ő szarva.
25 Kezét is a tengerbe teszem, jobbját pedig a folyókba.
26 Hozzám kiált: Te vagy az én atyám, az én Istenem, és az én szabadításom sziklája.
27 Elsőszülöttemmé teszem őt, aki magasabb a föld királyainál.
28 Irgalmasságomat örökké megtartom iránta, és szövetségem szilárdan megmarad vele.
29 Az ő magvát is örökké tartom, és trónját, mint a menny napjait.
30 Ha az ő fiai elhagyják az én törvényemet, és nem járnak ítéleteim szerint;
31 Ha megszegik rendeléseimet, és nem tartják be parancsaimat;
32 Akkor vesszővel fogom megvédeni vétkeiket, s hamisságukat sebekkel.
33 Mindazonáltal nem veszem el tőle az én irgalmasságomat, és nem hagyom, hogy hűségem fogyatkozzon.
34 Szövetségemet nem töröm meg, és nem változtatom meg azt, ami kiment ajkaimról.
35 Egyszer megesküdtem szentségemre, hogy nem hazudok Dávidnak.
36 Az ő magva megmarad örökké, és trónja, mint a nap előttem.
37 Örökké olyan lesz, mint a hold, és mint hű tanú a mennyben. Selah.
38 Te pedig elvetetted és megutáltál, megharagudtál a felkentedre.
39 Megsemmisítetted a te szolgád szövetségét, megszentségtelenítetted koronáját azzal, hogy a földre dobtad.
40 Minden sövényét leromboltad; tönkretetted erős támaszait.
41 Mindazok, a kik az úton járnak, megrontják: gyalázat ő felebarátainak.
42 Felállítod ellenségeinek jobbját; minden ellenségét megörvendeztetted.
43 Kardjának élét is elfordítottad, és nem állítottad fel a harcban.
44 Megszüntetted az ő dicsőségét, és letaszítottad trónját a földre.
45 Fiatalságának napjait megrövidítetted, szégyennel borítottad be. Selah.
46 Meddig, Uram? örökre elrejtőzöl? úgy ég a te haragod, mint a tűz?
47 Emlékezz, milyen rövid az én időm: miért tettél hiábavalóvá minden embert?
48 Micsoda ember az, aki él, és nem lát halált? kiszabadítja-e lelkét a sír kezéből? Selah.
49 Uram, hol van a te korábbi jóságod, a melyeket igazságodban megesküdtél Dávidnak?
50 Emlékezzél meg Uram szolgáid gyalázatáról; hogyan viselem keblemben minden hatalmas nép gyalázatát;
51 Mivel gyalázták ellenségeid, Uram; amivel szemrehányást tettek a te felkented nyomdokaira.
52 Áldott legyen az Úr mindörökké! Ámen, és Ámen.

90. FEJEZET

1 (Mózesnek, az Isten emberének imája.) Urunk, te voltál a mi lakhelyünk nemzedékről nemzedékre.
2 Mielőtt a hegyek felbukkantak, vagy a földet és a világot alkottad volna, öröktől fogva mindörökké, te vagy az Isten.
3 Pusztulásra fordítod az embert; és ezt mondta: Térjetek vissza, emberek fiai!
4 Mert ezer esztendő csak olyan előtted, mint a tegnap, amikor elmúlt, és mint az őrség az éjszakában.
5 Elviszed őket, mint a vízözönt; olyanok, mint az álom: reggel olyanok, mint a felnövő fű.
6 Reggel virágzik és felnő; este levágják és elszárad.
7 Mert megemésztettünk a te haragodtól, és a te haragodtól megzavartunk.
8 A mi vétkeinket magad elé állítod, a mi titkos bűneinket a te orcád világosságára.
9 Mert minden napunk elmúlik a te haragodban, éveinket úgy töltjük, mint a mesemondást.
10 Éveink napjai hatvan esztendő és tíz; és ha erejüknél fogva négynyolc évesek, mégis erejük a munka és a bánat; mert hamarosan levágják, és elrepülünk.
11 Ki ismeri haragod erejét? félelmed szerint is olyan a te haragod.
12 Taníts meg minket napjaink számlálására, hogy szívünket bölcsességre fordíthassuk.
13 Térj vissza, URam, meddig? és térj meg a te szolgáid miatt.
14 Ó, elégíts meg minket korán irgalmasságoddal; hogy örvendezzünk és örvendezzünk minden nap.
15 Örvendeztess minket a napok szerint, amelyekben sanyargattál minket, és az évek szerint, amelyekben gonoszságot láttunk.
16 Mutasd meg a te szolgáid előtt a te munkádat, és az ő gyermekeik előtt a te dicsőségedet.
17 És legyen rajtunk az Úrnak, a mi Istenünknek szépsége, és erősítsd meg rajtunk kezünk munkáját; igen, kezünk munkája erősíti meg azt.

91. FEJEZET

1 Aki a Magasságos rejtekhelyén lakik, az a Mindenható árnyékában lakik.
2 Mondom az ÚRról: Ő az én menedékem és váram, az én Istenem; benne fogok bízni.
3 Bizony megszabadít téged a madarász csapdájából és a dögvésztől.
4 Befed téged tollaival, és szárnyai alatt bízol: az ő igazsága a te pajzsod és páncélod.
5 Ne félj az éjszakai rettegéstől; sem a nyílnak, amely nappal repül;
6 Sem a dögvészért, amely sötétségben jár; sem a pusztulásért, amely délben elpusztul.
7 Ezren esnek el oldalad felől, és tízezren jobb kezed felől; de nem fog közeledni hozzád.
8 Csak a te szemeiddel láthatod és láthatod a gonoszok jutalmát.
9 Mert az Urat, az én menedékemet, a Magasságost tetted lakhelyeddé;
10 Nem ér téged gonoszság, és semmiféle csapás nem érheti hajlékodat.
11 Mert ő ad parancsot az ő angyalainak, hogy őrizzenek téged minden utadon.
12 A kezükben hordoznak téged, nehogy kőbe verd a lábad.
13 Megtaposod az oroszlánt és a sárkányt, a fiatal oroszlánt és a sárkányt láb alá taposod.
14 Mivel szeretett rám, megszabadítom őt, felmagasztalom, mert ismerte nevemet.
15 Segítségül kiált engem, és én válaszolok neki: vele leszek a nyomorúságban; Megszabadítom és tisztelem őt.
16 Hosszú élettel megelégítem őt, és megmutatom neki üdvösségemet.

92. FEJEZET

1 (Zsoltár vagy ének a szombat napjára.) Jó dolog hálát adni az ÚRnak, és énekelni a te nevedet, Magasságos!
2 Hogy megmutassad irgalmasságodat reggel, és hűségedet minden este,
3 Tízhúrú hangszeren és zsoltáron; a hárfán ünnepélyes hangon.
4 Mert te, Uram, megörvendeztettél a te munkáddal, én győzedelmeskedem a te kezed munkáin.
5 Uram, milyen nagyok a te műveid! és nagyon mélyek a gondolataid.
6 Az ostoba ember nem tudja; ezt a bolond sem érti.
7 Mikor a gonoszok úgy szöknek, mint a fű, és amikor virágzik minden gonosztevő; az, hogy örökre elpusztulnak:
8 De te, Uram, felséges vagy mindörökké.
9 Mert íme, a te ellenségeid, Uram, mert íme, a te ellenségeid elpusztulnak; minden gonosztevő szétszóródik.
10 De az én szarvamat felmagasztalod, mint az egyszarvú szarvát: felkenek friss olajjal.
11 Az én szemeim is meglátják ellenségeim iránti vágyamat, és füleim meghallják vágyamat az ellenem támadó gonoszok iránt.
12 Virágzik az igaz, mint a pálma, úgy nő, mint a cédrus Libanonban.
13 A kik az ÚR házába ültetnek, virágoznak a mi Istenünk udvarában.
14 Öregségükben is hoznak gyümölcsöt; kövérek és virágzók legyenek;
15 Hogy megmutassam, hogy igaz az Úr: ő az én kősziklám, és nincs benne hamisság.

93. FEJEZET

1 Az ÚR uralkodik, felségbe öltözött; az ÚR fel van öltözve erővel, mellyel felövezte magát; a világ is meg van erősítve, hogy meg nem mozdul.
2 Trónod ősidők óta erős, öröktől fogva vagy.
3 Az özönvíz felemelkedett, Uram, az özönvíz felemelte szavukat; az árvizek felemelik hullámaikat.
4 Hatalmasabb az Úr a magasságban a sok vizek zajánál, és a tenger hatalmas hullámainál.
5 A te bizonyságtételeid egészen biztosak: szentség lesz a te házad, Uram, mindörökké.

94. FEJEZET

1 Uram Isten, kié a bosszúállás; Ó, Isten, akié a bosszúállás, mutasd meg magad!
2 Emeld fel magad, te a föld bírája, adj jutalmat a kevélyeknek.
3 Uram, meddig győznek a gonoszok, meddig győznek a gonoszok?
4 Meddig mondanak és beszélnek kemény dolgokat? és a gonosztevők mind dicsekednek?
5 Összetörik, Uram, népedet, és örökségedet sanyargatják.
6 Megölik az özvegyet és az idegent, és megölik az árvát.
7 De azt mondják: Nem lát az ÚR, és Jákób Istene sem veszi figyelembe.
8 Értsétek meg, ti gazemberek a nép között, és ti bolondok, mikor lesztek bölcsek?
9 A ki a fület ültette, nem hall-e? aki a szemet alkotta, nem lát-e?
10 A ki a pogányokat megfenyíti, nem igaz-e? aki tudományra tanítja az embert, nem tudja-e?
11 Ismeri az Úr az ember gondolatait, hogy hiábavalók.
12 Boldog ember, akit megfenyítesz, Uram, és a te törvényedre tanítod;
13 Hogy nyugalmat adj neki a nyomorúság napjaitól, mígnem a gonoszoknak vermet ásnak.
14 Mert az Úr nem veti el népét, és nem hagyja el örökségét.
15 De az ítélet megtér az igazságra, és minden igaz szívű követi azt.
16 Ki kel fel értem a gonosztevők ellen? vagy ki fog kiállni mellettem a gonosztevők ellen?
17 Ha az ÚR nem lett volna segítségem, lelkem szinte csendben lakott volna.
18 Mikor azt mondtam: Megcsúszik a lábam; a te irgalmasságod, URam, feltartott engem.
19 Gondolataim sokaságában bennem a te vigasztalásod gyönyörködteti lelkemet.
20 A hamisság trónja lesz-e közösségben veled, a mely törvényt hoz létre gonoszságra?
21 Összegyűlnek az igazak lelke ellen, és elítélik az ártatlan vért.
22 De az Úr az én védelmem; és az én Istenem az én menedékem sziklája.

23 És rájuk sújtja az õ gonoszságukat, és kiirtja õket az õ gonoszságukban; igen, az Úr, a mi Istenünk kiirtja őket.

95. FEJEZET

1 Jöjj, énekeljünk az Úrnak, üdvözüljünk üdvösségünk sziklájára.
2 Menjünk elébe hálaadással, és zengjünk neki zsoltárokkal.
3 Mert nagy Isten az ÚR, és minden istenek feletti király.
4 Kezében vannak a föld mélységei, övé a dombok ereje is.
5 Övé a tenger, és ő alkotta azt, és az ő keze alkotta a szárazföldet.
6 Jöjj, hódoljunk és boruljunk le, térdeljünk le az Úr, a mi alkotónk előtt.
7 Mert ő a mi Istenünk; mi pedig az ő legelőjének népe vagyunk, és kezének juhai. Ma, ha halljátok az ő hangját,
8 Ne keményítsd meg szívedet, mint az ingerléskor, és mint a kísértés napján a pusztában.
9 Amikor atyáitok kísértettek engem, megpróbáltak engem, és látták munkámat.
10 Negyven esztendeig szomorkodtam e nemzedék miatt, és ezt mondtam: Olyan nép ez, amely szívében téved, és nem ismeri az én útaimat.
11 Akiknek haragomban megesküdtem, hogy nem mennek be nyugalomba.

96. FEJEZET

1 Énekeljetek az Úrnak új éneket, énekeljetek az Úrnak, egész föld.
2 Énekeljetek az Úrnak, áldjátok nevét; mutasd napról napra üdvösségét.
3 Hirdesd dicsőségét a pogányok között, csodáit minden nép között.
4 Mert nagy az Úr, és nagyon dicsérendő, félelmetes minden istennél.
5 Mert a nemzetek minden istene bálvány, de az Úr teremtette az egeket.
6 Tisztelet és fenség van előtte, erő és szépség van az ő szentélyében.
7 Adjatok az Úrnak, ti népek nemzetségei, adjatok az Úrnak dicsőséget és erőt!
8 Adjátok meg az Úrnak az ő nevének dicsőségét: hozzáldozatot, és gyere be udvaraiba.
9 Imádjátok az Urat a szentség szépségében, féljetek előtte az egész föld!
10 Mondjátok a pogányok között, hogy az Úr uralkodik: a világ is megszilárdul, hogy meg ne mozduljon, igazságosan ítéli meg a népet.
11 Örüljenek az egek, és ujjongjon a föld; zúgjon a tenger és annak teljessége.
12 Örüljön a mező és minden, ami rajta van: akkor ujjong az erdő minden fája
13 Az Úr elõtt, mert eljön, mert eljön ítélni a földet: igazságosan ítéli meg a világot, és igazságával a népet.

97. FEJEZET

1 Az Úr uralkodik; örvendezzen a föld; örüljön ennek a szigetek sokasága.
2 Körülötte felhők és sötétség, trónjának lakhelye az igazság és az ítélet.
3 Tűz jár előtte, és felégeti ellenségeit köröskörül.
4 Villámai megvilágosították a világot: a föld látott és megremegett.
5 A dombok viaszként olvadtak meg az ÚR színe előtt, az egész föld Ura előtt.
6 Az egek hirdetik az ő igazságát, és az egész nép látja az ő dicsőségét.
7 Megszégyenülnek mindazok, akik faragott bálványokat szolgálnak, és bálványokkal dicsekednek; őt imádjátok, ti istenek.
8 Sion meghallotta, és örült; és örvendeztek Júda leányai a te ítéleteidnek, oh Uram.
9 Mert te, Uram, feljebb vagy az egész földön, minden isten fölött magasabb vagy.
10 Ti, a kik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a gonoszt; kimenti őket a gonoszok kezéből.
11 Világosságot vetnek az igazaknak, és vidámságot az igaz szívűeknek.
12 Örüljetek az Úrban, ti igazak; és adjunk hálát szentségére emlékezve.

98. FEJEZET

1 (Zsolt.) Énekeljetek az Úrnak új éneket; mert csodálatos dolgokat művelt: jobbkeze és szent karja győzelmet aratott.
2 Ismertté tette az Úr az õ szabadítását, az õ igazságát a pogányok elõtt mutatta meg.
3 Megemlékezett irgalmasságáról és igazságáról Izráel háza iránt; a föld minden határa látta a mi Istenünk üdvösségét.
4 Hangoskodjatok az ÚRnak, az egész föld; zengjetek, örvendezzetek és zengjetek.
5 Énekeljetek az Úrnak hárfával; a hárfával és a zsoltár hangjával.
6 Harsonával és kürtszóval örvendeztess az ÚR, a király előtt.
7 Zúgjon a tenger és annak teljessége; a világot és a benne lakókat.
8 Tapsoljon az árvíz, örvendezzenek együtt a dombok
9 Az Úr előtt; mert eljön ítélni a földet: igazságosan ítéli meg a világot, és igazságosan a népet.

99. FEJEZET

1 Az Úr uralkodik; Reszkessenek a népek: a Kérubok között ül; hadd mozogjon a föld.
2 Nagy az Úr Sionban; és magasan áll minden ember felett.
3 Dicsérjék nagy és rettenetes nevedet; mert az szent.
4 A király ereje is szereti az ítéletet; igazságot teszel, ítéletet és igazságot hajtasz végre Jákobban.
5 Magasztaljátok az Urat, a mi Istenünket, és boruljatok le az ő lábainak zsámolyánál; mert ő szent.
6 Mózes és Áron az õ papjai között, és Sámuel azok között, akik segítségül hívják az õ nevét; segítségül hívták az Urat, és ő válaszolt nekik.
7 A felhőoszlopban szólt hozzájuk: megtartották az ő bizonyságtételeit és a rendeletet, amelyet nekik adott.
8 Te válaszoltál nekik, Uram, Istenünk: te voltál az az Isten, aki megbocsátottál nekik, bár bosszút álltál az ő kitalálásukért.
9 Magasztaljátok az Urat, a mi Istenünket, és imádkozzatok az ő szent hegyén; mert szent az Úr, a mi Istenünk.

100. FEJEZET

1 (Dicséret zsoltár.) Örvendezzetek az ÚRnak, minden földek.
2 Szolgáljátok az Urat örömmel, járjatok színe elé ekléssel.
3 Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten: ő alkotott minket, és nem mi magunk; mi vagyunk az ő népe, és az ő legelőjének juhai.
4 Menjetek be hálaadással az ő kapuin, és dicsérettel az ő udvaraiba: legyetek hálásak néki, és áldjátok az ő nevét.
5 Mert jó az Úr; irgalma örök; és az ő igazsága megmarad nemzedékről nemzedékre.

101. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Éneklek az irgalmasságról és az ítéletről, neked, Uram, énekelek.
2 Tökéletesen bölcsen fogok viselkedni. Ó, mikor jössz hozzám? Tökéletes szívvel fogok járni a házamban.
3 Nem adok gonoszságot szemeim elé, gyűlölöm a félrevezetők munkáját; nem ragad hozzám.
4 Eltávolodik tőlem a hamis szív, nem ismerek gonoszt.
5 Aki titkoltan rágalmazza felebarátját, azt kivágom; aki magasra tekint és kevély szívű, azt nem szenvedem el.
6 Szemeim az ország hívein lesznek, hogy velem lakjanak: aki tökéletes úton jár, az szolgál nekem.
7 Aki álnokságot cselekszik, nem lakik az én házamban, aki hazudik, nem marad elõttem.
8 Korán elpusztítom a föld minden gonoszát; hogy kiirtsak minden gonosztevőt az ÚR városából.

102. FEJEZET

1 (A nyomorult imája, amikor elborul, és panaszát az ÚR elé tárja.) Hallgasd meg könyörgésemet, Uram, és jöjjön hozzád kiáltásom.
2 Ne rejtsd el előlem orcádat azon a napon, amikor nyomorúságban vagyok; hajtsd felém füledet: a napon, amikor kiáltok, gyorsan válaszolj nekem.
3 Mert napjaim elfogytak, mint a füst, és csontjaim megégnek, mint a tűzhely.
4 Megesett a szívem, és elszáradt, mint a fű; hogy elfelejtsem megenni a kenyeremet.
5 Nyögésem hangja miatt csontjaim a bőrömhöz tapadnak.
6 Olyan vagyok, mint a pusztai pelikán, mint a pusztai bagoly.
7 Vigyázok, és egyedül vagyok a veréb a ház tetején.
8 Ellenségeim egész nap szidalmaznak engem; és a kik ellenem haragszanak, ellenem esküdnek.
9 Mert ettem a hamut, mint a kenyeret, és sírással kevertem italomat,
10 A te haragod és haragod miatt, mert felemeltél és levertél.
11 Napjaim olyanok, mint a hanyatló árnyék; és elszáradtam, mint a fű.
12 De te, Uram, örökké megmaradsz; és emlékezeted nemzedékről nemzedékre.
13 Kelj fel, és könyörülj Sionon, mert eljött az ideje, hogy kedvet kapj hozzá, igen, a kitűzött idő.
14 Mert a te szolgáid gyönyörködnek az õ köveiben, és kedvelik annak porát.
15 Félni fogják tehát a pogányok az Úr nevét, és a föld minden királya a te dicsõségedet.
16 Amikor az Úr felépíti Siont, megjelenik dicsőségében.
17 Figyelembe veszi a nincstelenek imáját, és nem veti meg imádságukat.
18 Ez legyen megírva az eljövendő nemzedéknek, és a teremtett nép dicsérje az Urat.
19 Mert letekint az õ szentélyének magasságáról; a mennyből nézte az Úr a földet;
20 Hallani a fogoly nyögését; feloldani azokat, akiket halálra ítéltek;
21 Hogy hirdessék az Úr nevét Sionban, és dicséretét Jeruzsálemben;
22 Amikor összegyűlik a nép és a királyságok, hogy az ÚRnak szolgáljanak.
23 Meggyengítette erőmet az úton; megrövidítette a napjaimat.
24 Azt mondtam: Istenem, ne vigy el engem napjaim közepette;
25 Régen te alapoztad meg a földet, és az egek a te kezed műve.
26 Elpusztulnak, de te megmaradsz; igen, mind megöregszik, mint a ruha; mint ruhát változtasd meg őket, és megváltoznak:
27 De te ugyanaz vagy, és éveidnek nem lesz vége.
28 A te szolgáid fiai megmaradnak, és magvak megerősödnek előtted.

103. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Áldjad lelkem az Urat, és mindaz, ami bennem van, áldd az ő szent nevét.
2 Áldjad lelkem az Urat, és ne feledkezz meg minden jótéteményéről!
3 Ki megbocsátja minden vétkedet; aki meggyógyítja minden betegségedet;
4 Aki megváltja életedet a pusztulástól; aki megkoronáz téged szerető kedvességgel és gyengéd irgalmassággal;
5 Ki a te szádat jó dolgokkal tölti meg; hogy a te ifjúságod megújuljon, mint a sasé.
6 Az Úr igazságot és ítéletet cselekszik minden elnyomottaknak.
7 Ismertté tette útait Mózessel, cselekedeteit Izráel fiaival.
8 Irgalmas és irgalmas az ÚR, késedelmes a haragra, és nagy irgalmas.
9 Nem szidalmaz mindenkor, és haragját sem tartja meg örökké.
10 Nem a mi bûneink szerint bánt velünk; és nem jutalmaz meg minket vétkeink szerint.
11 Mert amilyen magasan van az ég a föld felett, olyan nagy az ő irgalma az őt félők iránt.
12 Amilyen messze van kelet a nyugattól, olyan messze távolította el tőlünk vétkeinket.
13 Amint az atya könyörül a fiain, úgy könyörül az Úr az őt félőkön.
14 Mert ő tudja a mi helyzetünket; eszébe jut, hogy porok vagyunk.
15 Az ember napjai olyanok, mint a fű, mint a mező virága, úgy virágzik.
16 Mert a szél átmegy rajta, és elmúlik; és helye többé nem ismeri meg.

17 De az ÚR irgalma öröktől fogva mindörökké az őt félőkön, és az ő igazsága a fiaknak;
18 Azoknak, akik megtartják az ő szövetségét, és azoknak, akik emlékeznek az ő parancsolataira, hogy teljesítsék azokat.
19 Az Úr elkészítette trónját az egekben; és az ő országa uralkodik mindenen.
20 Áldjátok az Urat, az ő angyalai, a kik nagy erejűek, a kik teljesítitek az ő parancsolatait, hallgatván az ő beszédének szavára.
21 Áldjátok az Urat, minden ő serege; ti szolgái, akik az ő kedve szerint cselekszenek.
22 Áldd az Urat, minden munkáját az ő uralma minden helyén; áldjad lelkem az Urat!

104. FEJEZET

1 Áldjad lelkem az Urat! Uram, Istenem, nagyon nagy vagy; becsületbe és fenségbe öltözött.
2 Ki fedd be magad fénnyel, mint egy ruhával, aki kifeszíted az eget, mint egy függönyt.
3 Aki a vizekbe helyezi kamráinak gerendáit, aki szekerévé teszi a felhőket, aki a szél szárnyain jár.
4 A ki az õ angyalait szellemekké teszi; miniszterei lángoló tűz:
5 Aki megalapozta a földet, hogy el ne vesszen örökre.
6 Mélységgel borítottad be, mint egy ruhát, a vizek a hegyek fölött álltak.
7 A te dorgálásodra elfutottak; mennydörgésed hangjára elsiettek.
8 Felmennek a hegyekre; lemennek a völgyekben arra a helyre, amelyet te alapítottál nekik.
9 Határt szabtál, hogy ne léphessenek át; hogy nem fordulnak meg többé, hogy befedjék a földet.
10 A forrásokat a völgyekbe bocsátja, amelyek a dombok között folynak.
11 Inni adnak minden mezei vadnak, a vadszamarak oltják szomjúságukat.
12 Náluk laknak majd az ég madarai, a melyek az ágak között énekelnek.
13 Ő öntözi a halmokat az ő kamráiból, megelégszik a föld a te munkáid gyümölcsével.
14 Fût növeszt a barmoknak és fûvet az ember szolgálatára, hogy eledelt hozzon a földbõl;
15 És bort, amely megörvendezteti az ember szívét, és olajat, amely megvilágítja az arcát, és kenyeret, amely megerősíti az ember szívét.
16 Az ÚR fái tele vannak nedvvel; Libanon cédrusait, amelyeket ő ültetett;
17 Ahol a madarak fészket raknak, a gólya háza a fenyőfák.
18 A magas dombok menedék a vadkecskéknek; és a kövek a kúpoknak.
19 Időszakokra rendelte a holdat: a nap tudja, hogy lemegy.
20 Sötétséget teremtesz, és éjszaka van, amelyen az erdő minden vadja előbújik.
21 A fiatal oroszlánok ordítanak zsákmányuk után, és Istentől keresik eledelüket.
22 A nap felkel, összegyűlnek, és lefektetik őket barlangjukba.
23 Az ember kimegy a munkájába és a munkájába estig.
24 Uram, milyen sokrétűek a te műveid! bölcsen teremtetted mindnyájukat: a föld tele van gazdagságoddal.
25 Így van ez a nagy és széles tenger is, amelyben számtalan dolog kúszik, kicsiny és nagy vadállat egyaránt.
26 Ott mennek a hajók: ott van a Leviatán, akit játékra adtál benne.
27 Ezek mind rád várnak; hogy idejében odaadd nekik a húsukat.
28 Hogy adsz nekik, összegyűjtik, kinyitod a kezedet, megtelnek jóval.
29 Elrejted orcádat, ők megzavarodnak: elakad a lélegzetük, meghalnak, és visszatérnek porukba.
30 Kiküldöd a te lelkedet, teremtettek, és te megújítod a föld színét.
31 Örökké megmarad az Úr dicsősége, örvendez az Úr az ő cselekedeteiben.
32 Nézi a földet, és megremeg, megérinti a dombokat, és füstölögnek.
33 Énekelek az Úrnak, amíg csak élek, énekelek az én Istenemnek, amíg élek.
34 Édes lesz róla elmélkedésem, örvendek az Úrban.
35 Pusztuljanak el a bûnösök a földrõl, és a gonoszok ne legyenek többé. Áldjad, lelkem, az URat! Dicsérjétek az URat.

105. FEJEZET

1 Adjatok hálát az Úrnak; hívd segítségül nevét: hirdesd tetteit a nép között.
2 Énekeljetek néki, zsoltárokat zengjetek néki, beszéljetek minden csodálatos cselekedeteiről.
3 Dicsekedjetek az ő szent nevével, ujjongjon azoknak szíve, akik az Urat keresik.
4 Keressétek az Urat és az ő erejét, keressétek orcáját mindenkor.
5 Emlékezzetek meg az ő csodálatos cselekedeteiről, amelyeket tett; csodáit és szájának ítéleteit;
6 Ó ti Ábrahámnak, az ő szolgájának magva, Jákóbnak az ő választottjának fiai!
7 Ő az Úr, a mi Istenünk, az ő ítéletei az egész földön érvényesek.
8 Megemlékezik szövetségéről mindörökké, az igére, amelyet ezer nemzedékig parancsolt.
9 Amely szövetséget kötött Ábrahámmal, és esküjét Izsáknak;
10 És megerősítette ugyanazt Jákóbnak törvényül, és Izraelnek örök szövetségül.
11 Mondván: Neked adom Kánaán földjét, örökséged sorsát.
12 Amikor csak néhány ember volt; igen, nagyon kevesen, és idegenek benne.
13 Amikor egyik nemzetből a másikba, egyik királyságból a másikba mentek;
14 Nem engedte meg senkinek, hogy rosszat tegyen velük; igen, megfeddte a királyokat érettük;
15 Mondván: Ne érintsd az én felkenteimet, és ne tégy rosszat az én prófétáimnak.
16 És éhínséget hívott a földre, megtörte az egész kenyérbotot.
17 Egy embert küldött eléjük, Józsefet, akit szolgának adtak el.
18 Akinek a lábát béklyóval bántják: vasba fektették.
19 Mindaddig, amíg eljött az ő beszéde: az ÚR beszéde megpróbálta őt.

20 Elküldte a király, és feloldotta; még a nép uralkodóját is, és engedje szabadon.
21 Urává tette házának, és minden vagyonának fejedelmévé.
22 Hogy tetszése szerint megkösse fejedelmeit; és bölcsességre tanítsa szenátorait.
23 Izráel is bement Egyiptomba; Jákób pedig Kám földjén tartózkodott.
24 És nagyon megszaporította népét; és erősebbé tette őket ellenségeiknél.
25 Megfordította szívüket, hogy gyűlöljék népét, és ravaszul bánjanak szolgáival.
26 Elküldte Mózest, az ő szolgáját; és Áront, akit kiválasztott.
27 Jeleit mutatták be közöttük, és csodákat Kám földén.
28 Sötétséget küldött, és elsötétítette; és nem lázadtak fel szavára.
29 Vizeiket vérré változtatta, és halaikat megölte.
30 Békákat termett az ő földjük királyaik szobáiban.
31 Szólt, és különféle legyek és tetvek jöttek az ő partjaikon.
32 Jégesőt adott nekik esőül, és lángoló tüzet az ő földjükön.
33 Szőlőtőkéket és fügefáikat is megverte; és megfékezik partjaik fáit.
34 Szólt, és jöttek a sáskák, és hernyók, és számtalan,
35 És felfaltak minden gyógynövényt az ő földjükön, és felfalták földjük gyümölcsét.
36 És megverte minden elsőszülöttet az ő földjükön, minden erejük főjét.
37 Kihozta őket ezüsttel és arannyal is, és nem volt egy gyönge sem az ő törzseik között.
38 Egyiptom örült, amikor elmentek, mert félelem szállta meg őket.
39 Felhőt terített takarónak; és tűz, hogy fényt adjon az éjszakában.
40 A nép kérte, és ő hozott fürjeket, és megelégelte őket mennyei kenyérrel.
41 Megnyitotta a sziklát, és kiömlött a víz; úgy futottak a száraz helyeken, mint a folyó.
42 Mert megemlékezett szent ígéretéről, és Ábrahámról, az ő szolgájáról.
43 És kihozta népét örömmel, választottait pedig örömmel.
44 És nekik adta a pogányok földjét, és örökölték a nép munkáját;
45 Hogy megtartsák rendelkezéseit, és megtartsák törvényeit. Dicsérjétek az URat.

106. FEJEZET

1 Dicsérjétek az Urat! Adjatok hálát az ÚRnak; mert jó, mert örökkévaló az ő irgalmassága.
2 Ki tudja elmondani az ÚR hatalmas tetteit? ki tudja elmondani minden dicséretét?
3 Boldogok, akik megtartják az ítéletet, és aki mindenkor igazságot cselekszik.
4 Emlékezzél meg rólam, Uram, a te néped iránt tanúsított jóindulattal!
5 Hogy lássam választottaid javát, hogy örvendezhessek nemzeted örömében, hogy örökségeddel dicsekedhessek.
6 Vétkeztünk atyáinkkal, hamisságot és gonoszságot követtünk el.
7 Atyáink nem értették meg a te csodáidat Egyiptomban; nem emlékeztek a te irgalmasságod sokára; de provokálta a tengernél, még a Vörös-tengernél is.
8 Mindazonáltal megmentette őket az ő nevéért, hogy ismertté tegye hatalmas erejét.
9 Megdorgálta a Vörös-tengert is, és az kiszáradt, és átvezette őket a mélységen, mint a pusztán.
10 És kimentette őket annak kezéből, aki gyűlölte őket, és kiváltotta őket az ellenség kezéből.
11 És a víz elborította ellenségeiket, nem maradt közülük egy sem.
12 Akkor hittek az ő beszédének; énekelték a dicséretét.
13 Hamar elfeledték cselekedeteit; nem vártak a tanácsára:
14 De nagyon kívánkozott a pusztában, és kísértette Istent a pusztában.
15 És megadta nekik kérésüket; hanem soványságot küldött lelkükbe.
16 Irigyelték Mózest is a táborban, és Áront, az Úr szentjét.
17 A föld megnyílt és elnyelte Dátánt, és beborította Abirám csapatát.
18 És tűz gyúlt társaságukban; a láng megégette a gonoszokat.
19 Borjút készítettek a Hóreben, és imádták az öntött szobrot.
20 Így változtatták dicsőségüket a füvet evő ökör hasonlatosságára.
21 Elfeledkeztek Istenről, az ő szabadítójukról, aki nagy dolgokat művelt Egyiptomban;
22 Csodálatos tettek Kám földjén, és szörnyűségek a Vörös-tengernél.
23 Ezért azt mondta, hogy elpusztítja őket, ha Mózes, az ő választottja nem állt volna előtte a törésben, hogy elfordítsa haragját, nehogy elpusztítsa őket.
24 Igen, megvetették a kellemes földet, nem hittek szavának:
25 De zúgolódtak sátraikban, és nem hallgattak az Úr szavára.
26 Ezért felemelte a kezét ellenük, hogy elpusztítsa őket a pusztában.
27 Hogy elpusztítsa magvukat a nemzetek között, és szétszórja őket a földeken.
28 Ők is csatlakoztak Baal-Peorhoz, és ették a halottak áldozatát.
29 Így haragra ingerelték kitalációikkal, és rájuk tört a dögvész.
30 Ekkor felkelt Fineás, és végrehajtotta az ítéletet, és így elakadt a csapás.
31 És ez igazságul számított neki nemzedékről nemzedékre, mindörökké.
32 Megharagították őt a viszály vizei miatt is, úgyhogy Mózesnek rosszul esett miattuk.
33 Mert felbosszantották lelkét, úgy, hogy tanácstalanul beszélt ajkával.
34 Nem pusztították el a nemzeteket, amelyekről az Úr parancsolta nekik:
35 De elegyedtek a pogányok közé, és megtanulták az ő cselekedeteiket.
36 És szolgálták bálványaikat, amelyek tőrük volt.
37 Igen, feláldozták fiaikat és leányaikat az ördögöknek,
38 És ártatlan vért ontottak, méghozzá fiaik és leányaik vérét, a kiket Kánaán bálványainak áldoztak, és a föld megfertőztetett vérrel.

39 Így szennyezettek be saját tetteikkel, és paráználkodtak saját kitalációikkal.
40 Ezért felgerjedt az ÚR haragja népe ellen, annyira, hogy megutálta saját örökségét.
41 És a pogányok kezébe adta őket; és akik gyűlölték őket, uralkodtak rajtuk.
42 Ellenségeik is elnyomták őket, és kezeik alá vetették őket.
43 Sokszor megszabadította őket; de felbosszantották őt tanácsaikkal, és megaláztattak gonoszságuk miatt.
44 Mindazonáltal szemügyre vette nyomorúságukat, amikor meghallotta kiáltásukat:
45 És megemlékezett velük a szövetségéről, és megbánta irgalmának sokasága szerint.
46 Megszánta őket mindazok előtt, akik fogságba hurcolták őket.
47 Ments meg minket, Urunk, Istenünk, és gyűjts össze minket a pogányok közül, hogy hálát adjunk szent nevednek, és diadalmaskodjunk a te dicséretedben.
48 Áldott legyen az Úr, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké, és mondja az egész nép: Ámen! Dicsérjétek az URat.

107. FEJEZET

1 Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökkévaló az ő irgalmassága.
2 Mondják így az ÚR megváltottai, akiket kiváltott az ellenség kezéből;
3 És összegyűjtötte őket a földekről, keletről és nyugatról, északról és délről.
4 Magányosan vándoroltak a pusztában; nem találtak várost, ahol lakhatnának.
5 Éhesek és szomjasak, lelkük elájult bennük.
6 Azután az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és kimentette őket nyomorúságukból.
7 És kivezette őket a helyes úton, hogy egy lakóvárosba mehessenek.
8 Bárcsak dicsőítenék az emberek az Urat az ő jóságáért és az emberek fiai iránti csodálatos cselekedeteiért!
9 Mert megelégíti a sóvárgó lelket, és jósággal tölti el az éhező lelket.
10 A kik sötétségben és a halál árnyékában ülnek, megkötözve a nyomorúságban és a vasban;
11 Mert lázadoztak Isten szavai ellen, és megsértették a Magasságos tanácsát.
12 Ezért munkával lesújtotta szívüket; leestek, és senki sem tudott segíteni.
13 Azután az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és ő kimentette őket nyomorúságaikból.
14 Kihozta őket a sötétségből és a halál árnyékából, és szétverte kötelékeiket.
15 Bárcsak dicsőítenék az emberek az Urat az ő jóságáért és az emberek fiai iránti csodálatos cselekedeteiért!
16 Mert a rézkapukat összetörte, és a vasrácsokat összetörte.
17 A bolondok vétkeik és gonoszságaik miatt nyomorgatnak.
18 Lelkök utál mindenféle ételt; és közelednek a halál kapuihoz.
19 Akkor az Úrhoz kiáltanak nyomorúságukban, és ő kimenti őket nyomorúságaikból.
20 Elküldte szavát, és meggyógyította őket, és megmentette őket pusztulásuktól.
21 Bárcsak dicsérnék az emberek az URat az ő jóságáért és az emberek fiai iránti csodálatos cselekedeteiért!
22 És áldozzák be a hálaadó áldozatokat, és hirdessék az ő cselekedeteit ujjongva.
23 A kik hajókon mennek le a tengerre, és nagy vizeken dolgoznak;
24 Ezek látják az ÚR cselekedeteit és csodáit a mélyben.
25 Mert ő parancsol, és feltámasztja a viharos szelet, amely felemeli annak hullámait.
26 Felszállnak az égbe, újra leszállnak a mélybe, lelkük megolvad a nyomorúságtól.
27 Ide-oda tántorognak, tántorognak, mint egy részeg ember, és eszük ágában van.
28 Akkor az Úrhoz kiáltanak nyomorúságukban, és kihozza őket nyomorúságukból.
29 Csendessé teszi a vihart, hogy elcsendesedjenek a hullámai.
30 Akkor örülnek, mert csendben vannak; ezért elviszi őket a kívánt menedékükbe.
31 Bárcsak dicsérnék az emberek az URat az ő jóságáért és az emberek fiai iránti csodálatos cselekedeteiért!
32 Magasztalják őt a nép gyülekezetében, és dicsérjék őt a vének gyülekezetében.
33 A folyókat pusztává változtatja, és a forrásokat száraz földdé;
34 Termékeny földet terméketlenné, a benne lakók gonoszsága miatt.
35 A pusztát állóvízzé változtatja, és a száraz földet vízforrásokká.
36 És ott lakják az éhezőket, hogy várost készítsenek lakhelyül;
37 És vesd be a mezőket, és ültess szőlőket, amelyek termést hoznak.
38 Ő is megáldja őket, úgyhogy nagyon megszaporodnak; és nem engedik, hogy elfogyjanak a jószágai.
39 Az elnyomás, a nyomorúság és a bánat miatt ismét megfogyatkoznak és aláássák őket.
40 Megvetéssel árasztja a fejedelmeket, és bolyongásra készteti őket a pusztában, ahol nincs út.
41 A szegényt mégis felmagasztalja a nyomorúságból, és olyan családokat teremt neki, mint a nyáj.
42 Meglátják az igazak, és örvendeznek, és minden gonoszság bezárja száját.
43 Aki bölcs, és megtartja ezeket, az is megérti az ÚR irgalmasságát.

108. FEJEZET

1 (Dávid éneke vagy zsoltárja.) Ó, Istenem, szivem merev; Énekelni fogok és dicsérni fogok, még az én dicsőségemmel is.
2 Ébredjetek, zsoltár és hárfa: én is korán ébredek.
3 Dicsérlek téged, Uram, a népek között, és énekelek néked a nemzetek között.
4 Mert irgalmasságod nagy az egek felett, és a te igazságod a felhőkig ér.
5 Magasztaltassál fel, Isten, az egeknél, és a te dicsőséged az egész föld felett;
6 Hogy a te kedvesed megszabaduljon: szabadíts meg jobboddal, és válaszolj nekem.

7 Isten szólt az ő szentségében; Örülök, megosztom Sikemet, és kimérem Szukkót völgyét.
8 Gileád az enyém; Manassé az enyém; Efraim is az én fejem erőssége; Júda az én törvényhozóm;
9 Moáb az én mosóedényem; Edom fölött kiveszem sarumat; én győzedelmeskedem Filiszteán.
10 Ki visz be engem az erős városba? ki visz engem Edomba?
11 Nem akarod-e, ó Isten, ki vetettél el minket? és nem akarsz-e, ó Isten, kimenni seregeinkkel?
12 Segíts meg minket a nyomorúságból, mert hiábavaló az ember segítsége.
13 Isten által bátran cselekszünk, mert ő tapossa el ellenségeinket.

109. FEJEZET

1 (A főzenésznek Dávid zsoltárja.) Ne hallgass, óh dicséretem Istene;
2 Mert megnyílik ellenem a gonoszoknak és az álnokoknak szája, hazug nyelven szóltak ellenem.
3 Körülvettek engem is a gyűlölet szavaival; és ok nélkül harcolt ellenem.
4 Szerelmemért ők ellenségeim, én pedig imádkozom.
5 És rosszat fizettek nekem jóért, és gyűlöletet szeretetemért.
6 Tégy föléje egy gonosz embert, és álljon a Sátán az ő jobbján.
7 Amikor elítélik, legyen elítélve, és legyen bûnné az õ imádsága.
8 Legyen kevés napja; és hagyja, hogy egy másik elfoglalja az irodáját.
9 Legyenek fiai árvák, felesége pedig özvegy.
10 Az ő fiai szüntelen csavargók és kolduljanak, keressék ők is kenyerüket puszta helyeikről.
11 Fogja meg a zsaroló mindenét, amije van; és hagyja, hogy az idegenek elrontsák a munkáját.
12 Senki se legyen, aki irgalmazzon neki, és senki se legyen, aki kedvez az ő árváinak.
13 Vágjanak ki utódai; és a következő nemzedékben töröljék el nevüket.
14 Emlékezzenek meg atyáinak vétkeiről az Úr előtt; és ne töröljék el anyja bűnét.
15 Legyenek mindenkor az Úr előtt, hogy kiirtsa emléküket a földről.
16 Mert eszébe jutott, hogy nem irgalmasságot tanúsít, hanem üldözte a szegényt és a szűkölködőt, hogy meg is ölje a megtört szívűeket.
17 Amint szerette az átkot, úgy szálljon rá; mivel nem gyönyörködött az áldásban, úgy legyen távol tőle.
18 Amint felöltözte magát káromkodásba, mint a ruhájába, úgy jöjjön az ő beleibe, mint a víz, és mint az olaj a csontjaiba.
19 Legyen neki olyan, mint a ruha, amely betakarja, és öv, amellyel állandóan fel van övezve.
20 Legyen ez a jutalma ellenségeimnek az Úrtól, és azoknak, akik gonoszul beszélnek lelkem ellen.
21 Te pedig cselekedj velem, Uram, Istenem, a te nevedért; mert jó a te irgalmasságod, szabadíts meg engem.
22 Mert szegény és szűkölködő vagyok, és szívem megsérült bennem.
23 Elmegyek, mint az árnyék, amikor elszáll, fel-alá hánytam, mint a sáska.
24 Térdeim elgyengültek a böjt miatt; és az én húsom elfogy a kövérségtől.
25 Én is gyalázattá lettem előttük: amikor rám néztek, fejüket csóválták.
26 Segíts meg, Uram, Istenem, ments meg irgalmad szerint!
27 Hogy megtudják, hogy ez a te kezed; hogy te, URam, megtetted.
28 Átkozódjanak, de téged áldj; ha felkelnek, szégyelljék magukat; de örüljön a te szolgád.
29 Öltözzék fel ellenségeimet szégyenbe, és takarodjanak be saját zavarukkal, mint egy palásttal.
30 Nagyon dicsérem az Urat az én számmal; igen, dicsérni fogom őt a sokaság között.
31 Mert a szegénynek jobbján áll, hogy megmentse azoktól, akik kárhoztatják lelkét.

110. FEJEZET

1 (Dávid zsoltárja.) Monda az Úr az én Uramnak: Ülj az én jobbom felől, míg ellenségeidet lábaid zsámolyává teszem.
2 Kiküldi az Úr a te erőd vesszőjét Sionból, uralkodj ellenségeid között.
3 A te néped készen áll a te hatalmad napján, a szentség szépségeire hajnaltól fogva, nálad van ifjúságod harmatja.
4 Megesküdött az Úr, és nem tér meg: Te pap vagy mindörökké Melkisédek rendje szerint.
5 Az Úr a te jobbodon üt királyokat haragjának napján.
6 Ítélkezik a pogányok között, megtölti a helyeket holttestekkel; sok ország fölött megsebesíti a fejét.
7 A patakból iszik az úton, ezért felemeli a fejét.

111. FEJEZET

1 Dicsérjétek az Urat! Teljes szívemből dicsérem az Urat az igazak gyülekezetében és a gyülekezetben.
2 Nagyok az ÚR cselekedetei, keresettek mindazok között, akiknek tetszenek.
3 Dicsőséges és dicsőséges az ő munkája, és örökkévaló az ő igazsága.
4 Csodálatos dolgait emlékezetbe állítja: kegyelmes és irgalmas az Úr.
5 Edelet adott azoknak, akik őt félik, mindig megemlékezik az ő szövetségéről.
6 Megmutatta népének cselekedeteinek hatalmát, hogy nékik adja a pogányok örökségét.
7 Kezének művei igazság és ítélet; minden parancsolata biztos.
8 Állnak szilárdan örökkön-örökké, és igazságban és becsületesen cselekednek.
9 Megváltást küldött népének, szövetségét örökre megparancsolta: szent és tisztelendő az ő neve.
10 Az ÚR félelme a bölcsesség kezdete: jó értelműek mindazok, akik az ő parancsolatait teljesítik; az ő dicsérete örökkévaló.

112. FEJEZET

1 Dicsérjétek az Urat! Boldog ember, aki féli az Urat, és nagyon gyönyörködik az ő parancsolataiban.

2 Hatalmas lesz az ő magva a földön, az igazak nemzetsége áldott lesz.
3 Gazdagság és gazdagság lesz az ő házában, és az ő igazsága örökké megmarad.
4 Az igazaknak világosság támad a sötétségben, ő kegyelmes, irgalmas és igaz.
5 A jó ember kegyelmet tesz, és kölcsön ad, dolgait bölcsen vezeti.
6 Bizony nem inog örökké, az igazak örök emlékezetben lesznek.
7 Ne féljen a rossz hírtől, szíve szilárd, az Úrban bízik.
8 Megerősödött a szíve, nem fél, míg meg nem látja vágyát ellenségein.
9 Szétszórta, szegényeknek adta; az ő igazsága örökké megmarad; szarva felmagasztaltatik tisztelettel.
10 Látják azt a gonoszok, és megszomorodik; fogait csikorgatja, és elolvad, a gonoszok kívánsága elvész.

113. FEJEZET

1 Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek, ti, az ÚR szolgái, dicsérjétek az ÚR nevét!
2 Áldott legyen az ÚR neve mostantól fogva és mindörökké.
3 Napkeltétől napnyugtáig dicséretre méltó az ÚR neve.
4 Magasabb az Úr minden nemzetnél, és dicsősége az egeknél.
5 Ki hasonlatos az Úrhoz, a mi Istenünkhöz, aki a magasságban lakozik,
6 Aki megalázza magát, hogy meglássa, mi van a mennyben és a földön!
7 Felemeli a szegényt a porból, és kiemeli a szegényt a trágyából;
8 Hogy állítsa őt a fejedelmek közé, méghozzá népének fejedelmei közé.
9 A meddő asszonyt házőrzővé teszi, és örömteli anyává teszi a gyermekeknek. Dicsérjétek az URat.

114. FEJEZET

1 Mikor Izrael kiment Egyiptomból, Jákób háza egy idegen nyelvű nép közül;
2 Júda volt az ő szentélye, és Izrael az ő uralma.
3 A tenger meglátta, és elfutott: a Jordánt visszaszorították.
4 A hegyek ugráltak, mint a kosok, és a halmok, mint a bárányok.
5 Mi bántott téged, te tenger, hogy elmenekültél? te Jordán, hogy visszakerítettél?
6 Ti hegyek, a kik ugráltatok, mint a kosok; és ti kis dombok, mint bárányok?
7 Remegj, te föld, az Úr színe előtt, Jákób Istene színe előtt;
8 Amely a sziklát állóvízzé, a kovát vizek forrásává változtatta.

115. FEJEZET

1 Ne nekünk, Uram, ne nekünk, hanem a te nevednek adj dicsőséget irgalmasságodért és igazságodért.
2 Miért mondják a pogányok: Hol van most az ő Istenük?
3 De a mi Istenünk a mennyekben van: azt tette, amit akart.
4 Bálványaik ezüst és arany, emberi kéz munkája.
5 Van szájuk, de nem beszélnek; szemük van, de nem látnak.
6 Van fülük, de nem hallanak; orruk van, de nem szagolnak.
7 Van kezük, de nem nyúlnak; lábuk van, de nem járnak, és nem beszélnek a torkukon keresztül.
8 Akik készítik őket, hasonlók hozzájuk; így van mindenki, aki bennük bízik.
9 Izráel, bízz az Úrban, ő az ő segítségük és pajzsuk.
10 Áron háza, bízzatok az Úrban, ő az ő segítségük és pajzsuk.
11 Ti, akik félitek az Urat, bízzatok az Úrban, ő az ő segítségük és pajzsuk.
12 Az Úr megemlékezett rólunk, megáld minket; megáldja Izráel házát; megáldja Áron házát.
13 Megáldja azokat, akik félik az Urat, kicsiket és nagyokat.
14 Az ÚR egyre gyarapít téged, téged és fiaidat.
15 Áldottak vagytok az Úrtól, a ki teremtette az eget és a földet.
16 Az egek, sőt az egek az Úré, de a földet az emberek fiainak adta.
17 A halottak nem dicsérik az Urat, sem azok, akik elhallgatnak.
18 De áldjuk az URat mostantól fogva és mindörökké. Dicsérjétek az URat.

116. FEJEZET

1 Szeretem az Urat, mert meghallgatta szavamat és könyörgésemet.
2 Mivel hozzám hajtotta fülét, segítségül hívom őt, amíg csak élek.
3 A halál fájdalmai vettek körül, és a pokol fájdalmai ragadtak meg: nyomorúságot és bánatot találtam.
4 Akkor segítségül hívtam az Úr nevét; Uram, kérlek, mentsd meg lelkemet.
5 Kegyes az Úr és igaz; igen, a mi Istenünk irgalmas.
6 Megőrzi az ÚR az egyszerűt: megaláztattam, és megsegített.
7 Térj vissza nyugalmadhoz, lelkem; mert az Úr bőkezűen bánt veled.
8Mert megmentetted lelkemet a haláltól, szemeimet a könnyektől és lábaimat a zuhanástól.
9 Az ÚR színe előtt járok az élők földjén.
10 Hittem, azért szóltam: nagyon nyomorúságos voltam.
11 Sietve mondtam: Minden ember hazug.
12 Mit fizessek az ÚRnak minden jótéteményeiért, ami nekem való?
13 Fogom az üdvösség poharát, és segítségül hívom az Úr nevét.
14 Most teljesítem az Úrnak tett fogadalmamat egész népe előtt.
15 Drága az ÚR szemében az ő szenteinek halála.
16 Uram, valóban a te szolgád vagyok; A te szolgád vagyok, és a te szolgálólányod fia: eloldottad köteimet.
17 Hálaáldozatot mutatok be neked, és segítségül hívom az Úr nevét.
18 Most teljesítem az Úrnak tett fogadalmamat egész népe előtt,
19 Az ÚR házának udvaraiban, te közötted, Jeruzsálem! Dicsérjétek az URat.

117. FEJEZET

1 Dicsérjétek az Urat minden nemzetek, dicsérjétek őt minden nép!
2 Mert nagy az ő irgalmassága irántunk, és az Úr igazsága örökké tart. Dicsérjétek az URat.

118. FEJEZET

1 Adjatok hálát az Úrnak; mert jó, mert örökkévaló az ő irgalmassága.
2 Mondja most Izráel, hogy irgalmassága örökké tart.
3 Mondja most Áron háza, hogy irgalmassága örökkévaló.
4 Mondják most az URat félők: örökkévaló az ő kegyelme.
5 Nyomorúságban segítségül hívtam az Urat; az Úr válaszolt nekem, és nagy helyre állított.
6 Az Úr mellettem áll; Nem félek: mit tehet velem az ember?
7 Az ÚR részt vesz azokon, a kik engem megsegítenek;
8 Jobb az ÚRban bízni, mint emberben bízni.
9 Jobb az Úrban bízni, mint a fejedelmekben.
10 Minden nemzet körülvesz engem, de az Úr nevében elpusztítom őket.
11 Körbevettek engem; igen, körülvesznek engem, de az Úr nevében elpusztítom őket.
12 Körbevettek engem, mint a méhek; kialudtak, mint a tövisek tüze, mert az Úr nevében elpusztítom őket.
13 Fájdalmat ütöttél, hogy elessek, de az Úr megsegített.
14 Az Úr az én erősségem és énekem, és szabadítóm lett.
15 Az örvendezés és az üdvösség szava az igazak hajlékaiban van, az Úr jobbja bátorságot cselekszik.
16 Magasztos az ÚR jobbja, vitézül cselekszik az ÚR jobbja.
17 Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úr cselekedeteit.
18 Keményen megfenyített engem az Úr, de nem adott át a halálba.
19 Nyisd ki nekem az igazság kapuit, bemegyek azokon, és dicsérem az Urat.
20 Ez az ÚR kapuja, amelyen bemennek az igazak.
21 Dicsérlek téged, mert meghallgattál engem, és üdvösségemmé lettél.
22 A kő, amelyet az építők megtagadtak, a szöglet fejkőjévé válik.
23 Ez az ÚR cselekedete; a mi szemünkben csodálatos.
24 Ez az a nap, amelyet az Úr teremtett; örülni fogunk és örülni fogunk neki.
25 Ments meg most, kérlek, Uram, Uram, kérlek, küldj jólétet!
26 Áldott legyen, aki jő az ÚR nevében: megáldatunk titeket az Úr házából.
27 Isten az Úr, a ki világosságot mutatott nekünk: kössétek meg az áldozatot kötéllel az oltár szarvaiig.
28 Te vagy az én Istenem, és én dicsérlek, te vagy az én Istenem, felmagasztallak.
29 Adjatok hálát az Úrnak; mert jó, mert örökkévaló az ő irgalmassága.

119. FEJEZET

1 ALEPH. Boldogok a tisztátalanok az úton, akik az ÚR törvénye szerint járnak.
2 Boldogok, akik megtartják bizonyságtételeit, és teljes szívvel keresik őt.
3 Nem cselekszenek hamisságot, az ő útjain járnak.
4 Megparancsoltad nekünk, hogy szorgalmasan tartsuk meg előírásaidat.
5 Ó, bárcsak az én utaim a te rendelkezéseid megtartására irányulnának!
6 Akkor nem szégyellem magam, ha minden parancsolatadra tisztelem.
7 Tiszta szívvel dicsérlek téged, amikor megismerem a te igazságos ítéleteidet.
8 Megtartom a te rendeléseidet; ne hagyj el engem teljesen!
9 BÉTH. Mivel tisztítsa meg az ifjú az útját? a te igéd szerint vigyázva rá.
10 Teljes szívemből kerestelek téged, ne engedd, hogy eltévedjek a te parancsolataidtól.
11 A te beszédet szívembe rejtettem, hogy ne vétkezzek ellened.
12 Áldott vagy, Uram, taníts meg engem a te rendeléseidre.
13 Ajkaimmal hirdetem szádnak minden ítéletét.
14 Örülök a te bizonyságtételeidnek útjában, úgy mint minden gazdagságban.
15 Elgondolkodom a te parancsolataidon, és tisztelem a te útaidat.
16 Gyönyörködöm a te rendeléseidben, nem feledkezem meg a te igédről.
17 GIMEL. Bánj jót a te szolgáddal, hogy éljek, és megtartsam a te szavad.
18 Nyisd meg szemeimet, hogy törvényed csodáit lássam.
19 Idegen vagyok a földön: ne rejtsd el előlem parancsolataidat.
20 Lelkem megtörik a vágyakozástól, amely mindenkor a te ítéleteidre van.
21 Megdorgáltad a kevélyeket, akik átkozottak, és eltérnek a te parancsolataidtól.
22 Távolítsd el tőlem a gyalázatot és megvetést; mert megtartottam a te bizonyságtételeidet.
23 A fejedelmek is leültek, és ellenem szóltak, de a te szolgád elmélkedett a te rendelkezéseidről.
24 A te bizonyságtételeid is gyönyörködtetnek és tanácsadóim.
25 DALETH. Lelkem a porhoz tapad: igéd szerint eleveníts meg engem.
26 Elmondtam útaimat, és te meghallgattál engem: taníts meg engem a te rendeléseidre.
27 Ismertessem meg parancsaid útját, így beszélek a te csodáidról.
28 Lelkem megolvad a nehézségtől: erősíts meg engem a te beszéded szerint.
29 Távolítsd el tőlem a hazugság útját, és add meg nekem a te törvényedet kegyesen.
30 Az igazság útját választottam, ítéleteidet elém tárom.
31 Kitartottam a te bizonyságaid mellett: Uram, ne szégyeníts meg!
32 A te parancsolataid útját járom, ha kiszélesíted szívemet.
33 HE. Taníts meg engem, Uram, a te rendelkezéseid útjára; és a végsőkig megtartom.
34 Adj értelmet, és megtartom a te törvényedet; igen, teljes szívemből figyelni fogom.
35 Engedj, hogy a te parancsolataid útján járjak; mert abban gyönyörködöm.

36 Hajtsd szívemet a te bizonyságtételeidhez, és ne a kapzsisághoz.
37 Fordítsd el szemeimet a hiúságtól; és eleveníts meg engem az utadon.
38 Erősítsd meg igédet a te szolgádnak, aki a te félelmednek hódol.
39 Fordítsd el gyalázatomat, amelytől félek, mert jók a te ítéleteid.
40 Íme, vágyakodom a te parancsolataidra: éltess meg engem a te igazságodban.
41 VAU. Jöjjön el hozzám a te irgalmasságod, Uram, a te üdvösséged a te igéd szerint.
42 Így lesz mit válaszolnom annak, aki szidalmaz engem, mert a te igédben bízom.
43 És az igazság beszédét ne vedd ki teljesen az én számból; mert a te ítéleteidben bíztam.
44 Így fogom megtartani a te törvényedet mindörökkön-örökké.
45 És szabadon járok, mert a te parancsolataidat keresem.
46 Szólok a te bizonyságtételeidről a királyok előtt is, és nem szégyellem.
47 És gyönyörködöm a te parancsolataidban, amelyeket szerettem.
48 Az én kezeimet is felemelem a te parancsolataidra, amelyeket szerettem; és elmélkedem a te rendelkezéseidről.
49 ZAIN. Emlékezz a te szolgádhoz intézett beszédre, melyben reményt adtál nekem.
50 Ez az én vigasztalásom nyomorúságomban, mert a te beszéded megelevenített engem.
51 Nagyon megcsúfoltak engem a kevélyek, de nem utasítottam el a te törvényedet.
52 Megemlékezem régi ítéleteidről, Uram; és megvigasztaltam magam.
53 Iszonyat vett erőt rajtam a gonoszok miatt, akik elhagyják törvényedet.
54 A te rendelkezéseid énekeim voltak zarándoklatom házában.
55 Megemlékezem a te nevedről, Uram, éjjel, és megtartottam a te törvényedet.
56 Ez volt nálam, mert megtartottam a te parancsolataidat.
57 CHÉTH. Te vagy az én részem, URam, azt mondtam, hogy megtartom a te szavaidat.
58 Teljes szívemből könyörögtem a te kegyelmedért: légy irgalmas hozzám a te igéd szerint.
59 Elgondolkodtam az én útaimon, és a te bizonyságtételeidhez fordultam lábaimat.
60 Siettem, és nem késlekedtem a te parancsolataid megtartásával.
61 A gonoszok kötelékei kiraboltak engem, de nem feledkeztem meg a te törvényedről.
62 Éjfélkor felkelek, hogy hálát adjak neked igazságos ítéleteidért.
63 Társa vagyok mindazoknak, akik félnek téged, és azoknak, akik megtartják parancsaidat.
64 Uram, a föld tele van irgalmasságoddal; taníts meg engem rendeléseidre.
65 TETH. Jól bántál a te szolgáddal, Uram, a te igéd szerint.
66 Taníts meg engem jó ítélőképességre és tudományra, mert hittem a te parancsolataidnak.
67 Mielőtt sanyargattam volna, eltévelyedtem, de most megtartottam a te beszédet.
68 Jó vagy, és jót cselekszel; taníts meg rendelkezéseidre.
69 A kevélyek hazugságot kovácsoltak ellenem, de én teljes szívemből megtartom parancsolataidat.
70 Szívük kövér, mint a zsír; de gyönyörködöm a te törvényedben.
71 Jó nekem, hogy sanyargattam; hogy megismerjem a te rendelkezéseidet.
72 Jobb nekem a te szád törvénye, mint ezer arany és ezüst.
73 JOD. A te kezeid alkottak és formáltak engem: adj értelmet, hogy megtanuljam a te parancsolataidat.
74 A kik téged félnek, örülni fognak, ha meglátnak engem; mert a te igédben bíztam.
75 Tudom, Uram, hogy a te ítéleteid helyesek, és te hűséggel gyötörtél engem.
76 Kérlek, irgalmasságod legyen vigasztalásomra, a te szolgádhoz intézett szavad szerint.
77 Jöjjön el hozzám a te irgalmasságod, hogy éljek, mert a te törvényed gyönyörködöm.
78 Szégyelljék magukat a kevélyek; mert hamisan bántak velem, ok nélkül, én pedig elmélkedem a te rendelkezéseidről.
79 Forduljanak hozzám azok, akik félnek téged, és akik ismerik a te bizonyságtételeidet.
80 Legyen jó szívem a te rendelkezéseidben; hogy ne szégyelljem.
81 CAPH. Az én lelkem eljul a te üdvösségedért, de a te igédben bízom.
82 Szemem elakad a te szavadtól, mondván: Mikor vigasztalsz meg engem?
83 Mert olyanná lettem, mint a tömlő a füstben; de nem feledkezem meg a te rendelkezéseidről.
84 Hány napja van a te szolgádnak? mikor hajtasz végre ítéletet azokon, akik engem üldöznek?
85 A kevélyek gödröket ástak nekem, amelyek nem a te törvényed szerint valók.
86 Minden parancsolatod hűséges: hamisan üldöznek engem; segíts nekem.
87 Majdnem megemésztettek engem a földön; de nem hagytam el a te parancsolataidat.
88 Élesíts meg engem irgalmasságod szerint; így megtartom a te szád bizonyságát.
89 LAMED. Örökké, Uram, a te igéd a mennyben letelepedett.
90 A te hűséged nemzedékről nemzedékre szól: te megalapoztad a földet, és az megmarad.
91 A te rendeléseid szerint élnek ma is, mert mindnyájan a te szolgáid.
92 Ha a te törvényed nem gyönyörködtem volna, akkor el kellett volna pusztulnom nyomorúságomban.
93 Soha el nem felejtem a te parancsolataidat, mert azokkal megelevenítettél engem.
94 Tiéd vagyok, ments meg engem; mert kerestem a te parancsolataidat.
95 A gonoszok arra várnak, hogy elveszítsek engem, de megfontolom a te bizonyságtételeidet.
96 Véget láttam minden tökéletességnek, de a te parancsolatod igen széles.
97 MEM. Ó, mennyire szeretem a te törvényedet! ez az én meditációm egész nap.
98 Parancsaiddal bölcsebbé tettél engem ellenségeimnél, mert mindig velem vannak.

99 Értelmesebb vagyok minden tanítómnál, mert a te bizonyságtételed az én elmélkedésem.
100 Többet értek, mint a régiek, mert megtartom parancsaidat.
101 Megtartottam lábaimat minden gonosz úttól, hogy megtartsam a te beszédet.
102 Nem tértem el ítéleteidtől, mert te tanítottál engem.
103 Milyen édesek a te szavaid az én ízlésemnek! igen, édesebb a számnak, mint a méz!
104 A te parancsolataidból kapok értelmet, ezért gyűlölök minden hamis utat.
105 NUN. A te igéd lábamnak lámpása, és ösvényemnek világossága.
106 Megesküdtem, és teljesítem is, hogy megtartom a te igazságos ítéleteidet.
107 Nagyon nyomorúságos vagyok; eleveníts meg, Uram, a te igéd szerint!
108 Kérlek, fogadd el, Uram, számom önkéntes felajánlását, és taníts meg ítéleteidre.
109 Lelkem állandóan kezemben van, de nem feledkezem meg a te törvényedről.
110 A gonoszok tőrt vetettek nekem, de nem tévedtem el a te parancsolataidtól.
111 A te bizonyságtételeidet örökségül vettem örökké, mert szívemnek ujjongásai azok.
112 Szívemet arra késztettem, hogy a te rendeléseidet mindenkor teljesítsem, mindvégig.
113 SAMECH. Gyűlölöm a hiábavaló gondolatokat, de a te törvényedet szeretem.
114 Te vagy az én búvóhelyem és pajzsom, a te igédben bízom.
115 Távozz tőlem, ti gonosztevők, mert megtartom Istenem parancsolatait.
116 Támogass engem a te igéd szerint, hogy éljek, és ne szégyelljem reménységemet.
117 Tarts meg engem, és biztonságban leszek, és mindig tisztelem a te rendeléseidet.
118 Letaposod mindazokat, akik eltérnek a te rendeléseidtől, mert csalásuk hazugság.
119 Elűzöd a föld minden gonoszát, mint salakot, ezért szeretem a te bizonyságtételeidet.
120 Testem remeg tőled való félelemtől; és félek a te ítéleteidtől.
121 AIN. Ítéletet és igazságot tettem: ne hagyj az elnyomóimra.
122 Legyen kezes a te szolgádért a jóért: ne nyomasszanak engem a kevélyek.
123 Szemem elhal a te üdvösségedért és a te igazságod beszédéért.
124 Cselekedj szolgáddal a te irgalmad szerint, és taníts meg engem a te rendeléseidre.
125 A te szolgád vagyok; adj értelmet, hogy megismerjem a te bizonyságtételeidet.
126 Ideje, hogy dolgozz, Uram, mert megsemmisítették a te törvényedet.
127 Azért szeretem a te parancsolataidat az aranynál; igen, a finom arany fölött.
128 Ezért helyesnek tartom minden előírásodat mindenre vonatkozóan; és utálok minden hamis módot.
129 PE. Csodálatosak a te bizonyságtételeid: azért tartja meg lelkem azokat.
130 A te beszéded bejárata világosságot ad; megértést ad az egyszerűeknek.
131 Kinyitottam számat, és lihegtem, mert vágytam a te parancsolataidra.
132 Tekints rám, és légy irgalmas hozzám, ahogyan cselekszel azokkal, akik a te nevedet szeretik.
133 Rendeld lépteimet a te igéd szerint, és semmiféle gonoszság ne uralkodjon rajtam.
134 Ments meg engem az emberek nyomorúságától, így megtartom parancsaidat.
135 Ragyogtasd meg orcádat a te szolgádon; és taníts meg engem a te rendeléseidre.
136 Vizek folyamai folynak le szememen, mert nem tartják be a te törvényedet.
137 TZADDI. Igaz vagy te, Uram, és igazak a te ítéleteid.
138 A te bizonyságtételeid, amelyeket parancsoltál, igazak és nagyon hűek.
139 Buzgóságom megemésztett engem, mert ellenségeim elfelejtették szavaidat.
140 Nagyon tiszta a te beszéded, ezért szereti a te szolgád.
141 Kicsi vagyok és megvetett; de nem feledkezem meg a te parancsolataidról.
142 A te igazságod örökkévaló igazság, és a te törvényed az igazság.
143 Nyomorúság és gyötrelem vett erőt rajtam, de a te parancsolataid gyönyörködtetnek bennem.
144 Bizonyságtételeid igazsága örökkévaló: adj értelmet, és élek.
145 KOPH. teljes szívemből sírtam; hallgass meg, URam, megtartom a te rendeléseidet.
146 Hozzád kiáltok; ments meg engem, és megtartom a te bizonyságtételeidet.
147 Megakadályoztam a hajnalt, és így kiáltottam: Bíztam a te igédben.
148 Szemeim megakadályozzák az éjszakai őrséget, hogy elmélkedhessek a te igédben.
149 Halld meg szavamat irgalmasságod szerint: Uram, éltesíts meg ítéleted szerint!
150 Közelednek, a kik gonoszságot követnek: távol vannak a te törvényedtől.
151 Közel vagy, Uram; és minden parancsolatad igazság.
152 Ami a te bizonyságtételeidet illeti, régen tudtam, hogy te alapítottad őket örökre.
153 RESH. Tekintsd meg nyomorúságomat, és szabadíts meg, mert nem feledkezem meg a te törvényedről.
154 Törekedj az én ügyemre, és szabadíts meg: eleveníts meg a te igéd szerint.
155 Távol van az üdvösség a gonoszoktól, mert nem keresik a te rendeléseidet.
156 Nagy a te irgalmasságod, Uram, eleveníts meg a te ítéleteid szerint.
157 Sokan vannak üldözõim és ellenségeim; mégsem tagadom meg a te bizonyságtételeidet.
158 Láttam a vétkeseket, és elszomorodtam; mert nem tartották meg a te szavad.
159 Gondold meg, mennyire szeretem a te parancsolataidat: eleveníts meg, Uram, a te irgalmad szerint.
160 A te beszéded kezdettől fogva igaz, és minden igaz ítéleted megmarad örökké.
161 SCHIN. A fejedelmek ok nélkül üldöznek engem, de szívem retteg a te igéd előtt.
162 Örülök a te igédnek, mint aki nagy zsákmányt talál.

163 Gyűlölöm és utálom a hazugságot, de a te törvényedet szeretem.
164 Naponta hétszer dicsérlek téged igazságos ítéleteidért.
165 Nagy békességük van azoknak, akik szeretik a te törvényedet, és semmi sem botránkoztatja meg őket.
166 Uram, reménykedem a te szabadításodban, és teljesítem a te parancsolataidat.
167 Lelkem megtartotta bizonyságaidat; és rendkívül szeretem őket.
168 Megtartottam a te parancsolataidat és bizonyságaidat, mert minden utam előtted van.
169 TAU. Jöjjön eléd kiáltásom, Uram, adj értelmet a te igéd szerint.
170 Jöjjön elõtted könyörgésem: szabadíts meg a te igéd szerint.
171 Dicsérni fognak ajkaim, ha megtanítasz a te rendeléseidre.
172 Nyelvem szól a te igédről, mert minden parancsolatod igazság.
173 Segíts meg a te kezed; mert a te parancsolataidat választottam.
174 Vágyom a te üdvösségedre, Uram; és a te törvényed gyönyörködöm.
175 Éljen lelkem, és magasztal téged; és a te ítéleteid segítsenek rajtam.
176 Eltévedtem, mint egy elveszett bárány; keresd a te szolgádat; mert nem feledkezem meg a te parancsolataidról.

120. FEJEZET

1 (Fokozatok éneke.) Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltottam, és meghallgatott engem.
2 Mentsd meg, Uram, lelkemet a hazug ajkaktól és az álnok nyelvtől!
3 Mit adnak neked? vagy mi lesz veled, te hamis nyelv?
4 A hatalmasok éles nyilai, boróka parazsával.
5 Jaj nekem, hogy Mesekben tartózkodom, hogy Kédar sátraiban lakom!
6 Régóta lakik lelkem azzal, aki gyűlöli a békét.
7 Én a békéért vagyok, de ha én beszélek, ők a háborúért.

121. FEJEZET

1 (A fokozatok éneke.) Felemelem szemeimet a dombokra, ahonnan segítségem jön.
2 Az én segítségem az ÚRtól származik, aki teremtette az eget és a földet.
3 Nem engedi, hogy megmozduljon a te lábad, aki megőriz téged, nem szunnyad.
4 Íme, aki megőrzi Izraelt, nem szunnyad és nem alszik.
5 Az Úr a te őrződ, az Úr a te árnyékod jobb kezed felől.
6 Nem sújt rád a nap nappal, sem a hold éjjel.
7 Az Úr megóv téged minden gonosztól, megőrzi lelkedet.
8 Az ÚR megőrzi ki- és bejöveteledet ettől fogva, és mindörökké.

122. FEJEZET

1 (Dávid fokozatainak éneke.) Örültem, amikor azt mondták nekem: Menjünk be az Úr házába.
2 A mi lábaink a te kapuidon belül állnak, Jeruzsálem.
3 Jeruzsálem városként épült, amely egybe van tömörülve:
4 Ahová felmennek a törzsek, az ÚR törzsei Izráel bizonyságtételére, hogy hálát adjanak az Úr nevének.
5 Mert ott vannak az ítélőszékek, Dávid házának trónjai.
6 Imádkozzatok Jeruzsálem békéjéért: boldogulnak azok, akik téged szeretnek.
7 Békesség a te falaid között, és jólét a te palotáidban.
8 Testvéreim és társaim kedvéért most azt mondom: Békesség veled!
9 Az Úrnak, a mi Istenünknek háza miatt keresem a javadat.

123. FEJEZET

1 (Fokozatok éneke.) Hozzád emelem szemeimet, te, aki a mennyekben laksz.
2 Íme, ahogy a szolgák szeme urának kezére néz, és mint egy leány szeme úrnője kezére; azért a mi szemünk az ÚRra, a mi Istenünkre figyel, mígnem megkönyörül rajtunk.
3 Könyörülj rajtunk, Uram, könyörülj rajtunk, mert megvetéssel telve vagyunk.
4 A mi lelkünk rendkívül megtelik a nyugodtak gúnyolásával és a kevélyek megvetésével.

124. FEJEZET

1 (Dávid fokozatainak éneke.) Ha nem az ÚR lett volna mellettünk, most szóljon Izráel;
2 Ha nem az Úr lett volna mellettünk, amikor az emberek felkeltek ellenünk:
3 Akkor gyorsan elnyeltek minket, amikor felgerjedt ellenünk haragjuk.
4 Ekkor elborítottak minket a vizek, a patak eláradt a lelkünkön:
5 Akkor a büszke vizek elárasztották lelkünket.
6 Áldott az ÚR, aki nem adott minket fogaik zsákmányul.
7 Lelkünk kiszabadult a madarászok csapdájából, mint a madár: eltörik a tőr, mi is megmenekültünk.
8 A mi segítségünk az ÚR nevében van, aki teremtette az eget és a földet.

125. FEJEZET

1 (A fokozatok éneke.) Az ÚRban bízók olyanok lesznek, mint a Sion hegye, amely el nem vihető, hanem örökké megmarad.
2 Ahogy Jeruzsálem körül a hegyek, úgy körülveszi az ÚR népét mostantól fogva mindörökké.
3 Mert a gonoszok vessze nem nyugszik az igazak sorsán; nehogy az igazak kinyújtsák kezeiket hamisságra.
4 Tégy jót, Uram, a jókkal és az igaz szívűkkel.
5 A kik eltérnek az ő ferde útjairól, kivezeti őket az Úr a gonosztevőkkel együtt, de békesség legyen Izráelen.

126. FEJEZET

1 (A fokozatok éneke.) Amikor az ÚR visszafordította Sion fogságát, olyanok voltunk, mint az álmodozók.
2 Akkor megtelt a szánk nevetéssel, és nyelvünk énekléssel, és ezt mondták a pogányok: Nagy dolgokat tett velük az Úr.
3 Nagy dolgokat tett velünk az Úr; aminek örülünk.
4 Fordítsd vissza fogságunkat, Uram, mint délen a patakokat.

5 Akik könnyezve vetnek, örömükben aratnak.
6 Aki kimegy és sír, értékes magot hoz, kétségkívül örvendezve jön vissza, és magával viszi kévéit.

127. FEJEZET

1 (Salamon fokozatok éneke.) Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak, akik azt építik.
2 Hiábavaló korán felkelni, későn ülni, enni a bánat kenyerét, mert így alszik el kedvesének.
3 Íme, a gyermekek az ÚR öröksége, és az anyaméh gyümölcse az ő jutalma.
4 Mint a nyilak a hatalmas ember kezében; ilyenek az ifjúság gyermekei is.
5 Boldog ember, akinek tegezje tele van velük: nem szégyenülnek meg, hanem a kapuban beszélnek az ellenségekkel.

128. FEJEZET

1 (A fokozatok éneke.) Boldog mindenki, aki féli az Urat; amely az ő útjain jár.
2 Mert kezed munkáját eszed, boldog leszel, és jó dolgod lesz.
3 Feleséged olyan lesz, mint a termő szőlő a te házad mellett, a te fiaid, mint az olajfa a te asztalod körül.
4 Íme, így lesz áldott az az ember, aki féli az Urat.
5 Megáld téged az Úr Sionból, és látni fogod Jeruzsálem javát életed minden napján.
6 Igen, látni fogod gyermekeid gyermekeit, és békesség Izraelben.

129. FEJEZET

1 (A fokozatok éneke.) Sokszor gyötörtek engem ifjúkorom óta, mondja most Izrael:
2 Sokszor gyötörtek engem ifjúságomtól fogva, mégsem győztek rajtam.
3 A szántók a hátamon szántottak, meghosszabbították barázdáikat.
4 Igaz az Úr, elvágta a gonoszok köteleit.
5 Megszégyenüljenek és térjenek vissza mindnyájan, akik gyűlölik Siont.
6 Legyenek olyanok, mint a fű a háztetőkön, amely elszárad, mielőtt felnő.
7 Amivel a kasza nem tölti meg a kezét; és aki megkötözi, az sem nyeli meg a keblét.
8 És az arra menők sem mondják: Az Úr áldása legyen rajtad, áldunk téged az Úr nevében.

130. FEJEZET

1 (A fokozatok éneke.) A mélységből kiáltok hozzád, Uram.
2 Uram, hallgasd meg szavam, hallgasd meg füled könyörgéseim szavára.
3 Ha te, Uram, hamisságokat követel el, Uram, ki állhat meg?
4 De bocsánat van nálad, hogy féljenek.
5 Várom az Urat, várja lelkem, és az ő szavában reménykedek.
6 Az én lelkem jobban várja az Urat, mint akik virrasztanak a reggelre, mondom, jobban, mint akik virrasztanak reggelre.
7 Bízzon Izráel az Úrban, mert az Úrnál van irgalom, és bõséges a váltság nála.
8 És megváltja Izraelt minden gonoszságától.

131. FEJEZET

1 (Dávid fokozatainak éneke.) Uram, nem gőgös az én szívem, sem a szemeim nem gőgösek; sem nagy dolgokban, sem pedig nékem feltűnő dolgokban nem űzöm magam.
2 Bizony úgy viselkedtem és elcsendesültem, mint az anyjától elválasztott gyermek: olyan az én lelkem, mint az elválasztott gyermek.
3 Bízzon Izráel az Úrban mostantól fogva és mindörökké.

132. FEJEZET

1 A fokozatok éneke. Uram, emlékezz meg Dávidról és minden nyomorúságáról!
2 Hogyan esküdött meg az Úrnak, és fogadott Jákób hatalmas Istenének;
3 Bizony nem megyek be házam sátorába, és nem megyek fel az én ágyamba;
4 Nem adok álmot a szemeimnek, és nem szunnyadok szemhéjaimnak,
5 Amíg nem találok helyet az ÚRnak, hajlékot Jákób hatalmas Istenének.
6 Íme, hallottunk róla Efratában: az erdő mezején találtuk.
7 Bemegyünk az ő hajlékaiba, lábának zsámolyánál imádkozunk.
8 Kelj fel, Uram, a te nyugodalmadba; te és a te erőd ládája.
9 Öltöztesd fel papjaidat az igazság; és a te szenteid ujjongjanak.
10 A te szolgádért, Dávidért ne fordítsd el felkented arcát.
11 Megesküdött az Úr Dávidnak; nem tér el tőle; Tested gyümölcséből ültetem trónusodra.
12 Ha gyermekeid megtartják szövetségemet és bizonyságomat, hogy megtanítom őket, akkor az ő gyermekeik is a te trónodban ülnek mindörökké.
13 Mert az Úr kiválasztotta Siont; lakhelyéül kívánta.
14 Ez az én nyugodalmam örökké: itt fogok lakni; mert azt kívántam.
15 Bőségesen megáldom táplálékát, megelégítem szegényét kenyérrel.
16 Papjait is üdvösséggel ruházom fel, és szentjei ujjonganak.
17 Ott fogom bimbózni Dávid szarvát, lámpást rendeltem felkentjeimnek.
18 Ellenségeit szégyenbe öltöztetem, de rajta virágzik az ő koronája.

133. FEJEZET

1 (Dávid fokozatainak éneke.) Íme, milyen jó és milyen kedves a testvéreknek egységben lakni!
2 Olyan ez, mint a drága kenőcs a fejre, amely a szakállra, Áron szakállára szállt;
3 Mint a Hermon harmatja, és mint a harmat, amely Sion hegyeire szállt, mert ott parancsolta az Úr az áldást, az életet örökké.

134. FEJEZET

1 (A fokozatok éneke.) Íme, áldjátok az Urat, az Úrnak minden szolgái, akik éjjel az Úr házában álltok.
2 Emeljétek fel kezeiteket a szentélyben, és áldjátok az Urat.
3 Áldjon meg téged Sionból az Úr, aki teremtette az eget és a földet.

135. FEJEZET

1 Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az Úr nevét; dicsérjétek őt, ti, az Úr szolgái!
2 Ti, akik az ÚR házában álltok, Istenünk házának udvaraiban,
3 Dicsérjétek az Urat; mert jó az Úr: zengjetek az ő nevének; mert kellemes.
4 Mert az Úr kiválasztotta magának Jákóbot, és Izráelt az õ különleges kincsévé.
5 Mert tudom, hogy nagy az Úr, és hogy a mi Urunk minden isten felett áll.
6 Amit az ÚR akart, azt tette a mennyben és a földön, a tengerekben és minden mélységben.
7 Felemeli a párát a föld határairól; villámokat készít az esőnek; kihozza a szelet kincstárából.
8 Aki megverte Egyiptom elsőszülöttjét, embert és állatot egyaránt.
9 Aki jeleket és csodákat küldött közéd, ó Egyiptom, a fáraóra és minden szolgájára.
10 Kik nagy nemzeteket vertek meg, és hatalmas királyokat öltek meg;
11 Szíhón, az Emoreusok királya, és Óg, Básán királya, és Kánaán minden királysága:
12 És adták földjüket örökségül, örökségül Izráelnek, az ő népének.
13 A te neved, Uram, megmarad örökké; és a te emléked, URam, nemzedékről nemzedékre.
14 Mert az Úr megítéli népét, és megbánja magát szolgái miatt.
15 A pogányok bálványai ezüst és arany, emberi kéz alkotása.
16 Van szájuk, de nem beszélnek; szemük van, de nem látnak;
17 Van fülük, de nem hallanak; sem lehelet a szájukban.
18 Hasonlítanak hozzájuk a készítők, és mindenki, aki bennük bízik.
19 Áldjátok az Urat, Izráel háza, áldjátok az Urat, Áron háza!
20 Áldjátok az Urat, Lévi háza! Ti, akik félitek az Urat, áldjátok az Urat!
21 Áldott az Úr Sionból, a mely Jeruzsálemben lakik. Dicsérjétek az URat.

136. FEJEZET

1 Adjatok hálát az Úrnak; mert jó, mert örökkévaló az ő irgalmassága.
2 Adjatok hálát az istenek Istenének, mert örökkévaló az ő irgalmassága.
3 Adjatok hálát az urak Urának, mert örökkévaló az ő kegyelme.
4 Annak, aki egyedül tesz nagy csodákat, mert örökkévaló az ő kegyelme.
5 Annak, aki bölcseséggel teremtette az egeket, mert örökkévaló az ő irgalmassága.
6 Annak, aki a földet a vizek fölé feszítette, mert örökkévaló az ő kegyelme.
7 Annak, aki nagy fényeket alkotott, mert örökkévaló az ő kegyelme.
8 A nap uralkodjon nappal, mert örökkévaló az ő kegyelme.
9 A hold és a csillagok uralkodjanak éjszakánként, mert örökkévaló az ő kegyelme.
10 Annak, aki megverte Egyiptomot elsőszülöttjeiben, mert örökkévaló az ő kegyelme.
11 És kihozta közülük Izráelt, mert örökkévaló az ő kegyelme.
12 Erős kézzel és kinyújtott karral, mert örökkévaló az ő kegyelme.
13 Annak, aki részekre osztotta a Vörös-tengert, mert örökkévaló az ő kegyelme.
14 És átvezette Izraelt a közepén, mert örökkévaló az ő kegyelme.
15 De a fáraót és seregét megdöntötte a Vörös-tengerben, mert irgalmassága örökkévaló.
16 Annak, aki népét átvezette a pusztán, mert örökkévaló az ő kegyelme.
17 Annak, aki megverte a nagy királyokat, mert örökkévaló az ő kegyelme.
18 És megölt híres királyokat, mert örökkévaló az ő kegyelme.
19 Szihon, az Emoreusok királya, mert örökkévaló az ő kegyelme.
20 És Óg, Básán királya: mert örökkévaló az ő kegyelme.
21 És örökségül adták földjüket, mert örökkévaló az ő kegyelme.
22 Örökség az ő szolgájának, Izráelnek, mert örökkévaló az ő kegyelme.
23 Aki megemlékezett rólunk alacsony állapotunkban, mert örökkévaló az ő kegyelme.
24 És megváltott minket ellenségeinktől, mert örökkévaló az ő irgalma.
25 Aki eledelt ad minden testnek, mert örökkévaló az ő kegyelme.
26 Adjatok hálát a mennyek Istenének, mert örökkévaló az ő irgalmassága.

137. FEJEZET

1 Babilon folyói mellett, ott ültünk, igen, sírtunk, amikor Sionra emlékeztünk.
2 A hárfáinkat felakasztottuk a fűzfák közepére.
3 Mert ott, akik fogságba hurcoltak minket, éneket követeltek tőlünk; és a kik elpazaroltak minket, vidámságot követeltek tőlünk, mondván: Énekeljetek nekünk Sion énekei közül.
4 Hogyan énekeljük az ÚR énekét idegen földön?
5 Ha megfeledkezem rólad, Jeruzsálem, felejtse el jobb kezem ravaszságát.
6 Ha nem emlékezem rád, tapadjon a nyelvem a szám tetejére; ha nem Jeruzsálemet jobban szeretem a legfőbb örömömnél.

7 Emlékezzél meg, Uram, Edom fiairól Jeruzsálem napján; aki azt mondta: Emeljétek fel, emeljétek fel egészen alapjaiig.
8 Ó, Babilon leánya, akit el kell pusztítani; boldog lesz, aki megjutalmaz téged, ahogyan szolgáltál minket.
9 Boldog lesz az, aki elkapja és a kövekhez üti kicsinyeit.

138. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Teljes szívemből dicsérlek téged, az istenek előtt énekelek neked.
2 Leborulok a te szent templomod előtt, és dicsérem a te nevedet irgalmasságodért és igazságodért;
3 Azon a napon, amikor kiáltottam, feleltél nekem, és megerősítettél lelkemben.
4 Dicsérni fognak téged a föld minden királyai, Uram, ha hallják a te szád beszédét.
5 Igen, az Úr útjain énekelnek, mert nagy az ÚR dicsősége.
6 Ha magas az ÚR, mégis tekint az alázatosra, de a kevélyeket messziről ismeri.
7 Ha nyomorúság közepette járok is, te megeleveníteszt, kinyújtod kezed ellenségeim haragja ellen, és a te jobbod megszabadít engem.
8 Az Úr tökéletessé teszi, ami engem illet: a te irgalmasságod, Uram, örökkévaló; ne hagyd el kezednek alkotásait.

139. FEJEZET

1 (A főzenésznek Dávid zsoltárja.) Uram, megvizsgáltál és megismertél.
2 Ismered leszállásomat és felkelésemet, távolról megérted gondolataimat.
3 Körbeveszed ösvényemet és fekvésemet, és ismered minden utamat.
4 Mert nincs egy szó sem az én nyelvemen, de íme, Uram, te egészen tudod.
5 Elöl és hátulról megkörnyékeztél, és kezed reám tetted.
6 Az ilyen tudás túl csodálatos számomra; magas, nem tudom elérni.
7 Hová menjek a te lelked elől? vagy hová meneküljek előled?
8 Ha felmegyek a mennybe, ott vagy, ha ágyamat a pokolban vetem meg, íme, ott vagy.
9 Ha felveszem a hajnal szárnyait, és a tenger szélén lakom;
10 Ott is a te kezed visz engem, és a te jobbod tart engem.
11 Ha azt mondom: Bizony, sötétség borít be engem; még az éjszaka is világos lesz körülöttem.
12 Igen, a sötétség nem rejtőzik el előled; de az éj úgy ragyog, mint a nappal: a sötétség és a világosság egyforma neked.
13 Mert te birtokoltad a veséimet, betakartál engem anyám méhében.
14 Dicsérlek téged; mert félelmetesen és csodálatosan alkottam: csodálatosak a te műveid; és hogy lelkem jól tudja.
15 Az én vagyonom nem volt elrejtve előled, amikor titokban alkottam, és a föld mélységeiben kiváncsian dolgoztam.
16 A te szemeid látták az én javamat, de tökéletlen lévén; és a te könyvedben minden tagom meg van írva, amelyek folytonosan formáltak, amikor még nem volt közülük.
17 Milyen értékesek is nekem a te gondolataid, Istenem! milyen nagy ezek összege!
18 Ha megszámolnám őket, több a számuk, mint a homok: ha felébredek, még veled vagyok.
19 Bizony megölöd a gonoszokat, ó Isten!
20 Mert gonoszul beszélnek ellened, és ellenségeid hiába veszik a te nevedet.
21 Nem gyűlölöm-e azokat, Uram, akik gyűlölnek téged? és nem szomorkodom-e azokkal, akik ellened támadnak?
22 Tökéletes gyűlölettel gyűlölöm őket, ellenségeimnek tartom őket.
23 Vizsgálj meg engem, ó Isten, és ismerd meg szívemet; próbálj meg engem, és ismerd meg gondolataimat!
24 És nézd meg, van-e bennem valami gonosz út, és vezess engem az örökkévaló úton.

140. FEJEZET

1 (A főzenésznek, Dávid zsoltárja.) Ments meg, Uram, a gonosztól, ments meg az erőszakos embertől;
2 Kik gonoszságot képzelnek szívükben; folyamatosan háborúra gyűlnek össze.
3 Megélesítették nyelvüket, mint a kígyó; Adders mérge van az ajkuk alatt. Selah.
4 Tarts meg engem, Uram, a gonoszok kezétől; óvj meg az erőszakos embertől; akiknek az volt a célja, hogy megdöntsék a dolgaimat.
5 A kevélyek tőrt és köteleket rejtettek nekem; hálót vetettek ki az út mellett; gineket készítettek nekem. Selah.
6 Mondám az Úrnak: Te vagy az én Istenem, hallgasd meg könyörgésem szavát, Uram!
7 Ó, ISTEN, Uram, szabadításom ereje, betakartad fejemet a csata napján.
8 Ne add meg, Uram, a gonoszok kívánságait, ne engedd meg az ő gonosz szándékát; nehogy felmagasztalják magukat. Selah.
9 A kik körülvesznek a fejét, fedje be őket ajkaik gonoszsága.
10 Égő parázs hulljon rájuk, tűzbe vessék őket; mély gödrökbe, hogy fel ne emelkedjenek.
11 Gonosz beszélő ne erősödjön meg a földön: a gonosz üldözi az erőszakos embert, hogy megdöntse őt.
12 Tudom, hogy az ÚR megőrzi a nyomorultak ügyét, és a szegények jogát.
13 Bizony, az igazak hálát adnak a te nevednek, az igazak a te színedben laknak.

141. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Uram, hozzád kiáltok: siess hozzám; hallgasd meg hangomat, amikor hozzád kiáltok.
2 Az én imádságomat tömjénként tárják eléd; és kezeim felemelése esti áldozatként.
3 Tégy őrt, Uram, ajkam elé; tartsd meg ajkam ajtaját.
4 Ne hajlítsa szívemet semmi rosszra, hogy gonosz cselekedeteket tegyek azokkal az emberekkel, akik gonoszságot művelnek, és ne egyek az ő finomságaikból.
5 Verjenek meg engem az igazak; irgalmasság lesz, és fedd meg engem; Kiváló olaj lesz az, amely nem töri össze a fejemet, mert az én imádságom is az ő szerencsétlenségükben lesz.

6 Amikor bíráikat köves helyekre borítják, meghallgatják szavaimat; mert édesek.
7 Csontjaink szétszóródnak a sír szájánál, mint amikor fát vágunk és hasítunk a földön.
8 De az én szemeim rád néznek, Istenem, Uram, tebenned bízom; ne hagyd nélkülözni a lelkemet.
9 Óvj meg engem a csapdáktól, amelyeket nékem vetettek, és a gonosztevők gúzsától.
10 A gonoszok essenek saját hálóikba, míg én megmenekülök.

142. FEJEZET

1 (Dávid Maschil; Ima, amikor a barlangban volt.) Hangommal az ÚRhoz kiáltottam; hangommal könyörögtem az Úrhoz.
2 Kiöntöttem előtte panaszomat; Megmutattam előtte a bajomat.
3 Amikor a lelkem eláradt bennem, akkor ismerted az utamat. Azon az úton, amelyen jártam, titokban csapdát vetettek nekem.
4 Jobb kezemre néztem, és láttam, de nem volt ember, aki megismert volna engem; senki sem törődött a lelkemmel.
5 Hozzád kiáltok, Uram, és azt mondtam: Te vagy az én menedékem és részem az élők földjén.
6 Figyeljetek kiáltásomra; mert nagyon megaláztattam: szabadíts meg üldözőimtől; mert ők erősebbek nálam.
7 Vedd ki lelkemet a börtönből, hogy dicsérhessem a te nevedet: az igazak körülvesznek engem; mert bőkezűen bánsz velem.

143. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Hallgasd meg, Uram, könyörgésemet, hallgasd meg könyörgésemet: a te hűségedben válaszolj nekem, és a te igazságodban.
2 És ne menj ítéletre a te szolgáddal, mert senki sem igazul meg a te szemeid elõtt.
3 Mert az ellenség üldözte lelkemet; földig zúdította életemet; Sötétségben lakoztatta engem, mint régen halottakat.
4 Ezért az én lelkem eláraszt bennem; elhagyatott a szívem bennem.
5 Emlékszem a régi időkre; elmélkedem minden munkádon; A kezed munkáján töprengek.
6 Kinyújtom kezeimet feléd, szomjazik lelkem utánad, mint a szomjas föld. Selah.
7 Hallgass meg gyorsan, Uram, lelkem elfogy;
8 Hallgass reggelre irgalmasságodat; mert benned bízom: tudasd meg velem az utat, amelyen járnom kell; mert hozzád emelem lelkemet.
9 Ments meg, Uram, ellenségeimtől, hozzád menekülök, hogy elrejtsek.
10 Taníts meg a te akaratod teljesítésére; mert te vagy az én Istenem; jó a te lelked; vezess az igazság földjére.
11 Élesíts fel, Uram, a te nevedért, a te igazságodért szabadítsd ki lelkemet a nyomorúságból.
12 És irgalmasságodból vágd ki ellenségeimet, és pusztítsd el mindazokat, a kik nyomorgatják lelkemet, mert én vagyok a te szolgád.

144. FEJEZET

1 (Dávid zsoltára.) Áldott az Úr, az én erősségem, aki megtanítja kezeimet harcra és ujjaimat harcra!
2 Jóságom és váram; az én magas tornyom és az én szabadítóm; az én pajzsom, és akiben bízom; aki alám veti népemet.
3 Uram, mi az ember, hogy megismered őt! vagy az ember fia, hogy számot adj róla!
4 Az ember hasonlatos a hiábavalósághoz, napjai olyanok, mint az elmúló árnyék.
5 Hajtsd meg egeidet, Uram, és szállj alá: érintsd meg a hegyeket, és füstölögnek.
6 Vess villámot, és szórd szét őket: vesd ki nyilaidat, és pusztítsd el azokat.
7 Küldd ki kezedet felülről; szabadíts meg és szabadíts ki a nagy vizekből, az idegen gyermekek kezéből;
8 Kiknek szája hiábavalóságot beszél, jobb kezük pedig hazugság jobbja.
9 Új éneket énekelek neked, Istenem, zsoltáron és tízhúrú hangszeren énekelek neked dicséretet.
10 Ő ad üdvösséget a királyoknak, aki megmenti Dávidot, az ő szolgáját a bántó kardtól.
11 Szabadíts meg engem, és szabadíts meg az idegen gyermekek kezéből, akiknek szája hiábavalóságot beszél, jobb kezük pedig hazugság jobbja.
12 Hogy fiaink olyanok legyenek, mint fiatalságukban felnövő növények; hogy leányaink olyanok legyenek, mint a palota hasonlatosságára csiszolt sarokkövek:
13 Hogy tele legyenek tárolóink, mindenféle készletet biztosítva, hogy juhaink ezreket és tízezreket szüljenek utcáinkon.
14 Hogy ökreink erősek legyenek a munkához; hogy ne legyen se betörés, se kilépés; hogy ne legyen panasz az utcáinkban.
15 Boldog az a nép, amely ilyen esetben van, és boldog az a nép, amelynek Istene az Úr.

145. FEJEZET

1 (Dávid dicsérő zsoltára.) Magasztallak téged, Istenem, király; és áldani fogom nevedet örökkön-örökké.
2 Minden nap megáldalak téged; és dicsérem a te nevedet örökkön-örökké.
3 Nagy az Úr, és nagyon dicsérendő; és nagysága kifürkészhetetlen.
4 Egyik nemzedék dicséri a te cselekedeteidet a másiknak, és hirdeti hatalmas cselekedeteidet.
5 Szólok felséged dicsőséges dicsőségéről és csodálatos tetteidről.
6 És beszélni fognak az emberek a te rettenetes tetteid erejéről, és kijelentem a te nagyságodat.
7 Bőségesen emlegetik nagy jóságod emlékét, és énekelnek igazságodról.
8 Könyörületes az ÚR, és teljes irgalommal; lassú a haragra, és nagy irgalmas.
9 Jó az ÚR mindenkihez, és irgalmassága minden cselekedetén.
10 Minden cselekedeted dicsér téged, Uram; és szentjeid megáldanak téged.
11 A te országod dicsőségéről és a te hatalmadról beszélnek;

12 Hogy megismertesse az emberek fiaival hatalmas tetteit és országának dicsőséges fenségét.
13 A te országod örökkévaló, és uralkodásod nemzedékről nemzedékre szól.
14 Az Úr megtámaszt minden elesőt, és feltámaszt minden leborultat.
15 Mindenki szeme rád vár; és idejében odaadod nekik a húsukat.
16 Kinyitod a kezedet, és minden élőlény kívánságát kielégíted.
17 Igaz az Úr minden útjában, és szent minden cselekedetében.
18 Közel van az Úr mindazokhoz, a kik õt segítségül hívják, mindazokhoz, a kik õt hívják segítségül.
19 Beteljesíti az őt félők kívánságát, meghallgatja kiáltásukat, és megmenti őket.
20 Az Úr megőrzi mindazokat, akik őt szeretik, de minden gonoszt elpusztít.
21 Az én szám az Úr dicséretét szólja, és minden test áldja szent nevét örökkön-örökké.

146. FEJEZET

1 Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek lelkem az Urat!
2 Míg élek, dicsérem az Urat, énekelek Istenemnek, amíg élek.
3 Ne bízzatok a fejedelmekben, sem az ember fiában, akiben nincs segítség.
4 Kimegy lehelete, visszatér földjére; azon a napon elvesznek a gondolatai.
5 Boldog, akinek Jákób Istene van segítségére, aki az Úrban, az ő Istenében bízik.
6 Aki teremtette az eget és a földet, a tengert és mindent, ami benne van, aki megőrzi az igazságot mindörökké.
7 Aki ítéletet tesz az elnyomottaknak, enni ad az éhezőknek. Az ÚR megszabadítja a foglyokat:
8 Megnyitja az Úr a vakok szemeit, az Úr feltámasztja a leborultakat; szereti az Úr az igazakat.
9 Megőrzi az Úr az idegeneket; árvát és özvegyet megsegít, a gonoszok útját pedig felforgatja.
10 Az ÚR uralkodik mindörökké, a te Istened, Sion, nemzedékről nemzedékre. Dicsérjétek az URat.

147. FEJEZET

1 Dicsérjétek az Urat, mert jó a mi Istenünknek énekelni; mert kellemes; és a dicséret kedves.
2 Az Úr felépíti Jeruzsálemet, egybegyűjti Izráel elvetettjeit.
3 Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket.
4 Megmondja a csillagok számát; mindnyájukat nevén szólítja.
5 Nagy a mi Urunk, és nagy hatalommal bír: értelme határtalan.
6 Felemeli az Úr a szelídeket, a gonoszokat a földre veti.
7 Énekeljetek az Úrnak hálaadással; zengjetek hárfán a mi Istenünknek:
8 Aki beborítja az eget felhőkkel, esőt készít a földre, füvet terem a hegyeken.
9 A vadállatnak adja eledelét, és a kiáltó hollófiaknak.
10 Nem gyönyörködik a ló erejében, nem gyönyörködik az ember lábában.
11 Gyönyörködik az Úr azokban, a kik õt félik, az õ irgalmában bízókban.
12 Dicsérjétek az Urat, Jeruzsálem! dicsérd Istenedet, Sion.
13 Mert megerősítette kapuid rácsait; megáldotta a te fiaidat benned.
14 Békességet teremt a te határaidban, és megtölt téged a legjobb búzával.
15 Kiküldi az õ parancsolatát a földre, az õ beszéde igen gyorsan fut.
16 Havat ad, mint a gyapjút, úgy szórja szét a dért, mint a hamut.
17 Kiszórja jegét, mint a falatokat: ki állhatna meg a hideg előtt?
18 Kiküldi az ő szavát, és megolvasztja őket, megfújja az ő szelét, és ömlik a víz.
19 Megjelenti szavát Jákóbnak, rendeléseit és ítéleteit Izráelnek.
20 Egyetlen nemzettel sem bánt így, és az ő ítéleteit nem ismerik. Dicsérjétek az URat.

148. FEJEZET

1 Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az Urat a mennyekből, dicsérjétek őt a magasságban.
2 Dicsérjétek őt minden angyala, dicsérjétek őt minden serege.
3 Dicsérjétek őt nap és hold, dicsérjétek őt minden világosság csillagai!
4 Dicsérjétek őt, egek egei, és vizei, a melyek az egek felett vannak.
5 Dicsérjék az Úr nevét, mert ő parancsolta, és létrejöttek.
6 Ő is megerősítette őket örökkön-örökké, végzést hozott, amely nem múlik el.
7 Dicsérjétek az Urat a földről, sárkányok és minden mélység!
8 Tűz és jégeső; hó és pára; viharos szél teljesíti szavát:
9 Hegyek és minden domb; termő fák és minden cédrus:
10 Vadállatok és minden jószág; csúszómászó dolgok és repülő szárnyasok:
11 A föld királyai és minden nép; fejedelmek és a föld minden bírája:
12 Mind a legények, mind a leányok; öregek és gyerekek:
13 Dicsérjék az Úr nevét, mert egyedül az ő neve nagyszerű; az ő dicsősége a föld és az ég felett van.
14 Felmagasztalja népének szarvát is, minden szentjének dicséretét; Izráel fiai közül, a hozzá közel álló nép közül. Dicsérjétek az URat.

149. FEJEZET

1 Dicsérjétek az Urat! Énekeljetek az Úrnak új éneket és dicséretét a szentek gyülekezetében.
2 Örüljön Izráel annak, a ki teremtette õt, örvendezzenek Sion fiai királyukban.
3 Dicsérjék nevét táncban, zengjenek néki dobóval és hárfával.
4 Mert gyönyörködik az Úr az õ népében, megszépíti a szelídeket üdvösséggel.
5 Örüljenek a szentek a dicsőségben, énekeljenek ágyaikon.
6 Isten dicsérete legyen a szájukban, és kétélű kard a kezükben;

7 Hogy bosszút álljanak a pogányokon, és büntetéseket a népen;
8 Hogy megkötözzék királyaikat láncokkal és főembereiket vasbilincsekkel;
9 Hogy végrehajtsák rajtuk a megírt ítéletet: Ez a tisztelet illeti minden szentjét. Dicsérjétek az URat.

150. FEJEZET

1 Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek Istent az ő szentélyében, dicsérjétek őt hatalmának mennyezetében.
2 Dicsérjétek őt hatalmas tetteiért, dicsérjétek őt az ő nagysága szerint.
3 Dicsérjétek őt trombitaszóval, dicsérjétek őt zsoltárral és hárfával.
4 Dicsérjétek dobóval és tánccal: dicsérjétek vonós hangszerekkel és orgonákkal.
5 Dicsérjétek őt a hangos cintányérokon, dicsérjétek őt a hangos cintányérokon.
6 Dicsérje az URat minden, aminek lehelete van. Dicsérjétek az URat.